

Inhoudsopgave Zakboek Wetteksten HulpOvJ

Emailadres besteller

VOORWOORD 2012	5
OVERIGE ZAKBOEKEN.....	5
ZAKBOEKEN OOK GEACTUALISEERD OP INTERNET	6
WWW.ZAKBOEKENPOLITIE.COM	6
NIEUWSMAIL	6
DIAPRESENTATIES, TOETSEN EN TIPARCHIEF OP CD OF INTRANET	6
GEBRUIKTE AFKORTINGEN	8
1. INTERNATIONAAL / ALGEMEEN	9
1.1 EVRM	9
1.2 SCHENGEN UITVOERINGSOVEREENKOMST (SUO).....	12
1.3 BENELUXVERDRAG (GRENSOVERSCHRIJDEND POLITIEEL OPTREDEN)	18
1.4 VERDRAG VAN ENSCHEDE (POLITIËLE SAMENWERKING DUITSLAND).....	25
1.5 GRONDWET	36
1.6 GEMEENTEWET	38
1.7 POLITIEWET	44
1.8 ALGEMENE WET OP HET BINNENTREDEN	44
1.9 ALGEMENE WET BESTUURSRECHT	45
1.10 WET OP DE IDENTIFICATIEPLICHT.....	45
1.11 WET NATIONALE OMBUDSMAN	45
1.12 BESLUIT BEHEER REGIONALE POLITIEKORPSEN	45
1.13 AMBTSINSTRUCTIE POLITIE, KMAR EN ANDERE OPSPORINGSAMBTENAREN	46
1.14 INTEGRITEITSSTATUUT VAN DE NEDERLANDSE POLITIE.....	47
1.15 REGELING HULPOVJ'S 2008.....	49
2. STRAFRECHT	50
2.1 WETBOEK VAN STRAFRECHT	50
2.2 WETBOEK VAN STRAFVORDERING	50
2.3 WET INTERNATIONALE MISDRIJVEN.....	50
2.4 WET TOETSING LEVENSBEEÏNDIGING OP VERZOEK/HULP BIJ ZELFDODING ...	51
2.5 OPIUMWET	52
2.6 WET WAPENS EN MUNITIE	53
2.7 REGELING WAPENS EN MUNITIE (RWM).....	56
2.8 BESLUIT INBESLAGGENOMEN VOORWERPEN.....	56
2.9 WET DNA-ONDERZOEK BIJ VEROORDEELDEN	57
2.10 BESLUIT DNA-ONDERZOEK IN STRAFZAKEN.....	58
2.11 BESLUIT TOEPASSING MAATREGELEN IN HET BELANG VAN HET ONDERZOEK.....	58
2.12 BESLUIT OPSPORING TERRORISTISCHE MISDRIJVEN	59
2.13 BESLUIT BLOEDTEST IN STRAFZAKEN BESMETTELIJKE ZIEKTE	59
2.14 BESLUIT IVS	59
3. VERKEER	61
3.1 WET ADMINISTRATIEFRECHTELIJKE HANDHAVING VERKEERSVOORSCHRIFTEN	61
3.2 WEGENVERKEERSWET	61
3.3 BESLUIT ALCOHOLONDERZOEKEN.....	63
3.4 REGELING BLOED- EN URINEONDERZOEK ALCOHOLONDERZOEKEN	64
4. MILIEU	64
4.1 WET OP DE ECONOMISCHE DELICTEN	64

5.	VREEMDELINGEN	65
5.1	VREEMDELINGENWET	65
5.2	VREEMDELINGENBESLUIT.....	66
5.3	VOORSCHRIFT VREEMDELINGEN	66
6.	UITLEVERING EN OVERLEVERING	68
6.1	UITLEVERINGSWET	68
6.2	OVERLEVERINGSWET	68
7.	BURGERLIJK RECHT	70
7.1	BURGERLIJK WETBOEK, BOEK 1	70
7.2	BURGERLIJK WETBOEK, BOEK 3.....	70
7.3	BURGERLIJK WETBOEK, BOEK 5.....	70
7.4	BURGERLIJK WETBOEK, BOEK 6.....	70
7.5	BURGERLIJK WETBOEK, BOEK 7.....	70
7.6	BURGERLIJK WETBOEK, BOEK 8.....	71
7.7	WETBOEK VAN BURGERLIJKE RECHTSVORDERING.....	71
8.	OVERIGE WET- EN REGELGEVING.....	72
8.1	WET BIJZONDERE OPNEMINGEN IN PSYCHIATRISCHE ZIEKENHUIZEN.....	72
8.2	WET OP DE LIJKBEZORGING	73
8.3	WET MILITAIRE STRAFRECHTSPRAAK.....	73
8.4	WET BESCHERMING PERSOONSGEGEVENS.....	73
8.5	WET POLITIEGEGEVENS	74
8.6	WET OP DE BIJZONDERE OPSPORINGSDIENSTEN	75
8.7	WET TIJDELIJK HUISVERBOD	75
9.	AANWIJZINGEN COLLEGE VAN PG'S.....	77
9.1	AANWIJZINGEN VAN HET COLLEGE VAN PG'S: INLEIDING	77
9.2	AANWIJZING HANDELWIJZE BIJ BEROEP OP NOODWEER.....	77
9.3	AANWIJZING IBN (ART. 94 Sv) (BEOORDELING BESLAG DOOR (HULP)OVJ)..	77
9.4	AANWIJZING RECHTSBIJSTAND POLITIEVERHOOR	78
9.5	AANWIJZING UITBREIDING IDENTIFICATIEPLICHT.....	78
9.6	AANWIJZING INZAKE DE INVORDERING VAN RIJBEWIJZEN.....	78
9.7	AANWIJZING ONDERZOEK RIJDEN ONDER INVLOED	79
9.8	AANWIJZING VOOR DE OPSPORING	79
9.9	AANWIJZING OPSP. EN VERV. INZAKE SEKSUEEL MISBRUIK.....	80
9.10	AANWIJZING BIJSTAND TOLKEN EN VERTALERS	80
9.11	AANWIJZING SLACHTOFFERZORG.....	81
9.12	AANWIJZING IVS.....	81
9.13	AANWIJZING OPMAKEN PV TEGEN ONBEKENDE DADERS	81
9.14	AANWIJZING HUISELIJK GEWELD EN EERGERELATEERD GEWELD	82
9.15	AANWIJZING VERKEERSONGEVALLEN	82
9.16	AANWIJZING DISCRIMINATIE	83
9.17	AANWIJZING TECHNISCH ONDERZOEK/DESKUNDIGENONDERZOEK	83
9.18	AANWIJZING ONTNEMING (ALLEEN V.W.B. OPSPORING)	83
9.19	AANWIJZING ADM. HANDHAVING VERKEERSVOORSCHRIFTEN	84
	REGISTER.....	85
	DE AUTEUR.....	94

ZAKBOEK
WETTEKSTEN
VOOR DE HULPOFFICIER
2012

Mr. M.G.M. Hoekendijk

Eerder bewerkt door
F.J. Schussler †2009

Kluwer - Deventer

Met dank voor de gegeven tips over grensoverschrijdende politiesamenwerking aan Dick Heuckeroth, docent-trainer Grensoverschrijdende Politiesamenwerking Politieacademie.

Hoewel bij deze uitgave de uiterste zorg is nagestreefd, kunnen (druk)fouten, onjuistheden en/of onvolledigheden niet uitgesloten worden en aanvaardt de auteur deswege geen aansprakelijkheid.

Omslagontwerp: Verheul Communicatie, Alphen aan den Rijn.

ISBN 978 90 13 09480 0

©2011 Kluwer, Deventer

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt d.m.v. druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook en evenmin in een retrieval systeem worden opgeslagen, zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photo print, microfilm or any other means without written permission from the publisher.

Voorwoord 2012

Dit zakboek is geschreven voor de hulpofficier ter voorbereiding op en bij de uitoefening van zijn functie, maar wordt ook vaak gebruikt als naslagwerk in het postnietieel politieonderwijs. In deze nieuwe editie zijn wederom reacties van gebruikers en vele wijzigingen in de regelgeving verwerkt.

Zie voor een overzicht van de inhoud van dit zakboek de inhoudsopgave.

Uit de belangrijkste regelingen zijn de onderdelen geselecteerd die voor de dagelijkse werkzaamheden van de hulpofficier het meest van belang zijn. Voor een goed gebruik van het zakboek is een uitgebreid register bijgevoegd.

Opzet en indeling van het zakboek zijn onveranderd. De regelgeving is bijgewerkt tot begin augustus 2011.

Dit zakboek kan worden beschouwd als aanvullend deel bij de zakboeken *Strafvordering voor de Hulpofficier* en *Strafrecht voor de Politie*. Een paragraafverwijzing bij de betreffende artikelen geeft daar invulling aan (bij verwijzing naar het zakboek *Strafvordering voor de HulpOvJ* wordt de verwijzing vooraf gegaan door *MH Sr*, bij verwijzing naar het zakboek *Strafrecht voor de Politie* door *MH Sr*).

Elke selectie is arbitrair. Dat geldt ook voor deze editie van het zakboek. Ik houd mij dan ook aanbevolen voor op- en aanmerkingen voor de volgende editie. Mijn dank (mede namens de gebruikers van de zakboeken) gaat uit naar een ieder die mij het afgelopen jaar heeft benaderd met waardevolle suggesties.

Overige zakboeken

Het zakboek **Strafvordering voor de Hulpofficier** bevat een praktijkgerichte bespreking van o.m.:

- de verdachte, waaronder diens rechten en plichten;
- de belangrijkste opsporingsbevoegdheden uit het Wetboek van Strafvordering (incl. bijzondere opsporingsbevoegdheden);
- de belangrijkste opsporingsbevoegdheden uit bijzondere wetten, zoals:
 - de Opiumwet;
 - de Wet wapens en munitie;
 - de Wet op de Economische Delicten;
- de voor de politie relevante onderdelen van het privaatrecht.

Het zakboek **Strafvordering voor de Opsporingsambtenaar** betreft een sterk afgeslankte versie van het zakboek *Strafvordering voor de Hulpofficier* en is speciaal geschreven voor de lagere (algemeen en buitengewoon) opsporingsambtenaar.

Het zakboek **Strafrecht voor de Politie** bevat een praktijkgerichte bespreking van o.m.:

- de algemene leerstukken uit het Wetboek van Strafrecht;
- de meest voorkomende misdrijven en overtredingen uit het Wetboek van Strafrecht;
- de meest voorkomende misdrijven en overtredingen uit de Opiumwet, de Wet wapens en munitie en de Wegenverkeerswet.

Het zakboek **Pv en Bewijsrecht** (alleen digitaal verkrijgbaar, zie www.zakboekenpolitie.com) bevat een praktijkgerichte bespreking van o.m.:

- de juridische en praktische (kwaliteits)eisen die aan het pv gesteld worden;
- het bewijsrecht en
- de positie van het pv binnen dat bewijsrecht.

Het zakboek **Wetteksten voor de Opsporingsambtenaar** bevat een selectie van bepalingen uit regelingen van belang voor de dagelijkse opsporing door de lagere opsporingsambtenaar.

Zie voor de verkrijgbaarheid van voornoemde zakboeken www.kluwer.nl of www.zakboekenpolitie.nl.

Zakboeken ook geactualiseerd op internet

De zakboeken **Strafvordering voor de Hulpofficier** en **Strafrecht voor de Politie** zijn ook online (op internet) te raadplegen en worden twee keer per maand geactualiseerd. Raadpleeg voor een abonnement www.kluwer.nl.

Www.zakboekenpolitie.com

Op deze website zijn o.m. de volgende onderwerpen terug te vinden:

1. Actualiteiten verschenen na afsluiting van de laatste editie van de zakboeken (per zakboek en per paragraaf weergegeven). Lezers van de zakboeken kunnen zich bovendien abonneren op de nieuwsbrief 'zakboekenpolitie' met daarin de laatste actualiteiten (zie hierna).
2. Een tip van de week, van belang voor de alledaagse opsporingspraktijk. Inclusief een omvangrijk tiparchief (ruim 180 oude tips van de week).
3. Bespreking van een misdrijf van de maand (uit het zakboek Strafrecht voor de Politie).
4. Diapresentaties en toetsen over de stof uit de zakboeken Strafvordering voor de Hulpofficier / Opsporingsambtenaar, Strafrecht voor de politie en Pv en Bewijsrecht (ook gebruikt binnen het onderwijs).
5. De mogelijkheid tot het geven van verbetertips voor de zakboeken.
6. Productinfo over en bestellen van de diverse zakboeken (inclusief de digitale versies).
7. Links naar wetgeving, Kamerstukken en beleidsregels OM.

Nieuwsbrief

De gebruiker van de zakboeken die wil weten of er actualiteiten zijn na het verschijnen van de laatste editie kan zich abonneren op de nieuwsbrief [zakboekenpolitie.com](http://www.zakboekenpolitie.com). Wanneer er voor de dagelijkse praktijk belangrijke actualiteiten te melden zijn die opgenomen gaan worden in de toekomstige edities van de zakboeken, krijgt de abonnee van de auteur persoonlijk een e-mail toegezonden met daarin een overzicht en korte bespreking van die actualiteiten. In de betreffende nieuwsbrief is daarbij een link opgenomen naar de website. Aanklikken van de link in de nieuwsbrief is voldoende om op de site te komen. Zie hiervoor verder www.zakboekenpolitie.com > nieuwsbrief (inclusief een overzicht van eerder verzonden nieuwsbrieven). En natuurlijk kan het abonnement op ieder gewenst moment per mail weer worden opgezegd. De nieuwsbrief wordt gemiddeld 15x per jaar verzonden.

Diapresentaties, toetsen en tiparchief op cd of intranet

Een gebruiksvriendelijk programma op cd, bevattende

1. **17 meerkeuze toetsen**, resp. over
 - hoofdstuk 2 t/m 11 van het zakboek Strafvordering voor de Hulpofficier per hoofdstuk één toets;
 - de hoofdstukken 2 t/m 11 van het zakboek Strafvordering voor de Hulpoffi-

- cier tezamen (drie toetsen);
- de zedenmisdrijven (één toets);
- de veel voorkomende misdrijven (twee toetsen);
- de Kennisquiz regiopolitie Rotterdam-Rijnmond 2005 en 2006 (één inmiddels geactualiseerde verzameltoets).

Totaal 380 meerkeuzevragen met antwoorden, uitleg en verwijzing naar de zakboeken.

2. **12 diapresentaties (Power-Point)**, resp. over

- hoofdstuk 2, 4 t/m 7 en 9 van het zakboek Strafvordering voor de Hulpofficier (zes presentaties);
- twee presentaties over het zakboek Strafrecht voor de Politie (één presentatie veel voorkomende misdrijven en één presentatie zedenmisdrijven);
- één presentatie over het zakboek Pv en Bewijsrecht;
- één presentatie over onrechtmatig verkregen bewijs;
- één presentatie over vorderen gegevens en
- één presentatie over de actualiteiten Strafvordering én Strafrecht van grofweg de laatste 12 maanden.

Totaal ruim 1800 dia's, inclusief ruim 350 stellingen over veel voorkomende verbeterpunten.

3. **Ruim 180 verbetertips** voor de dagelijkse opsporingspraktijk (afkomstig uit het tiparchief van www.zakboekenpolitie.com).

De diapresentaties en toetsen worden ook gebruikt in het onderwijs bij de politie en de SSR. De dia's en toetsen zijn ook (los) verkrijgbaar per mail. In de stof zijn de meest voorkomende verbeterpunten verwerkt. Zo zijn de diapresentaties voorzien van stellingen die de cursist kan beantwoorden. Het juiste antwoord wordt na elke stelling gegeven. En uiteraard worden de presentaties en toetsen telkens aangepast aan actuele wetgeving en jurisprudentie. Ook leverbaar als intranetversie. Zie www.zakboekenpolitie.com > dia's, toetsen en tiparchief.

Utrecht, 02 augustus 2011
Mike Hoekendijk

Gebruikte afkortingen

AG	Advocaat-generaal
hulpOvJ	Hulpofficier van justitie
HR	Hoge Raad
MH	De auteur van dit zakboek
MH Sv 3.1	Verwijzing naar paragraaf in zakboek Strafvordering voor de hulp-OvJ
MH Sr 4.1	Verwijzing naar paragraaf in zakboek Strafrecht voor de Politie
OM	Openbaar Ministerie
OvJ	Officier van justitie
pv	Proces-verbaal
RC	Rechter-commissaris
Sr	Wetboek van Strafrecht
Stb.	Staatsblad
Stcrt.	Staatscourant
SUO	Schengen uitvoeringsovereenkomst
Sv	Wetboek van Strafvordering

1. Internationaal / Algemeen

1.1 EVRM

Art. 2. Recht op leven (MH Sv 3.25)

1. Het recht van een ieder op leven wordt beschermd door de wet. Niemand mag opzettelijk van het leven worden beroofd, behoudens door de tenuitvoerlegging van een gerechtelijk vonnis wegens een misdrijf waarvoor de wet in de doodstraf voorziet.
2. De beroving van het leven wordt niet geacht in strijd met dit artikel te zijn geschied ingeval zij het gevolg is van het gebruik van geweld, dat absoluut noodzakelijk is:
 - a. ter verdediging van wie dan ook tegen onrechtmatig geweld;
 - b. om een rechtmatige arrestatie te bewerkstelligen of het ontsnappen van iemand die op rechtmatige wijze is gedetineerd, te voorkomen;
 - c. om in overeenstemming met de wet een oproer/opstand te onderdrukken.

Art. 3. Verbod van foltering/onmenselijke behandeling (MH Sv 2.10)

Niemand mag worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Art. 5. Recht op vrijheid en veiligheid (MH Sv 4.1)

1. Een ieder heeft recht op vrijheid en veiligheid van zijn persoon. Niemand mag zijn vrijheid worden ontnomen, behalve in de navolgende gevallen en overeenkomstig een wettelijk voorgeschreven procedure:
 - a. indien hij op rechtmatige wijze is gedetineerd na veroordeling door een daartoe bevoegde rechter;
 - b. indien hij op rechtmatige wijze is gearresteerd of gedetineerd, wegens het niet naleven van een overeenkomstig de wet door een gerecht gegeven bevel of teneinde de nakoming van een door de wet voorgeschreven verplichting te verzekeren;
 - c. indien hij op rechtmatige wijze is gearresteerd of gedetineerd teneinde voor de bevoegde rechterlijke instantie te worden geleid, wanneer er een redelijke verdenking bestaat, dat hij een strafbaar feit heeft begaan of indien het redelijkerwijs noodzakelijk is hem te beletten een strafbaar feit te begaan of te ontvluchten nadat hij dit heeft begaan;
 - d. in het geval van rechtmatige detentie van een minderjarige met het doel toe te zien op zijn opvoeding of in het geval van zijn rechtmatige detentie, teneinde hem voor de bevoegde instantie te geleiden;
 - e. in het geval van rechtmatige detentie van personen ter voorkoming van de verspreiding van besmettelijke ziekten, van geesteszieken, van verslaafden aan alcohol of verdovende middelen of van landlopers;
 - f. in het geval van rechtmatige arrestatie of detentie van een persoon teneinde hem te beletten op onrechtmatige wijze het land binnen te komen, of van een persoon waartegen een uitwijzings- of uitleveringsprocedure hangende is.
2. Een ieder die gearresteerd is moet onverwijld en in een taal die hij verstaat op de hoogte worden gebracht van de redenen van zijn arrestatie en van alle beschuldigingen die tegen hem zijn ingebracht.
3. Een ieder die is gearresteerd of gedetineerd, overeenkomstig lid 1.c van dit artikel, moet onverwijld voor een rechter worden geleid of voor een andere magistraat die door de wet bevoegd verklaard is rechterlijke macht uit te oefenen en heeft het recht binnen een redelijke termijn berecht te worden of hangende het proces in vrijheid te worden gesteld. De invrijheidstelling kan afhankelijk worden gesteld van een waarborg voor de verschijning van de betrokkene ter terechtzitting.

4. Een ieder, wie door arrestatie of detentie zijn vrijheid is ontnomen, heeft het recht voorziening te vragen bij het gerecht opdat deze spoedig beslist over de rechtmatigheid van zijn detentie en zijn invrijheidstelling beveelt, indien de detentie onrechtmatig is.
5. Een ieder die het slachtoffer is geweest van een arrestatie of een detentie in strijd met de bepalingen van dit artikel, heeft recht op schadeloosstelling.

Art. 6. Recht op een eerlijk proces (fair trial)

1. Bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vervolging heeft een ieder recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld. De uitspraak moet in het openbaar worden gewezen maar de toegang tot de rechtszaal kan aan de pers en het publiek worden ontzegd, gedurende de gehele terechtzitting of een deel daarvan, in het belang van de goede zeden, van de openbare orde of nationale veiligheid in een democratische samenleving, wanneer de belangen van minderjarigen of de bescherming van het privé leven van procespartijen dit eisen of, in die mate als door de rechter onder bijzondere omstandigheden strikt noodzakelijk wordt geoordeeld, wanneer de openbaarheid de belangen van een behoorlijke rechtspleging zou schaden.
2. Een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, wordt voor onschuldig gehouden totdat zijn schuld in rechte is komen vast te staan. *(MH Sv 2.1)*
3. Een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, heeft in het bijzonder de volgende rechten:
 - a. onverwijld, in een taal die hij verstaat en in bijzonderheden, op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging;
 - b. te beschikken over de tijd en faciliteiten die nodig zijn voor de voorbereiding van zijn verdediging;
 - c. zich zelf te verdedigen of daarbij de bijstand te hebben van een raadsman naar eigen keuze of, indien hij niet over voldoende middelen beschikt om een raadsman te bekostigen, kosteloos door een toegevoegd advocaat te kunnen worden bijgestaan, indien de belangen van een behoorlijke rechtspleging dit eisen; *(MH Sv 2.7)*
 - d. de getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen en het oproepen en de ondervraging van getuigen à décharge te doen geschieden onder dezelfde voorwaarden als het geval is met de getuigen à charge;
 - e. zich kosteloos te doen bijstaan door een tolk, indien hij de taal die ter terechtzitting wordt gebezigd niet verstaat of niet spreekt.

Art. 7. Geen straf zonder wet

1. Niemand mag worden veroordeeld wegens een handelen of nalaten, dat geen strafbaar feit naar nationaal of internationaal recht uitmaakte ten tijde dat het handelen of nalaten geschiedde. Evenmin mag een zwaardere straf worden opgelegd dan die, die ten tijde van het begaan van het strafbare feit van toepassing was.
2. Dit artikel staat niet in de weg aan de berechting en bestraffing van iemand, die schuldig is aan een handelen of nalaten, dat ten tijde van het handelen of nalaten, een misdrijf was overeenkomstig de algemene rechtsbeginselen die door de beschaafde volken worden erkend.

Art. 8. Respect voor privé leven, correspondentie enz. *(MH Sv 7.1 e.v.)*

1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voorzover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Art. 9. Vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst

1. Een ieder heeft recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst; dit recht omvat tevens de vrijheid om van godsdienst of overtuiging te veranderen, alsmede de vrijheid hetzij alleen, hetzij met anderen, zowel in het openbaar als privé zijn godsdienst te belijden of overtuiging tot uitdrukking te brengen in erediensten, in onderricht, in praktische toepassing ervan en in het onderhouden van geboden en voorschriften.
2. De vrijheid zijn godsdienst te belijden of overtuiging tot uiting te brengen kan aan geen andere beperkingen worden onderworpen dan die die bij de wet zijn voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de openbare veiligheid, voor de bescherming van de openbare orde, gezondheid of goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Art. 10. Vrijheid van meningsuiting

1. Een ieder heeft recht op vrijheid van meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid een mening te koesteren en de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of te verstrekken, zonder inmenging van enig openbaar gezag en ongeacht grenzen. Dit artikel belet Staten niet radio-omroep-, bioscoop- of televisieondernemingen te onderwerpen aan een systeem van vergunningen.
2. Daar de uitoefening van deze vrijheden plichten en verantwoordelijkheden met zich brengt, kan zij worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, die bij de wet zijn voorzien en die in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de nationale veiligheid, territoriale integriteit of openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, de bescherming van de goede naam of de rechten van anderen, om de verspreiding van vertrouwelijke mededelingen te voorkomen of om het gezag en de onpartijdigheid van de rechterlijke macht te waarborgen.

Art. 13. Recht op rechtsmiddel

Een ieder wiens rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie.

Art. 14. Verbod van discriminatie

Het genot van de rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, moet worden verzekerd zonder enig onderscheid op welke grond ook, zoals geslacht, ras, kleur, taal, godsdienst, politieke of andere mening, nationale of maatschappelijke afkomst, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte of andere status.

1.2 Schengen uitvoeringsovereenkomst (SUO)

Overeenkomst ter uitvoering van het tussen de Regeringen van de Staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland, en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen¹

Art. 39. Wederzijdse bijstand / voorkoming en opsporing strafbare feiten (MH Sv 3.33)

1. De Overeenkomstsluitende Partijen verbinden zich ertoe dat hun politiediensten elkaar, met inachtneming van het nationale recht binnen de grenzen van hun bevoegdheden, wederzijds bijstand verlenen ten behoeve van de voorkoming en opsporing van strafbare feiten, voorzover het doen of behandelen van een verzoek naar nationaal recht niet aan de justitiële autoriteiten is voorbehouden en voor het inwilligen van het verzoek door de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij geen dwangmiddelen behoeven te worden toegepast. Wanneer de aangezochte politie-autoriteiten tot de afdoening van een verzoek niet bevoegd zijn, zenden zij dit aan de bevoegde autoriteiten door.
2. Schriftelijke informatie die krachtens het bepaalde in lid 1 door de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij wordt verstrekt, kan door de verzoevende Overeenkomstsluitende Partij slechts met toestemming van de bevoegde justitiële autoriteiten van de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij als bewijsmiddel voor het ten laste gelegde feit worden aangewend.
3. De in lid 1 bedoelde verzoeken om bijstand en reacties daarop kunnen tussen de door de onderscheiden Overeenkomstsluitende Partijen met de internationale politiesamenwerking belaste centrale autoriteiten worden uitgewisseld. In gevallen waarin het verzoek langs bovengenoemde weg niet tijdig kan worden gedaan, kunnen verzoeken door de politie-autoriteiten van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij rechtstreeks aan de bevoegde politie-autoriteiten van de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij worden toegezonden en door deze rechtstreeks worden beantwoord. In deze gevallen stelt de verzoekende politie-autoriteit z.s.m. de in de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij met de internationale politiesamenwerking belaste autoriteit van haar rechtstreekse verzoek in kennis.
4. De samenwerking in grensgebieden kan nader worden geregeld in afspraken tussen de bevoegde Ministers van de Overeenkomstsluitende Partijen.
5. De bepalingen van dit artikel doen geen afbreuk aan verdergaande, bestaande en toekomstige bilaterale akkoorden tussen aan elkaar grenzende Overeenkomstsluitende Partijen. De Overeenkomstsluitende Partijen doen elkaar mededeling van deze akkoorden.

Art. 40. Grensoverschrijdende observatie (MH Sv 3.33)

1. Ambtenaren van een van de lidstaten die in het kader van een opsporingsonderzoek in hun eigen land een persoon observeren die vermoedelijk heeft deelgenomen aan een strafbaar feit dat tot uitlevering aanleiding kan geven, of, als noodzakelijk onderdeel van een opsporingsonderzoek, een persoon observeren t.a.v. wie een ernstig vermoeden bestaat dat hij kan bijdragen tot de identificatie of de opsporing van de eerstbedoelde persoon, mogen deze observatie op het grondgebied van een andere lidstaat voortzetten wanneer die staat toestemming heeft gegeven tot grensoverschrijdende observatie op basis van een van te voren ingediend met redenen omkleed rechtshulpverzoek. De toestemming kan onder bijzondere voorwaarden worden verleend.

¹. 19-06-1990, Trb. 1990, 145.

Desgevraagd dient de observatie te worden overgedragen aan de ambtenaren van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied de observatie plaatsvindt.

Het rechtshulpverzoek als bedoeld in de eerste alinea dient te worden gericht aan de door elk der Overeenkomstsluitende Partijen daartoe aangewezen autoriteit, die bevoegd is op het verzoek te beslissen of dit door te zenden.

2. Wanneer wegens het bijzonder spoedeisende karakter van het optreden geen voorafgaande toestemming van de andere Overeenkomstsluitende Partij kan worden gevraagd, mogen de ambtenaren de observatie van een persoon te wiens aanzien er een redelijk vermoeden bestaat dat hij bij het plegen van een in lid 7 genoemd strafbaar feit is betrokken, onder de navolgende voorwaarden tot over het grondgebied van die Partij voortzetten:
 - a. de in lid 5 genoemde autoriteit van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied de observatie wordt voortgezet, dient nog tijdens de observatie onverwijld van de grensoverschrijding in kennis te worden gesteld;
 - b. een rechtshulpverzoek als bedoeld in lid 1, waarin tevens de redenen zijn aangegeven waarom zonder voorafgaande toestemming tot grensoverschrijding is overgegaan, dient z.s.m. alsnog te worden ingediend.

De observatie dient te worden afgebroken zodra de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied de observatie plaatsvindt, na ontvangst van de hierboven onder a. bedoelde kennisgeving of het onder b. bedoelde verzoek zulks te verstaan geeft, of indien de toestemming vijf uren na de grensoverschrijding nog niet is verleend.
3. De observatie als bedoeld in de leden 1 en 2 mag slechts onder de volgende algemene voorwaarden worden uitgeoefend:
 - a. de observerende ambtenaren zijn gebonden aan het bepaalde in dit artikel en aan het recht van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied zij optreden; zij dienen de aanwijzingen van de plaatselijk bevoegde autoriteiten op te volgen;
 - b. behoudens in de gevallen als bedoeld in lid 2 dienen de ambtenaren tijdens de observatie te zijn voorzien van een document waaruit blijkt dat de toestemming is verleend;
 - c. de observerende ambtenaren dienen te allen tijde in staat te zijn hun officiële functie aan te tonen;
 - d. de observerende ambtenaren mogen tijdens de observatie hun dienstwapen meevoeren, tenzij de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij daartegen uitdrukkelijk bezwaar heeftgemaakt; het gebruik ervan is uitsluitend in geval van noodweer toegestaan;
 - e. het binnentreden van woningen en het betreden van niet voor het publiek toegankelijke plaatsen is niet toegestaan;
 - f. de observerende ambtenaren zijn niet bevoegd de te observeren persoon staande te houden of aan te houden;
 - g. van elk optreden wordt verslag gedaan aan de autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied de observatie plaatsvindt; de persoonlijke verschijning van de observerende ambtenaren kan worden verlangd;
 - h. de autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partij van wier grondgebied de observerende ambtenaren afkomstig zijn, verlenen desgevraagd medewerking aan nader onderzoek van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied werd opgetreden, met inbegrip van gerechtelijke procedures.
4. De in de leden 1 en 2 bedoelde ambtenaren zijn:
 - voor het Koninkrijk België: de leden van de Gerechtelijke Politie bij de Par-

- ketten, de Rijkswacht en de Gemeentepolitie, alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 6 v.w.b. hun bevoegdheden aangaande de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de douane-ambtenaren;
- voor de Bondsrepubliek Duitsland: de ambtenaren van de „Polizeien des Bundes und der Länder“, alsmede, voor het illegale verkeer van verdovende middelen en de illegale handel in wapens, de ambtenaren van de „Zollfahndungsdienst“ als hulpambtenaren van het OMOM;
 - voor de Franse Republiek: de ambtenaren en hulpambtenaren van de gerechtelijke afdelingen van de „Police nationale“ en van de „Gendarmerie nationale“, alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 6, v.w.b. hun bevoegdheden aangaande de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de douane-ambtenaren;
 - voor het Groothertogdom Luxemburg: de ambtenaren „Police“ en van de „Gendarmerie“, alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 6, v.w.b. hun bevoegdheden aangaande de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de douane-ambtenaren;
 - voor het Koninkrijk der Nederlanden: de ambtenaren van de Rijkspolitie en de Gemeentepolitie, alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 6 v.w.b. hun bevoegdheden aangaande het illegale verkeer in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de ambtenaren van de fiscale inlichtingen- en opsporingsdienst bevoegd inzake de invoerrechten en de accijnzen.
5. De in de leden 1 en 2 bedoelde autoriteit is:
- voor het Koninkrijk België: het Commissariaat-Generaal van de Gerechtelijke Politie;
 - voor de Bondsrepubliek Duitsland: het „Bundeskriminalamt“;
 - voor de Franse Republiek: de „Direction centrale de la Police judiciaire“;
 - voor het Groothertogdom Luxemburg: de „Procureur général d'Etat“;
 - voor het Koninkrijk der Nederlanden: de Landelijk OvJ voor grensoverschrijdende observatie.
6. De Overeenkomstsluitende Partijen kunnen bilateraal het toepassingsbereik van het bepaalde in dit artikel uitbreiden en nadere regelingen ter uitvoering daarvan treffen.
7. Observatie als bedoeld in lid 2 is slechts toegestaan wanneer één der onderstaande strafbare feiten daaraan ten grondslag ligt:
- moord,
 - doodslag,
 - een ernstig misdrijf van seksuele aard,
 - opzettelijke brandstichting,
 - namaak en vervalsing van betaalmiddelen,
 - gekwalificeerde diefstal en heling,
 - afpersing,
 - ontvoering en gijzeling,
 - mensenhandel,
 - sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen,
 - vergrijpen tegen de voorschriften aangaande vuurwapens en explosieven,

- het teweegbrengen van een ontploffing,
- illegaal vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen.
- ernstige oplichting,
- vreemdelingsmokkel,
- witwassen van geld,
- illegale handel in nucleaire en radioactieve stoffen,
- deelneming aan een criminele organisatie in de zin van Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ van de Raad van 21 december 1998 inzake de strafbaarstelling van deelneming aan een criminele organisatie in de lidstaten van de Europese Unie,
- terroristische misdrijven en steun aan een terroristische organisatie, in de zin van Kaderbesluit 2002/475/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 inzake terrorismebestrijding.

Art. 41. Grensoverschrijdende achtervolging (MH Sv 3.33)

1. Ambtenaren van een Overeenkomstsluitende Partij die in hun eigen land een persoon achtervolgen die op heterdaad is betrapt bij het plegen van of deelneming aan één der in lid 4 genoemde strafbare feiten, zijn bevoegd de achtervolging op het grondgebied van een andere Overeenkomstsluitende Partij zonder voorafgaande toestemming van laatstgenoemde Partij voort te zetten, wanneer de bevoegde autoriteiten van de andere Overeenkomstsluitende Partij wegens het spoedeisende karakter van het optreden niet vooraf door middel van één der in art. 44 bedoelde communicatiemiddelen kunnen worden gewaarschuwd of deze niet tijdig ter plaatse kunnen zijn om de achtervolging over te nemen.
Hetzelfde geldt wanneer de achtervolgde persoon zich in voorlopige hechtenis bevond of een gevangenisstraf onderging en zich door ontvluchting aan de verdere tenuitvoerlegging daarvan heeft onttrokken.
De achtervolgende ambtenaren treden uiterlijk bij grensoverschrijding in contact met de bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partij wier grondgebied zij hebben betreden. De achtervolging dient te worden afgebroken zodra de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied de achtervolging wordt voortgezet, zulks te verstaan geeft. De plaatselijk bevoegde autoriteiten houden op verzoek van de achtervolgende ambtenaren de achtervolgde persoon staande om zijn identiteit vast te stellen of zijn aanhouding te bewerkstelligen.
2. Het achtervolgingsrecht wordt uitgeoefend volgens één van onderstaande vormen neergelegd in een verklaring als bedoeld in lid 9:
 - a. aan de achtervolgende ambtenaren komt geen staandehoudingsbevoegdheid toe;
 - b. indien niet te verstaan wordt gegeven, dat de achtervolging dient te worden afgebroken en de plaatselijke autoriteiten niet tijdig ter plaatse kunnen zijn, mogen de achtervolgende ambtenaren de achtervolgde persoon staande houden totdat de terstond te waarschuwen ambtenaren van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied zij optreden, tot de vaststelling van de identiteit, dan wel tot aanhouding overgaan.
3. Het achtervolgingsrecht als bedoeld in de leden 1 en 2 wordt uitgeoefend volgens één van onderstaande vormen neergelegd in een verklaring als bedoeld in lid 9:
 - a. binnen een in de verklaring vast te stellen zone of tijdsbestek te rekenen vanaf de plaats, resp. het tijdstip van grensoverschrijding;
 - b. zonder enige in afstand, noch in tijd uitgedrukte beperking.
4. In een verklaring als bedoeld in lid 9 duiden de Overeenkomstsluitende Partijen volgens één van onderstaande vormen de in lid 1 bedoelde strafbare feiten aan als:

- a. de volgende strafbare feiten
 - moord,
 - doodslag,
 - verkrachting,
 - opzettelijke brandstichting,
 - valsmunterij,
 - gekwalificeerde diefstal en heling,
 - afpersing,
 - ontvoering en gijzeling,
 - mensenhandel,
 - sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen,
 - vergrijpen tegen de voorschriften aangaande vuurwapens en explosieven,
 - het teweegbrengen van een ontploffing,
 - illegaal vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen,
 - doorrijden na ongeval, de dood of zwaar lichamelijk letsel tot gevolg hebbend;
 - b. de strafbare feiten die aanleiding kunnen geven tot uitlevering.
5. Het achtervolgingsrecht mag alleen worden uitgeoefend onder de volgende algemene voorwaarden :
- a. de achtervolgende ambtenaren zijn gebonden aan het bepaalde in dit artikel en aan het recht van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied zij optreden; zij dienen de aanwijzingen van de plaatselijk bevoegde autoriteiten op te volgen;
 - b. de achtervolging vindt alleen over de landgrenzen plaats;
 - c. het binnentreden van woningen en het betreden van niet voor het publiek toegankelijke plaatsen is niet toegestaan;
 - d. de achtervolgende ambtenaren dienen als zodanig uiterlijk direct herkenbaar te zijn, hetzij door middel van het dragen van een uniform of een armband, hetzij door middel van aan het voertuig aangebrachte voorzettingen; het is hun niet toegestaan in burgerkleding met gebruikmaking van een niet als zodanig herkenbaar politievoertuig op te treden; de achtervolgende ambtenaren dienen te allen tijde in staat te zijn hun officiële functie aan te tonen;
 - e. de achtervolgende ambtenaren mogen hun dienstwapen meevoeren; het gebruik ervan is uitsluitend in geval van noodweer toegestaan;
 - f. na de aanhouding als bedoeld in lid 2, onder b., mag t.a.v. de achtervolgde persoon ten behoeve van diens voorgeleiding aan de plaatselijk bevoegde autoriteiten uitsluitend een veiligheidsfouillering worden verricht en mogen tijdens diens overbrenging handboeien worden gebruikt; de door de achtervolgde persoon meegevoerde voorwerpen mogen in beslag worden genomen;
 - g. de achtervolgende ambtenaren dienen zich na elk optreden als bedoeld in de leden 1, 2 en 3 te melden bij de plaatselijk bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied zij zijn opgetreden, en doen verslag van hun handelen; op verzoek van deze autoriteiten zijn zij verplicht zich beschikbaar te houden totdat omtrent de toedracht van hun optreden duidelijkheid is verkregen; deze voorwaarde geldt ook in die gevallen waarin de achtervolging niet tot de aanhouding van de achtervolgde persoon heeft geleid;
 - h. de autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partij van wier grondgebied de achtervolgende ambtenaren afkomstig zijn, verlenen desgevraagd medewerking aan nader onderzoek van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied werd opgetreden, met inbegrip van gerechtelijke procedures.

6. Een persoon die na een optreden als bedoeld in lid 2 werd aangehouden, kan ongeacht zijn nationaliteit door de plaatselijk bevoegde autoriteiten voor verhoor worden opgehouden. De ter zake geldende regels van nationaal recht zijn van overeenkomstige toepassing.
Indien deze persoon niet de nationaliteit heeft van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied hij is aangehouden, wordt hij uiterlijk zes uren na zijn aanhouding - de uren tussen middernacht en negen uur niet meegeteld - in vrijheid gesteld, tenzij de plaatselijk bevoegde autoriteiten voordien een verzoek tot voorlopige aanhouding ter fine van uitlevering hebben ontvangen, in ongeacht welke vorm.
7. De in de leden 1 tot en met 6 genoemde ambtenaren zijn:
 - voor het Koninkrijk België: de leden van de Gerechtelijke Politie bij de Parketten, de Rijkswacht en de Gemeentepolitie, alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 10 v.w.b. hun bevoegdheden aangaande de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de douane-ambtenaren;
 - voor de Bondsrepubliek Duitsland: de ambtenaren van de „Polizeien des Bundes und der Länder“, alsmede, voor het illegale verkeer van verdovende middelen en de illegale handel in wapens, de ambtenaren van de „Zollfahndungsdienst“ als hulpambtenaren van het OMOM;
 - voor de Franse Republiek: de ambtenaren en hulpambtenaren van de gerechtelijke afdelingen van de „Police nationale“ en van de „Gendarmerie nationale“, alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 10 v.w.b. hun bevoegdheden aangaande de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de douane-ambtenaren;
 - voor het Groothertogdom Luxemburg: de ambtenaren van de „Police“ en van de „Gendarmerie“, alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 10, v.w.b. hun bevoegdheden aangaande de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de douane-ambtenaren;
 - voor het Koninkrijk der Nederlanden: de ambtenaren van Rijkspolitie en van Gemeentepolitie, alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 10 v.w.b. hun bevoegdheden aangaande het illegale verkeer in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de ambtenaren van de fiscale inlichtingen- en opsporingsdienst bevoegd inzake de invoerrechten en de accijnzen.
8. Voor de betrokken Overeenkomstsluitende Partijen blijft art. 27 van het Benelux-Verdrag van 27 juni 1962 aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken, zoals gewijzigd bij het Protocol van 11 mei 1974, onverlet.
9. Elk der Overeenkomstsluitende Partijen legt bij ondertekening van deze Overeenkomst een verklaring af waarin zij aan de hand van het bepaalde in de leden 2, 3 en 4 aangeeft, hoe aan uitoefening van het achtervolgingsrecht op haar grondgebied door elk der aangrenzende Overeenkomstsluitende Partijen toepassing dient te worden gegeven.
Elk der Overeenkomstsluitende Partijen kan haar verklaring op ieder tijdstip door een andere vervangen, mits de latere verklaring de strekking van de eerdere niet inperkt.
Het afleggen van verklaringen als bovenbedoeld geschiedt na overleg met

elk der betrokken Overeenkomstsluitende Partijen in een streven naar gelijkwaardigheid van aan beide zijden van de binnengrenzen geldende regimes.

10. De Overeenkomstsluitende Partijen kunnen bilateraal het toepassingsbereik van het bepaalde in lid 1 uitbreiden en nadere regelingen ter uitvoering van dit artikel treffen.

Art. 46. Informatieuitwisseling (MH Sv 3.33)

1. Iedere Overeenkomstsluitende Partij kan met inachtneming van haar nationale recht in individuele gevallen, zonder een daartoe strekkend verzoek, de betrokken Overeenkomstsluitende Partij informatie mededelen die voor de ontvangende Overeenkomstsluitende Partij ter verlening van bijstand bij de bestrijding van toekomstige strafbare feiten, ter voorkoming van strafbare feiten of ter afwending van gevaar voor de openbare orde en veiligheid van belang kunnen zijn.
2. Onverminderd de samenwerking in de grensgebieden als bedoeld in art. 39, lid 4, geschiedt de informatie-uitwisseling door de tussenkomst van een aan te wijzen centrale instantie. In bijzonder spoedeisende gevallen kan, onder voorbehoud van afwijkende bepalingen van het nationale recht, de informatie-uitwisseling in de zin van dit artikel rechtstreeks tussen de betrokken politiediensten geschieden. De centrale instantie wordt z.s.m. hiervan in kennis gesteld.

1.3 Beneluxverdrag (grensoverschrijdend politieel optreden)

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg inzake grensoverschrijdend politieel optreden Luxemburg²

MH Sv 3.33

Art. 1. Begripsomschrijvingen

In dit Verdrag wordt verstaan onder:

- a. ambtenaar: volgens Bijlage 1 bevoegde ambtenaar;
- b. grensoverschrijdend politieel optreden: optreden van ambtenaren van een Verdragsluitende Partij op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij, ter handhaving van de openbare orde en veiligheid, danwel ter bescherming van personen en goederen, dan wel in het kader van de voorkoming en opsporing van strafbare feiten;
- c. grensoverschrijdende ambtenaar: ambtenaar die grensoverschrijdend optreedt;
- d. grensoverschrijdende politie-eenheid: eenheid bestaande uit ambtenaren die in organisatorische en logistieke zin als één geheel grensoverschrijdend optreedt;
- e. individuele materiële dwangmiddelen: uitrusting en bewapening van de ambtenaren waarmee dwang kan worden uitgeoefend;
- f. collectieve materiële dwangmiddelen: bewapening, middelen en materieel voor gezamenlijk gebruik waarmee dwang kan worden uitgeoefend;
- g. gaststaat: Verdragsluitende Partij op wiens grondgebied een grensoverschrijdend politieel optreden plaatsvindt;
- h. zendstaat: Verdragsluitende Partij waarvan grensoverschrijdende ambtenaren of de middelen en materieel voor een grensoverschrijdend optreden afkomstig zijn;
- i. verzoekende Verdragsluitende Partij: Verdragsluitende Partij die een ver-

². 08-06-2004, Trb. 2005, 35.

- zoek om politiesamenwerking doet;
- j. aangezochte Verdragsluitende Partij: Verdragsluitende Partij waaraan een verzoek om politiesamenwerking is gericht;
- k. bevoegde autoriteit: volgens Bijlage 2 bevoegde autoriteit;
- l. grensstreek: gebieden als opgenomen in Bijlage 3 bij dit Verdrag.

Art. 4. Bijstand

1. Een grensoverschrijdend politieoptreden in het kader van de handhaving van de openbare orde en veiligheid, waaronder mede wordt verstaan de gezamenlijke organisatie of coördinatie van evenementen en georganiseerde transporten, is slechts mogelijk op verzoek. Het verzoek wordt door de bevoegde autoriteit van de verzoekende Verdragsluitende Partij gericht aan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Verdragsluitende Partij.
2. Het verzoek bevat een omschrijving van de aard van het gewenste grensoverschrijdend politieoptreden, alsmede van de operationele noodzaak van het optreden. Tevens wordt aangegeven of het verzoek betrekking heeft op een eenmalige grensoverschrijding of op een bepaalde categorie grensoverschrijdingen die binnen een bepaalde periode plaatsvindt.
3. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Verdragsluitende Partij neemt onverwijld een beslissing op het verzoek. Van de beslissing wordt z.s.m. schriftelijk mededeling gedaan aan de bevoegde autoriteit van de verzoekende Verdragsluitende Partij.

Art. 5. Bevoegdheden bij bijstand

1. De grensoverschrijdende ambtenaar en de grensoverschrijdende politie-eenheid zijn, onverminderd de bevoegdheden genoemd in Titel 4, in het bijzonder bevoegd om:
 - a. de onmiddellijke beveiliging of nabije bescherming van personen te verzekeren;
 - b. toezicht te houden op een terreingedeelte met de bedoeling informatie in te winnen en personen, dieren, voertuigen of voorwerpen die de openbare orde en veiligheid bedreigen of kunnen bedreigen, te lokaliseren;
 - c. toegangen tot een terreingedeelte te controleren of de toegang tot het terreingedeelte te ontzeggen, met als doel de wettelijke maatregelen van de gaststaat te doen naleven of de openbare orde en veiligheid te handhaven;
 - d. bevelen te geven aan het verkeer en aan de weggebruikers;
 - e. een terreingedeelte systematisch te doorzoeken om personen, dieren, voertuigen of voorwerpen die de openbare orde en veiligheid bedreigen of kunnen bedreigen, te lokaliseren;
 - f. identiteitscontroles te verrichten;
 - g. begeleidingen uit te voeren met als doel incidenten te voorkomen en de openbare orde en veiligheid te handhaven, zoals meereizen met een groep personen, op de groep ononderbroken toezicht houden, en de groep of leden daarvan zo nodig aanspreken op hun gedragingen en wijzen op hun verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid voor de mogelijke gevolgen van die gedragingen.
2. Bij de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, wordt voldaan aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit.

Art. 7. Optreden op eigen initiatief

1. Indien het vanwege de spoedeisendheid van de situatie in het kader van de handhaving van de openbare orde en veiligheid noodzakelijk is grensoverschrijdend op te treden, kan de zendstaat dit optreden in de grensstreek aanvangen, zonder dat daar een verzoek als bedoeld in art. 4 aan vooraf

gaat.

2. De in het eerste lid bedoelde grensoverschrijding is slechts toegestaan onder de voorwaarde dat het grensoverschrijdend politieoptreden onmiddellijk bij het overschrijden van de grens wordt gemeld aan de bevoegde autoriteit van de gaststaat, met inachtneming van art. 35. De bevoegde autoriteit van de gaststaat bevestigt deze melding onverwijld en verstrekt daarbij aan de zendstaat alle informatie die noodzakelijk is ter voorkoming van een eventuele doorkruising van een politieoptreden van de gaststaat.
3. Van een spoedeisende situatie, als bedoeld in het eerste lid, is sprake indien grensoverschrijding noodzakelijk is om een acuut gevaar voor lijf, leden, goederen of gezondheid af te wenden dan wel een ernstige verstoring van de openbare orde en veiligheid te voorkomen, en de ambtenaren van de gaststaat niet tijdig ter plaatse kunnen zijn.
4. Indien er zich tijdens een optreden op grond van art. 4, eerste lid, buiten de grensstreek, een situatie voordoet als bedoeld in het derde lid, kan de grensoverschrijdende ambtenaar op basis van dit artikel optreden.

Art. 8. Bevoegdheden bij optreden op eigen initiatief

Ter afwijking van een acuut gevaar voor lijf, leden, goederen of gezondheid danwel ter voorkoming van een ernstige verstoring van de openbare orde en veiligheid kan de grensoverschrijdende ambtenaar, met inachtneming van het recht van de gaststaat, de nodige bevoegdheden uitoefenen die geen uitstel dulden, met dien verstande dat nooit verdergaande bevoegdheden mogen worden uitgeoefend dan toegestaan in de zendstaat.

Art. 10. Doel uitwisseling persoonsgegevens

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen kunnen persoonsgegevens uit registers als bedoeld in Bijlage 4 uitwisselen indien dit noodzakelijk is voor de goede uitvoering van de politietaken op het grondgebied van de Verdragsluitende Partijen, met dien verstande dat verstrekking van persoonsgegevens aan een andere Verdragsluitende Partij slechts mogelijk is ter voorkoming van een ernstig en dreigend gevaar of ter opsporing van een misdrijf waardoor de rechtsorde van de ontvangende Verdragsluitende Partij ernstig is geschokt, tenzij sprake is van een verzoek m.b.t. een bepaalde persoon of een bepaald geval.
2. De artikelen 126 tot en met 129 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen zijn van toepassing op de in het eerste lid bedoelde uitwisseling van persoonsgegevens in het kader van de toepassing van dit Verdrag.
3. Verkregen persoonsgegevens mogen niet langer worden bewaard dan noodzakelijk is voor de verwezenlijkingen van de doeleinden waarvoor deze werden verzameld en verwerkt.

Art. 11. Bewijskracht

Elke informatie die door een Verdragsluitende Partij op grond van dit Verdrag wordt verstrekt, kan door de ontvangende Verdragsluitende Partij slechts na toestemming van de Verdragsluitende Partij waarvan de informatie afkomstig is als bewijsmiddel worden gebruikt.

Art. 13. Rechtstreekse uitwisseling persoonsgegevens

1. Uit een register als bedoeld in Bijlage 4 kunnen al dan niet via een gemeenschappelijk politiecentrum als bedoeld in art. 24, rechtstreeks persoonsgegevens worden verstrekt aan politiediensten van de andere Verdragsluitende Partij indien dit noodzakelijk is ter verwezenlijking van de in art. 10, eerste lid, genoemde doeleinden.
2. In afwijking van art. 10, eerste lid, kunnen in de grensstreek gegevens be-

treffende een bepaalde persoon of bepaald geval ook zonder een daartoe strekkend verzoek worden verstrekt.

Art. 15. Rechtstreekse raadpleging van kentekenregisters

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen bieden elkaar ter verwezenlijking van de in art. 10, eerste lid, genoemde doeleinden, de mogelijkheid tot rechtstreekse gecentraliseerde en geautomatiseerde raadpleging van het kentekenregister.

Art. 18. Achtervolging

1. Voor de uitvoering van de grensoverschrijdende achtervolging zijn de bepalingen van art. 41 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van toepassing, met dien verstande dat:
 - a. een achtervolging over de grens, met inachtneming van het nationale recht, mag worden voortgezet, indien deze betrekking heeft op personen die zich hebben onttrokken aan een vrijheidsstraf of die verdacht zijn van een strafbaar feit dat tot uitlevering aanleiding kan geven;
 - b. het achtervolgingsrecht als bedoeld in art. 41, eerste lid, van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord Schengen wordt uitgeoefend op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij, zonder enige in afstand, noch in tijd uitgedrukte beperking en waarbij het recht wordt toegekend om de achtervolgde persoon aan te houden;
 - c. de achtervolging, met inachtneming van het nationale recht, eveneens kan plaatsvinden in het luchtruim en over de zee- en waterwegen;
 - d. voor het overige indien daartoe aanleiding bestaat, zal worden gehandeld overeenkomstig art. 26 van het Verdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg zelfs wanneer de daar bedoelde rogatoire commissie niet aanwezig is.

Art. 19. Observatie

Voor de uitvoering van grensoverschrijdende observatie zijn de bepalingen van art. 40 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van toepassing, met dien verstande dat:

- a. de observatie die wordt uitgevoerd overeenkomstig art. 40, eerste lid, van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen, met inachtneming van nationaal recht, kan worden uitgebreid naar personen die zich hebben onttrokken aan een vrijheidsstraf opgelegd vanwege het plegen van een strafbaar feit dat tot uitlevering aanleiding kan geven, of naar personen die kunnen leiden naar de ontdekking van die personen;
- b. de observatie wordt uitgevoerd onder de algemene voorwaarden genoemd in art. 40, derde lid, van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen, met dien verstande dat de ambtenaren tijdens de observatie technische hulpmiddelen kunnen gebruiken, voorzover zij daartoe van de gaststaat op grond van het verzoek bedoeld in art. 40 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen toestemming hebben gekregen. De Verdragsluitende Partijen informeren elkaar over de aard en het gebruik van technische hulpmiddelen ter observatie;
- c. de grensoverschrijdende observatie kan, met inachtneming van het nationale recht, eveneens plaatsvinden in het luchtruim en over de zeeën waterwegen.

Art. 20. Bescherming van personen

De ambtenaren van een Verdragsluitende Partij kunnen hun opdracht van bescherming van personen voortzetten op het grondgebied van een andere Ver-

dragsluitende Partij, mits de verantwoordelijke ambtenaar, voordat de grens wordt overschreden, de bevoegde autoriteit van de gaststaat de grensoverschrijding heeft gemeld en de bevoegde autoriteit met voortzetting van de beschermingsopdracht heeft ingestemd. Indien de bevoegde autoriteit van de gaststaat niet met voortzetting van de beschermingsopdracht op haar grondgebied instemt, neemt zij de opdracht over, tenzij zij gegronde redenen heeft om anders te besluiten.

Art. 21. Individuele materiële dwangmiddelen

De ambtenaren zijn bij grensoverschrijdende voortzetting van een beschermingsopdracht als bedoeld in art. 20 gerechtigd hun individuele materiële dwangmiddelen te dragen voorzover deze zijn toegelaten overeenkomstig art. 32, eerste en tweede lid.

Art. 22. Uitoefenen van geweld

Het uitoefenen van geweld door de ambtenaren tijdens de grensoverschrijdende voortzetting van een beschermingsopdracht als bedoeld in art. 20 in het algemeen, en het gebruik van de in art. 21 bedoelde individuele materiële dwangmiddelen in het bijzonder, is, met inachtneming van het recht van de gaststaat, slechts geoorloofd wanneer sprake is van een ogenblikkelijke noodzaak van de wettige verdediging van zichzelf, van de te beschermen personen, of van een ander.

Art. 25. Gemengde patrouilles en controles

De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen kunnen, afhankelijk van hun operationele behoeften, gemengde patrouilles of controles organiseren in de grensstreek.

Art. 26. Bevoegdheden bij gemengde patrouilles en controles

1. Met inachtneming van art. 29 oefent de ambtenaar van de zendstaat die deelneemt aan een gemengde patrouille of controle, de bevoegdheden uit die hem zijn toegekend door de bevoegde autoriteiten van beide Verdragsluitende Partijen.
2. Een gemengde patrouille is bevoegd zich met een vervoermiddel in de grensstreek van de Verdragsluitende Partijen waarvan de ambtenaren deel uitmaken van die patrouille, te begeven.
3. De praktische modaliteiten van de samenwerking en toekenning van bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, worden door de bevoegde autoriteiten geregeld door middel van uitvoeringsafspraken.

Art. 28. Toepasselijk recht en procedures

1. De ambtenaar treedt tijdens het grensoverschrijdend politieoptreden op in overeenstemming met het in de gaststaat geldende recht.
2. Een grensoverschrijdend politieoptreden wordt uitgevoerd volgens de wettelijke procedures van de gaststaat.

Art. 29. Gezag

1. De grensoverschrijdende ambtenaar staat onder het gezag van de ter plaatse in het kader van de handhaving van de openbare orde, de bescherming van personen en goederen dan wel de voorkoming en opsporing van strafbare feiten, bevoegde autoriteiten.
2. De grensoverschrijdende ambtenaar staat onder het operationele bevel van zijn leidinggevende bevoegd voor de handhaving van de openbare orde en veiligheid dan wel de voorkoming en opsporing van strafbare feiten op het terreingedeelte waar het grensoverschrijdend politieoptreden wordt uitge-

voerd.

3. Gedurende het grensoverschrijdend politieoptreden is de ambtenaar gehouden de aanwijzingen van de betreffende autoriteiten en de bevelen van de betreffende leidinggevende van de gaststaat op te volgen.

Art. 30. Identificatie

De grensoverschrijdende ambtenaar is te allen tijde in staat zijn officiële functie, door middel van het politielegitimatiebewijs dat aan hem is verstrekt in de zendstaat, aan te tonen.

Art. 31. Uiterlijke herkenbaarheid

1. De grensoverschrijdende ambtenaar is door het dragen van een uniform of armband als zodanig uiterlijk herkenbaar.
2. Tijdens een grensoverschrijdend politieoptreden is het voertuig dat wordt gebruikt door een grensoverschrijdende ambtenaar door middel van aan het voertuig aangebrachte voorzieningen als zodanig uiterlijk herkenbaar.
3. De voorgaande leden zijn niet van toepassing indien dit gezien de aard van het grensoverschrijdend politieoptreden noodzakelijk is.

Art. 32. Materiële dwangmiddelen

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen brengen elkaar op de hoogte van de aard van de toegestane individuele en collectieve materiële dwangmiddelen en van de omstandigheden waarin deze mogen worden gebruikt.
2. Tijdens een grensoverschrijdend politieoptreden mogen de ambtenaren de tot de politieke basisuitrusting in de zendstaat behorende individuele materiële dwangmiddelen vervoeren, meevoeren of dragen, mits deze overeenkomstig het eerste lid zijn toegestaan door de gaststaat.
3. Andere dan de in het tweede lid bedoelde individuele materiële dwangmiddelen of collectieve materiële dwangmiddelen worden slechts vervoerd, meegevoerd of gedragen, indien hierom is verzocht in het kader van het grensoverschrijdend politieoptreden, bedoeld in art. 4, of in het kader van gemengde patrouilles of controles, bedoeld in art. 25.
4. In aanvulling op het derde lid mogen andere dan de in het tweede lid bedoelde individuele materiële dwangmiddelen tevens worden vervoerd, meegevoerd of gedragen indien deze bij een optreden op eigen initiatief als bedoeld in art. 7, op het grondgebied van de zendstaat niet op veilige wijze kunnen worden afgelegd en veiliggesteld.

Art. 33. Uitoefenen van geweld

1. Het is in aanvulling op art. 5 de grensoverschrijdende ambtenaar toegestaan, in overeenstemming met het recht van de gaststaat, geweld uit te oefenen of andere vormen van dwang toe te passen:
 - a. na een bevel als bedoeld in art. 29, derde lid, tenzij de leidinggevende vooraf anders heeft bepaald;
 - b. na een aanwijzing van de bevoegde autoriteit van de gaststaat, of
 - c. in het geval van een ogenblikkelijke noodzaak van wettige verdediging van zichzelf of van een ander in overeenstemming met het recht van de gaststaat;
 - d. bij een optreden op eigen initiatief als bedoeld in art. 7.
2. In de situatie bedoeld in het eerste lid, onder c en d, is het gebruik van een vuurwapen, pepperspray of traangas slechts geoorloofd indien er sprake is van een ogenblikkelijke noodzaak van de wettige verdediging van zichzelf of van een ander, in overeenstemming met het recht van de gaststaat.
3. Aan het uitoefenen van geweld gaat, indien mogelijk en gepast, een waar-

schuwing vooraf.

4. De grensoverschrijdende ambtenaar die geweld heeft uitgeoefend, meldt de feiten en omstandigheden dienaangaande, alsmede de gevolgen hiervan, onverwijld aan de bevoegde autoriteit, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.
5. Onder andere vormen van dwang, bedoeld in het eerste lid, wordt verstaan het uitvoeren van een veiligheidsfouillering, het aanleggen van handboeien, het aanhouden van een verdachte en het veiligstellen van voor ibn vatbare voorwerpen, met dien verstande dat de grensoverschrijdende ambtenaar de betrokken persoon onverwijld overdraagt aan een ambtenaar van de gaststaat onder afgifte van de mogelijk veilig gestelde voorwerpen en het mededeling doen aan de bevoegde autoriteiten van zijn bevindingen.

Art. 34. Het gebruik van vervoermiddelen en overpad

1. De ambtenaar kan tijdens het grensoverschrijdend optreden gebruik maken van vervoermiddelen. Met inachtneming van het nationale recht kan daarbij gebruik worden gemaakt van optische en geluidssignalen.
2. De ambtenaar is bevoegd om in de uitvoering van zijn opdrachten, zich met zijn vervoermiddel en uitrusting, inclusief individuele en collectieve materiële dwangmiddelen, over het grondgebied van de gaststaat te bewegen om het eigen grondgebied langs de snelst mogelijke weg te bereiken. Daarbij is het de ambtenaar, met inachtneming van het nationale recht, toegestaan, indien noodzakelijk, gebruik te maken van optische en geluidssignalen.
3. Voor maatregelen die volgens het nationale recht van de Verdragsluitende Partijen worden uitgevoerd op de op het eigen grondgebied gelegen trajecten van personentreinen of passagiersschepen, is het ambtenaren van een Verdragsluitende Partij toegestaan op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij in te stappen of na beëindigen van de maatregel uit te stappen. Indien een controlemaatregel, in het bijzonder een maatregel betreffende de controle van een persoon of een zaak, die in overeenstemming met het nationale recht op het eigen grondgebied begonnen is, niet kan worden voltooid in de grensstreek, en indien te verwachten is dat het doel van de maatregel anders niet kan worden bereikt, mag deze maatregel op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij zo lang worden voortgezet als noodzakelijk is om de maatregel te voltooien. Voor zover verder maatregelen zijn vereist blijven de hiervoor geldende regelingen onverlet.

Art. 35. Overname en beëindiging

1. De bevoegde autoriteit van de gaststaat kan bepalen dat het grensoverschrijdend politieoptreden door haar wordt overgenomen.
2. Het grensoverschrijdend politieoptreden wordt beëindigd, zodra de bevoegde autoriteit van de gaststaat zulks te kennen geeft.

Art. 36. Verslag

De grensoverschrijdende ambtenaar of de leidinggevende van een grensoverschrijdende politie-eenheid, doet na elk grensoverschrijdend politieoptreden verslag van dit optreden aan de bevoegde autoriteiten van de gaststaat. De persoonlijke verschijning van de grensoverschrijdende ambtenaar kan door de gaststaat worden verlangd.

Art. 37. Hulpverleningsclausule

Een Verdragsluitende Partij is jegens de grensoverschrijdende ambtenaren van de andere Verdragsluitende Partij tijdens het grensoverschrijdend politieoptreden verplicht tot dezelfde bescherming en hulpverlening als jegens de eigen ambtenaren.

Art. 38. Strafrechtelijke aansprakelijkheid

In het kader van de taken voorzien in dit Verdrag worden de ambtenaren van de zendstaat, met ambtenaren van de gaststaat gelijkgesteld, v.w.b. de strafbare feiten die tegen of door hen mochten worden begaan, tenzij de Verdragsluitende Partijen anders overeenkomen.

Art. 39. Burgerrechtelijke aansprakelijkheid

1. Verbintenissen uit onrechtmatige daad begaan door een ambtenaar van de zendstaat tijdens een grensoverschrijdend politieoptreden, worden beheerst door het recht van de gaststaat.
2. In het geval van een optreden op eigen initiatief als bedoeld in art. 7 en in het geval van gemengde patrouilles, bedoeld in art. 25, neemt de zendstaat op zich de schade door zijn ambtenaar toegebracht op het grondgebied van de gaststaat, te vergoeden. De gaststaat vergoedt de schade op de wijze waarop zij daartoe gehouden zou zijn, indien de schade door haar eigen ambtenaren zou zijn aangebracht. De zendstaat betaalt de gaststaat het volledige bedrag terug dat deze aan de slachtoffers of hun rechthebbenden heeft uitgekeerd.
3. In het geval van een optreden op verzoek als bedoeld in art. 4, eerste lid, neemt de gaststaat op zich de schade, bedoeld in het tweede lid te vergoeden, op de wijze waarop hij daartoe gehouden zou zijn indien de schade door zijn eigen ambtenaren zou zijn toegebracht.

Bijlage 1: Bevoegde ambtenaren voor het Koninkrijk der Nederlanden:

Ambtenaren aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, bedoeld in art. 3, van de Politiewet 1993, daaronder mede begrepen ambtenaren van de KMar in zoverre deze zijn belast met de uitvoering van de bij of krachtens de Vreemdelingenwet 2000 opgedragen taken.

(...)

Bijlage 3: Grensstreek voor het Koninkrijk der Nederlanden:

Grensstreek in Nederland omvat het geografisch gebied waarin de onderstaande korpsen actief zijn: Zeeland, Midden- en West-Brabant, Brabant Zuid-Oost, Limburg-Noord, Limburg Zuid, Brabant-Noord, Zuid-Holland Zuid, Rotterdam Rijnmond.

(...)

1.4 Verdrag van Enschede (politiële samenwerking Duitsland)

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland inzake de grensoverschrijdende politie samenwerking en de samenwerking in strafrechtelijke aangelegenheden³

MH Sv 3.33

Art. 2. Doel van het Verdrag

De Verdragsluitende Staten bevorderen de samenwerking op het gebied van de handhaving van de openbare orde en veiligheid alsmede op het gebied van de voorkoming en opsporing van strafbare feiten met inbegrip van de tenuitvoerlegging van strafvonnissen.

Art. 3. Autoriteiten, grensstreken

1. Autoriteiten in de zin van dit Verdrag zijn:
voor het Koninkrijk der Nederlanden:

³. Enschede, 02-03-2005, Trb. 2005, 86 en 241.

- de met de uitoefening van verschillende politietaken belaste autoriteiten;
 - het OM; en
 - de met de uitvoering van het Verdrag belaste ministeries;
- voor de Bondsrepubliek Duitsland:
- de federale politieautoriteiten en de politieautoriteiten van de deelstaten (politieautoriteiten); en- het OM (Staatsanwaltschaften) en de gerechten (gerechtelijke autoriteiten).

De autoriteiten voor het Koninkrijk der Nederlanden zijn gespecificeerd in bijlage I.

2. In dit Verdrag worden onder grensstreek verstaan:

voor het Koninkrijk der Nederlanden:

- de politieregio's Groningen, Drenthe, Twente, IJsselland, Noord- en Oost-Gelderland, Gelderland Midden, Gelderland Zuid, Limburg Noord en Limburg Zuid; en
 - de gebieden waarvoor de eenheden Waddenzee en Noordzee van het Korps landelijke politiediensten bevoegd zijn;
- voor de Bondsrepubliek Duitsland:
- in de deelstaat Nedersaksen het district van de politiedirectie Osnabrück; en
 - in de deelstaat Noordrijn-Westfalen de gemeentedistricten (Kreise) en stadsgemeenten (kreisfreie Städte) in de bestuursdistricten Düsseldorf, Keulen en Münster.

Als grensstreek wordt daarnaast aangemerkt een trein op het traject van de grens tot aan de eerstvolgende halteplaats op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat die volgens de dienstregeling als eerste wordt aangedaan. E.e.a. is van overeenkomstige toepassing op passagiersschepen tot aan de eerstvolgende aanlegplaats in de andere Verdragsluitende Staat.

3. De autoriteiten van de Verdragsluitende Staten informeren elkaar schriftelijk over de bevoegde autoriteiten op het terrein van de grensoverschrijdende samenwerking en over eventuele wijzigingen van benamingen van deze autoriteiten. De Verdragsluitende Staten kunnen een wijziging van bijlage 1 en de grensstreek afzonderlijk overeenkomen.
4. Het op 8 april 1960 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland tot regeling van de samenwerking in de Eemsmonding (Eems-Dollardverdrag) blijft onverlet.

Art. 6. Gezag over ambtenaren belast met de uitvoering van politietaken

1. Bij een dringende noodzaak tot handhaving van de openbare orde en veiligheid of ter voorkoming en opsporing van strafbare feiten, kunnen ambtenaren belast met de uitvoering van politietaken van de ene Verdragsluitende Staat bij wijze van uitzondering onder het gezag van de bevoegde autoriteiten van de andere Verdragsluitende Staat worden geplaatst met het oog op de uitvoering van politietaken met inbegrip van de uitoefening van soevereine bevoegdheden.
2. Voorwaarde voor de plaatsing onder gezag is dat hierover overeenstemming tussen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten wordt bereikt.
3. Van een dringende noodzaak tot handhaving van de openbare orde en veiligheid of voorkoming van strafbare feiten als bedoeld in het eerste lid is doorgaans sprake indien het slagen van een noodzakelijke politiële maatregel zonder inzet van ambtenaren als bedoeld in het eerste lid zou uitblijven of ernstig in gevaar zou komen; bij de opsporing van strafbare feiten is zulks het geval indien het onderzoek zonder de inzet van ambtenaren als bedoeld in het eerste lid geen kans van slagen zou hebben of wezenlijk zou worden

bemoeilijkt.

4. De overeenkomstig het eerste lid onder gezag geplaatste ambtenaren mogen slechts onder bevel van ambtenaren van de andere Verdragsluitende Staat en doorgaans slechts in hun aanwezigheid optreden. Hierbij zijn zij aan het recht van de andere Verdragsluitende Staat gebonden. Het optreden van de onder gezag geplaatste ambtenaren valt onder de verantwoordelijkheid van de Verdragsluitende Staat onder het gezag waarvan zij zijn geplaatst.

Art. 7. Samenwerking op verzoek

1. De autoriteiten van de Verdragsluitende Staten verlenen elkaar met inachtneming van het nationale recht en hun onderscheidenlijke bevoegdheden op verzoek bijstand.
2. De autoriteiten verlenen elkaar met inachtneming van art. 39, eerste lid, eerste volzin, van de SUO bijstand, in het bijzonder door:
 1. vaststelling van eigenaren en bezitters alsmede opsporing van bestuurders en gezagvoerders van voer-, vaar- en luchtvaartuigen;
 2. verstrekking van informatie over rijbewijzen, vaarbewijzen en vergelijkbare vergunningen;
 3. vaststelling van de woon- en verblijfplaats van personen;
 4. vaststelling van verblijfstitels;
 5. vaststelling van telefoonabonneehouders en van abonneehouders van overige telecommunicatievoorzieningen;
 6. vaststelling van de identiteit van personen;
 7. onderzoek in te stellen naar de herkomst van zaken zoals wapens, motorvoertuigen en schepen (onderzoek naar de verkoopkanalen);
 8. verstrekking van politiegegevens uit gegevensbestanden en politiedossiers alsmede verstrekking van informatie uit publiek toegankelijke registers van de overheid;
 9. meldingen inzake wapens en explosieven alsmede meldingen inzake valsmunterij en fraude met waardepapieren;
 10. verstrekking van informatie over de praktische uitvoering van grensoverschrijdende observatiemaatregelen, grensoverschrijdende achtervolgingen en gecontroleerde afleveringen;
 11. vaststelling van de bereidheid van een persoon tot het afleggen van een verklaring;
 12. ondervragingen en verhoren door de politie;
 13. technisch sporenonderzoek; en
 14. coördinatie en tenuitvoerlegging van eerste opsporingsmaatregelen.
3. Indien de aangezochte autoriteit niet bevoegd is het verzoek af te handelen, stuurt deze het verzoek door aan de bevoegde autoriteit. E.e.a. geldt tevens indien de bevoegde autoriteit een justitiële autoriteit is. De aangezochte autoriteit informeert de verzoekende autoriteit over de doorzending en over de voor de afhandeling van het verzoek bevoegde autoriteit. De bevoegde autoriteit handelt het verzoek af en stuurt de uitkomst terug naar de verzoekende autoriteit.
4. Verzoeken van de politieautoriteiten als bedoeld in het eerste en tweede lid worden via de nationale centrale politie-instanties van de Verdragsluitende Staten verzonden en afgehandeld. De eerste volzin laat onverlet dat verzoeken die niet vallen onder het bepaalde in art. 39, derde lid, tweede volzin, van de SUO geregelde gevallen direct tussen de bevoegde politieautoriteiten worden verzonden en afgehandeld, voor zover:
 1. het grensoverschrijdende dienstverkeer op strafbare feiten betrekking heeft waarbij het zwaartepunt van het feit en van de opsporing ervan in de grensstreken ligt als bedoeld in art. 3, tweede lid; of

2. directe samenwerking op basis van daad- of dadergerelateerde verbanden in het kader van een duidelijk afgebakende zaak doelmatig is en de toestemming hiervoor door de onderscheidenlijke nationale centrale politie-instantie is verleend.

Art. 39, derde lid, derde volzin, van de SUO is niet van toepassing. De nationale centrale politie-instantie dient geïnformeerd te worden voorzover het nationale recht dit vereist.

Art. 8. Verzoeken om veiligstelling van bewijsmateriaal in spoedeisende gevallen

1. In spoedeisende gevallen kunnen met inachtneming van het nationale recht verzoeken tot het veiligstellen van sporen en van bewijsmateriaal, inclusief het verrichten van onderzoek aan en in het lichaam, evenals tot doorzoeking en ibn worden ingediend door het OM en door de uitvoerende ambtenaren die in dergelijke gevallen naar nationaal recht bevoegd zijn tot het geven van onderzoeksbevelen. De verzoeken dienen rechtstreeks te worden gericht aan de bevoegde justitiële autoriteiten of politieautoriteiten. Voorzover verzoeken in dit kader mondeling zijn gedaan, worden deze z.s.m. schriftelijk bevestigd.
2. De afhandeling van het verzoek inclusief de toetsing of de voorwaarden voor spoedeisende gevallen zijn vervuld, geschiedt volgens het recht van de aangezochte Verdragsluitende Staat.
3. Wanneer het verzoek, bedoeld in het eerste lid, niet is ingediend door een justitiële autoriteit, wordt de bevoegde justitiële autoriteit van de verzoekende Verdragsluitende Staat onverwijld van de indiening op de hoogte gesteld evenals van de bijzondere omstandigheden die tot de conclusie leiden dat het hierbij gaat om een spoedeisend geval.
4. Voorzover het recht van de aangezochte Verdragsluitende Staat voor het gelasten of het handhaven van de maatregel op het grondgebied van de aangezochte Verdragsluitende Staat een gerechtelijk bevel vereist, wordt dit bevel of een dergelijke verklaring van de bevoegde gerechtelijke instantie overeenkomstig het recht van de verzoekende Verdragsluitende Staat z.s.m. daarna ingediend. De Verdragsluitende Staten informeren elkaar over de relevante voorschriften in hun nationale wet- en regelgeving.
5. Voor de toezending van de resultaten van de uitgevoerde maatregelen aan de verzoekende Verdragsluitende Staat is een verzoek om rechtshulp vereist dat afkomstig is van de bevoegde justitiële autoriteit. Wanneer de toezending van de resultaten van de uitgevoerde maatregelen met spoed dient te geschieden, kan de aangezochte autoriteit de resultaten rechtstreeks aan de verzoekende autoriteit toezenden, voorzover zulks volgens het nationale recht toelaatbaar is. Indien de aangezochte autoriteit geen justitiële autoriteit is, is voor de overdracht van de resultaten de voorafgaande toestemming van de naar nationaal recht bevoegde justitiële autoriteiten vereist.

Art. 11. Grensoverschrijdende observatie

Voor grensoverschrijdende observaties geldt art. 40 van de SUO met de volgende aanvullingen:

1. In het kader van een opsporingsonderzoek kunnen de bevoegde ambtenaren ook een persoon observeren t.a.v. wie gereede vermoedens bestaan dat deze kan leiden tot de identificatie of het vinden van de persoon die ervan wordt verdacht betrokken te zijn bij een strafbaar feit dat aanleiding kan geven tot uitlevering. De eerste volzin is ook van toepassing in de gevallen waarin vanwege het bijzonder spoedeisende karakter van de aangelegenheid de voorafgaande toestemming van de andere Verdragsluitende Staat niet verkregen kan worden. Onverminderd de regeling in het negende lid,

- verloopt de verdere procedure volgens art. 40, tweede lid, van de SUO.
2. Grensoverschrijdende observatie is ook toegestaan voor de tenuitvoerlegging van een onherroepelijk opgelegde vrijheidsstraf, indien verwacht wordt dat de vrijheidsstraf die nog ten uitvoer moet worden gelegd of het totaal van de nog ten uitvoer te leggen vrijheidsstraf tenminste vier maanden bedraagt.
 3. In de Bondsrepubliek Duitsland worden de verzoeken gericht en direct gezonden aan het OM bij het Landgericht, in het rechtsgebied waarvan de grens vermoedelijk zal worden overschreden. Indien bekend is dat bij een ander dan het in de eerste volzin genoemde OM in dezelfde zaak reeds een procedure aanhangig is, dient het verzoek te worden gericht aan dat OM. Wanneer een OM bij een tot het geven van toestemming bevoegde centrale autoriteit voor een aan het Koninkrijk der Nederlanden grenzend deelstaat of anderszins een afwijkende competentie in het bijzonder aangewezen is, moet het in dat geval bevoegde OM om toestemming worden verzocht.
 4. In het Koninkrijk der Nederlanden dienen verzoeken te worden gericht aan de in bijlage I genoemde bevoegde autoriteiten.
 5. Doorzending kan ook via de nationale centrale politie instanties of de optredende politieautoriteiten geschieden.
 6. Een afschrift van het verzoek dient behalve aan de nationale centrale politie instanties tegelijkertijd te worden toegezonden aan:
voor het Koninkrijk der Nederlanden:
 - de in bijlage I genoemde autoriteiten;
 - voor de Bondsrepubliek Duitsland:
 - De Landesjustizverwaltung Niedersachsen en Landesjustiz-verwaltung Nordrhein-Westfalen voorzover deze niet algemeen of in afzonderlijke gevallen afzien van de toezending van een afschrift;
 - het Landeskriminalamt Niedersachsen te Hannover en het Landeskriminalamt Nordrhein-Westfalen te Düsseldorf;
 - het Zollkriminalamt te Keulen;telkens voorzover het onder de territoriale bevoegdheid van de voornoemde autoriteiten valt en in het geval van het Zollkriminalamt voorzover dit ook onder diens zaaksinhoudelijke competentie valt.
 7. Grensoverschrijding dient in geval van een observatie overeenkomstig art. 40, tweede lid, eerste volzin van de SUO allereerst onverwijld te worden medegedeeld aan:
voor het Koninkrijk der Nederlanden:
 - de in bijlage I genoemde autoriteiten;
 - voor de Bondsrepubliek Duitsland:
 - het Landeskriminalamt Niedersachsen te Hannover en het Landeskriminalamt Nordrhein-Westfalen te Düsseldorf;
 - het Grenzschutzpräsidium Nord en Grenzschutzpräsidium West; alsmede
 - de Bundesgrenzschutzämter te Hamburg, Kleef en Keulen;telkens voorzover het binnen de territoriale bevoegdheid van de voornoemde autoriteiten valt.
- De kennisgeving overeenkomstig art. 40, tweede lid, eerste volzin, onderdeel a, juncto vijfde lid, van de SUO geschiedt onverwijld door de in de eerste volzin genoemde autoriteiten. Een verzoek achteraf conform art. 40, tweede lid, eerste volzin, onderdeel b, van de SUO wordt overeenkomstig het vierde tot en met zesde lid gedaan.
8. De toestemming voor de grensoverschrijdende observatie geldt voor het gehele grondgebied van de Verdragsluitende Staat die de toestemming geeft.
 9. Een grensoverschrijdende observatie overeenkomstig art. 40, tweede lid, van de SUO in het kader van een opsporingsonderzoek is ook toegestaan

bij de verdenking van een strafbaar feit dat niet in art. 40, zevende lid, van de SUO wordt genoemd voorzover het gaat om een strafbaar feit waarvoor volgens het recht van de aangezochte Verdragsluitende Staat uitlevering mogelijk is.

10. Wijzigingen van de bevoegdheden overeenkomstig het derde tot en met zevende lid worden medegedeeld aan de andere Verdragsluitende Staten.
11. Vereiste technische middelen mogen door de ambtenaren van de ene Verdragsluitende Staat ook op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat worden ingezet, voorzover dit volgens de nationale regelgeving van de andere Verdragsluitende Staat is toegestaan en de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat op wiens grondgebied de technische middelen moeten worden ingezet voor dat geval toestemming voor het gebruik heeft verleend. De Verdragsluitende Staten informeren elkaar over de in het desbetreffende geval meegevoerde technische middelen.
12. Het binnentreden van woningen en het betreden van niet voor het publiek toegankelijke terreinen is niet toegestaan. Publiek toegankelijke werk-, bedrijfs- en kantoorruimtes mogen tijdens de werk-, bedrijfs- en kantooortijden worden betreden.

Art. 12. Achtervolging

1. Voor grensoverschrijdende achtervolging geldt art. 41 van de SUO met de volgende aanvullingen:
 1. Afgezien van de in art. 41, eerste lid, van de SUO genoemde doeleinden is grensoverschrijdende achtervolging in het kader van de nationale wet- en regelgeving van de Verdragsluitende Staten ook bij de achtervolging van personen toegestaan die binnen een afstand van ten hoogste 150 kilometer van de grens zich onttrekken aan een controle in het kader van de opsporing van personen die verdacht worden van een uitleveringsdelict of die zijn veroordeeld tot een vrijheidsstraf op grond waarvan uitlevering toelaatbaar lijkt.
 2. De achtervolging kan ook plaatsvinden over de grenzen in het water en het luchtruim.
 3. De achtervolgende ambtenaren oefenen het achtervolgingsrecht voor de in het eerste lid, onder 1, en in art. 41, eerste lid, van de SUO genoemde doeleinden uit op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat zonder geografische beperkingen of beperkingen in tijd voor alle strafbare feiten op grond waarvan uitlevering kan plaatsvinden, met inbegrip van de bevoegdheid personen aan te houden overeenkomstig art. 41, tweede lid, onderdeel b, van de SUO.
 4. Het binnentreden van woningen en het betreden van niet voor het publiek toegankelijke terreinen is niet toegestaan. Publiek toegankelijke werk-, bedrijfs- en kantoorruimtes mogen tijdens werk-, bedrijfs- en kantooortijden worden betreden.
2. In geval van een grensoverschrijdende achtervolging dient melding plaats te vinden aan:
 - voor het Koninkrijk der Nederlanden:
 - de in bijlage I genoemde autoriteiten;
 - voor de Bondsrepubliek Duitsland:
 - in de deelstaat Nedersaksen het regionale verbindingsorgaan te Lingen, het Grenzschutzpräsidium Nord en Grenzschutzpräsidium West en de Bundesgrenzschutzämter te Hamburg, Kleef en Keulen;
 - in Noordrijn-Westfalen de politieautoriteiten in wiens district de grensoverschrijding plaatsvindt of vermoedelijk zal plaatsvinden, het Grenzschutzpräsidium Nord en Grenzschutzpräsidium West en de Bundesgrenzschutzämter te Hamburg, Kleef en Keulen; alsmede

- voor de douaneorganisatie de Lage- und Informationsdienst Kleve en de centrale meldkamer in Emden; telkens voorzover het onder de territoriale bevoegdheid van de voornoemde autoriteiten valt en in het geval van de voornoemde douaneautoriteiten voorzover dit ook onder hun zaaksinhoudelijke competentie valt.

Wijzigingen van deze bevoegdheden worden schriftelijk medegedeeld aan de andere Verdragsluitende Staat.

Art. 15. Informatieverstrekking bij strafrechtelijke opsporing zonder verzoek

De autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen elkaar in uitzonderlijke gevallen met inachtneming van het nationale recht zonder verzoek informatie met inbegrip van persoonsgegevens doen toekomen indien er aanwijzingen zijn dat de ontvanger deze informatie voor de opsporing van strafbare feiten nodig heeft. De ontvanger is verplicht het belang van de medegedeelde gegevens te toetsen en niet-noodzakelijke gegevens te verwijderen, te vernietigen of terug te zenden naar de instantie die deze gegevens heeft verstrekt en, indien gebleken is dat de informatie onjuist is, dit te melden aan de instantie die de informatie heeft verstrekt.

Art. 17. Achtervolging bij bijzondere politiecontroles

1. Binnen het kader van het resp. geldende nationale recht van de Verdragsluitende Staten is de grensoverschrijdende achtervolging toegestaan van personen die zich onttrekken aan een grenscontrole als bedoeld in art. 2, tweede lid, van de SUO.
2. Grensoverschrijdende achtervolging is voorts toegestaan indien een persoon zich binnen een afstand van ten hoogste 150 kilometer voor de grens onttrekt aan een controle door politie voorzover daarbij duidelijke stoptekens worden genegeerd en dientengevolge gevaar voor de openbare veiligheid veroorzaakt wordt.
3. De achtervolgende ambtenaren dienen onverwijld en zo mogelijk nog voorafgaand aan de grensoverschrijding contact op te nemen met de bevoegde autoriteiten van de andere Verdragsluitende Staat. De grensoverschrijdende achtervolging dient te worden gestaakt indien de bevoegde autoriteit van de gaststaat dit gelast of de voortzetting van de maatregel leidt tot een concrete gevaarzetting voor de gezondheid of het leven van de achtervolgde persoon of van derden en deze gevaarzetting kennelijk disproportioneel is ten opzichte van het te verhinderen gevaar.
4. Voor dergelijke grensoverschrijdende achtervolgingen gelden de volgende voorschriften overeenkomstig:
 - art. 41, eerste lid, van de SUO;
 - art. 41, tweede lid, onderdeel b, van de SUO;
 - art. 41, derde lid, onderdeel b, van de SUO;
 - art. 41, vijfde lid, onderdelen a en c tot en met g, van de SUO;
 - art. 12, eerste lid, onder 2;
 - art. 12, tweede lid.

Art. 19. Vormen van gezamenlijk optreden ter handhaving van de openbare orde en veiligheid of ter voorkoming van strafbare feiten

Ter intensivering van de samenwerking kunnen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten gezamenlijke patrouilles, gemeenschappelijk bemande controle-, evaluatie- en observatieteams of andere samenwerkingsvormen instellen ter handhaving van de openbare orde en veiligheid of ter voorkoming van strafbare feiten, waarbij ambtenaren van de zendstaat in het kader

van een optreden in de gaststaat hun medewerking verlenen. Soevereine bevoegdheden mogen hierbij uitsluitend onder leiding en doorgaans in aanwezigheid van ambtenaren van de gaststaat worden uitgeoefend. Art. 6, vierde lid, tweede en derde volzin, is van overeenkomstige toepassing.

Art. 20. Uitwisseling van informatie voor de handhaving van de openbare orde en veiligheid of ter voorkoming van strafbare feiten

Met inachtneming van het onderscheidenlijke nationale recht kunnen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten elkaar in afzonderlijke gevallen ook zonder verzoek informatie inclusief persoonsgegevens verstrekken, voorzover er aanwijzingen zijn dat het voor de ontvanger nodig is deze informatie te kennen voor de handhaving van de openbare orde en veiligheid of ter voorkoming van strafbare feiten. Art. 15, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

Art. 21. Voorlopige grensoverschrijdende maatregelen ter afwending van een aanwezig gevaar voor gezondheid of leven

1. Ambtenaren belast met de uitvoering van politietaken van een Verdragsluitende Staat (hierna te noemen: „optredende ambtenaren”) mogen in geval van een spoedeisende situatie zonder voorafgaande toestemming van de andere Verdragsluitende Staat de gemeenschappelijke grens overschrijden teneinde in het nabij de grens gelegen gebied op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat met inachtneming van het nationale recht van de gaststaat voorlopige maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om een aanwezig gevaar voor gezondheid of leven af te wenden. Tot deze voorlopige maatregelen kan tevens de aanhouding van een persoon behoren.
2. Van een spoedeisende situatie als bedoeld in het eerste lid is sprake indien een optreden van de ambtenaren van de gaststaat of van een toestemming als bedoeld in art. 6, tweede lid, niet kan worden afgewacht omdat hierdoor het risico bestaat dat het gevaar zich daadwerkelijk manifesteert.
3. De optredende ambtenaren dienen de gaststaat onverwijld te informeren. De gaststaat dient onverwijld de noodzakelijke maatregelen te nemen om het gevaar af te wenden en de situatie meester te worden. De grensoverschrijdende ambtenaren mogen in de gaststaat slechts optreden totdat de gaststaat de noodzakelijke maatregelen ter afwending van het gevaar heeft genomen. De optredende ambtenaren zijn aan de aanwijzingen van de gaststaat gebonden.
4. De Verdragsluitende Staten maken een afzonderlijke afspraak welke instanties overeenkomstig derde lid onverwijld geïnformeerd dienen te worden. De optredende ambtenaren zijn gebonden aan de bepalingen van dit artikel en aan het recht van de Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan zij optreden.
5. De maatregelen van de optredende ambtenaren vallen onder de verantwoordelijkheid van de gaststaat.

Art. 22. Bijstandsverlening bij grootschalige evenementen, rampen en zware ongevallen

De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten verlenen elkaar met inachtneming van het desbetreffende nationale recht over en weer bijstand bij grootschalige evenementen en soortgelijke grote gebeurtenissen, rampen alsmede zware ongevallen door:

1. elkaar in een zo vroeg mogelijk stadium over dergelijke gebeurtenissen met grensoverschrijdende gevolgen te informeren en relevante informatie mee te delen;

2. in situaties met grensoverschrijdende gevolgen de op hun grondgebied noodzakelijke politiemaatregelen te nemen en te coördineren;
3. op verzoek van de Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan zich de situatie voordoet, voorzover mogelijk door detachering van ambtenaren, specialisten en adviseurs alsmede door het beschikbaar stellen van uitrusting, bijstand te verlenen.

Voor het overige laat dit Verdrag onverlet de op 7 juni 1988 te Bonn tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland inzake wederzijdse bijstandsverlening bij het bestrijden van rampen, zware ongevallen daaronder begrepen.

Art. 23. Inrichting van tijdelijke controleposten

1. Op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat kan een tijdelijke controlelocatie worden ingericht voorzover:
 1. op het eigen grondgebied geen geschikte locatie voorhanden is;
 2. zulks voor de uitvoering van een grenscontrole als bedoeld in art. 2, tweede lid, van de SUO noodzakelijk is; en
 3. de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat in afzonderlijke gevallen toestemming voor de maatregel heeft verleend.
2. De tijdelijke controlelocatie dient zo dicht mogelijk bij de grens te liggen en mag niet verder dan vijf kilometer van de grenslijn verwijderd zijn.
3. Aan de toestemming, bedoeld in het eerste lid, kunnen voorwaarden worden verbonden. De maatregel dient op verzoek van de bevoegde autoriteit van de gaststaat gestaakt te worden.
4. De grenscontrole wordt uitsluitend uitgevoerd overeenkomstig het recht en door de ambtenaren van de Verdragsluitende Staat die de controle als bedoeld in art. 2, tweede lid, van de SUO heeft gelast. Op tijdelijke controlelocaties dienen evenwel ambtenaren van beide Verdragsluitende Staten aanwezig te zijn.
5. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten leggen registers van de op hun grondgebied gelegen en voor de inrichting van tijdelijke controleposten geschikte locaties aan, wisselen deze registers uit en informeren elkaar onverwijld over wijzigingen.
6. Voor het geval dat grenscontroles als bedoeld in art. 2, tweede lid, van de SUO worden uitgevoerd, zijn de artikelen 4 tot en met 9 van de op 30 mei 1958 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland nopens de samenvoeging van de grenscontrole en de instelling van gemeenschappelijke spoorwegstations of van grensflosstations aan de Nederlands-Duitse grens van toepassing; voor het overige is de Overeenkomst van 30 mei 1958 van overeenkomstige toepassing.

Art. 26. Bescherming van persoonsgegevens

1. De bescherming van persoonsgegevens wordt overeenkomstig de artikelen 126 tot en met 130 van de SUO en, voorzover daarin geen regelingen zijn getroffen, overeenkomstig de Overeenkomst betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie in het toepassingsgebied van bedoelde overeenkomst gewaarborgd. E.e.a. geldt tevens voor persoonsgegevens die in het kader van grensoverschrijdend optreden op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat zijn verzameld. Hierbij dienen de door de aangezochte Verdragsluitende Staat aan de grensoverschrijdende maatregel gestelde bijzondere voorwaarden in acht genomen te worden.
2. Aan ambtenaren die op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat optreden, mag slechts onder leiding van een ambtenaar van de gast-

staat toegang tot officiële persoonsgegevensbestanden van de gaststaat worden verleend.

Art. 27. Overpad

1. Voorzover zulks gelet op de verkeerssituatie noodzakelijk is, mogen de ambtenaren van een Verdragsluitende Staat voor de in art. 2 van dit Verdrag geregelde doeleinden het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat betreden teneinde het eigen grondgebied via een zo kort mogelijke weg weer te bereiken. Voorzover zulks met inachtneming van het nationale recht noodzakelijk is, mag hierbij van voorrangsrechten en speciale voorrechten gebruik worden gemaakt. In de gevallen als genoemd in de tweede volzin dienen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan van de voorrangsrechten en speciale voorrechten gebruik wordt gemaakt, onverwijld geïnformeerd te worden.
2. Ambtenaren van een Verdragsluitende Staat mogen ten behoeve van maatregelen die zij naar nationaal recht op de op het eigen grondgebied gelegen trajecten van grensoverschrijdende personentreinen of passagiersschepen uitvoeren, reeds op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat aan boord gaan of na beëindiging van de maatregelen ter plaatse van boord gaan. Indien een op het eigen grondgebied met inachtneming van het nationale recht begonnen controlemaatregel, in het bijzonder de controle van een persoon of een goed, niet in het grensstreek als bedoeld in art. 3, tweede lid, tweede volzin kan worden voltooid en indien te verwachten is dat anders het doel van de maatregel niet kan worden bereikt, mag deze op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat zo lang worden voortgezet als volstrekt noodzakelijk is om de maatregel te voltooien. Voorzover overige maatregelen noodzakelijk zijn, blijven de hiervoor geldende regelingen onverlet.

Art. 28. Burgerrechtelijke aansprakelijkheid

1. Indien een ambtenaar in het kader van een maatregel bedoeld in de artikelen 13 en 14 van dit Verdrag of een gemeenschappelijk opsporingsteam, bedoeld in het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie van 13 juni 2002 inzake de gemeenschappelijke opsporingsteams, grensoverschrijdend optreedt en daarbij schade toebrengt is de zendstaat, met inachtneming van het nationale recht van de gaststaat, aansprakelijk voor de door haar ambtenaar toegebrachte schade.
2. De Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan de in het eerste lid genoemde schade wordt veroorzaakt, vergoedt deze schade zoals deze de schade zou dienen te vergoeden indien zijn eigen ambtenaren deze zouden hebben veroorzaakt.
3. De Verdragsluitende Staat wiens ambtenaren op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat schade hebben veroorzaakt, vergoedt aan de andere Verdragsluitende Staat het volledige bedrag van de schadevergoeding die deze aan de gedupeerden of hun rechtsopvolgers heeft betaald.
4. Onverminderd de uitoefening van zijn rechten jegens derden en met uitzondering van derde lid ziet elke Verdragsluitende Staat in het geval als bedoeld in het eerste lid ervan af het bedrag van de geleden schade op de andere Verdragsluitende Staat te verhalen.
5. Voor het overige is art. 43 van de SUO van toepassing op de aansprakelijkheid en de vergoeding van schade die bij de uitvoering van een maatregel uit hoofde van dit Verdrag door ambtenaren van de ene Verdragsluitende Staat op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat wordt veroorzaakt.

Art. 29. Aanhouden

Indien een persoon op wie een maatregel als bedoeld in de artikelen 11, 13, 16 en 17 betrekking heeft, op heterdaad wordt betrapt bij het plegen van een strafbaar feit tegen de gezondheid of het leven, dat naar het recht van de Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan de maatregel wordt uitgevoerd aanleiding kan geven tot uitlevering, mogen de ambtenaren die de maatregel uitvoeren en onder leiding van de aangezochte Verdragsluitende Staat optreden, die persoon aanhouden. De aangehouden persoon mag met het oog op zijn voorgeleiding aan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Verdragsluitende Staat slechts aan een veiligheidsfouillering worden onderworpen. Tijdens de overbrenging mogen hem handboeien worden omgelegd. De door de verdachte meegevoerde voorwerpen mogen voorlopig in beslag worden genomen totdat ambtenaren van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Verdragsluitende Staat arriveren. Als strafbaar feit als bedoeld in de eerste volzin geldt tevens deelneming aan een strafbaar feit.

Art. 30. Bevoegdheden en rechtspositie van grensoverschrijdende ambtenaren

1. Ambtenaren van een Verdragsluitende Staat die zich in het kader van de samenwerking uit hoofde van dit Verdrag op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat ophouden, beschikken ter plaatse niet over soevereine bevoegdheden, tenzij in dit Verdrag iets anders is bepaald. Zij zijn in het kader van alle maatregelen aan het nationale recht van de andere Verdragsluitende Staat gebonden. De bijzondere bepalingen in art. 23 blijven onverlet.
2. Ambtenaren van een Verdragsluitende Staat die uit hoofde van dit Verdrag bij een instantie van de andere Verdragsluitende Staat worden gedetacheerd, zijn contactambtenaren als bedoeld in art. 47 of art. 125 van de SUO. Bepalend voor hun rechtspositie is art. 47, derde lid, van de SUO of art. 125, derde lid, van de SUO, tenzij in dit Verdrag iets anders is bepaald.
3. Indien ambtenaren van een Verdragsluitende Staat in het kader van maatregelen uit hoofde van dit Verdrag op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat motorvoertuigen, vaartuigen of luchtvaartuigen inzetten, zijn zij hierbij aan dezelfde verkeersvoorschriften onderworpen als de ambtenaren van de andere Verdragsluitende Staat. Onverminderd de bepaling in art. 27, eerste lid, tweede zin geldt zulks in het bijzonder t.a.v. de gebruikmaking van voorrangrechten en speciale voorrechten. De Verdragsluitende Staten informeren elkaar over de onderscheidenlijk geldende voorschriften.

Art. 31. Het dragen van uniformen en het meevoeren van wapening en uitrusting

1. Ambtenaren van een Verdragsluitende Staat die zich in het kader van de samenwerking uit hoofde van dit Verdrag op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat ophouden, kunnen ter plaatse hun nationale dienstkleiding dragen. Hierbij mogen zij doorgaans de naar het onderscheidenlijke nationale recht van hun eigen staat toegestane wapening en uitrusting met inbegrip van munitie, traangasapparatuur, spuitbussen met prikkelende stoffen, wapenstukken en diensthonden meevoeren.
2. De bevoegde autoriteiten informeren elkaar over de onderscheidenlijk toegestane dienstwapens en uitrusting.

Art. 32. Gebruik van dienstwapens en overige middelen

1. De eigen dienstwapens en de eigen uitrusting mogen bij grensoverschrijdend optreden uit hoofde van dit Verdrag op het grondgebied van de andere

- Verdragsluitende Staat met inachtneming van het recht van de gaststaat worden gebruikt; art. 29 blijft in zoverre onverlet.
2. De dienstwapens en overige middelen als vermeld in bijlage II mogen slechts in geval van noodweer, waaronder begrepen noodhulp, worden gebruikt.
 3. De met de feitelijke leiding belaste ambtenaar van de Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan een grensoverschrijdend optreden plaatsvindt, kan in afzonderlijke gevallen met inachtneming van het nationale recht toestemming verlenen voor een meer omvattend gebruik dan bedoeld in het tweede lid. In de gevallen als bedoeld in de artikelen 11, 12, 16 en 17 mag geen toestemming worden verleend.
 4. Ambtenaren die in het kader van hun grensoverschrijdende inzet overeenkomstig art. 21 lichamelijk geweld hebben aangewend dat naar het recht van de gaststaat is toegestaan, melden de desbetreffende feiten en omstandigheden alsmede de hieruit voortvloeiende gevolgen onverwijld aan de bevoegde autoriteit. Voor het overige geschieden meldingen met inachtneming van het nationale recht van de gaststaat.
 5. De Verdragsluitende Staten kunnen in een afzonderlijke afspraak een wijziging van bijlage II overeenkomen.

Art. 33. Strafrechtelijke aansprakelijkheid

De grensoverschrijdende ambtenaren die uit hoofde van dit Verdrag optreden, zijn v.w.b. strafbare feiten die tegen hen of door hen worden begaan, gelijkgesteld met de ambtenaren van de andere Verdragsluitende Staat, tenzij in een ander Verdrag dat voor de Verdragsluitende Staten geldt, anders is overeengekomen.

Art. 34. Hulpverleningsclausule, arbeidsrecht

1. De Verdragsluitende Staten zijn jegens de grensoverschrijdende ambtenaren van de andere Verdragsluitende Staat tijdens de uitoefening van hun dienst tot dezelfde bescherming en bijstand verplicht als jegens de eigen ambtenaren.
2. De ambtenaren van de andere Verdragsluitende Staat blijven arbeidsrechtelijk, in het bijzonder tuchtrechtelijk, alsmede aansprakelijkheidsrechtelijk onderworpen aan de in hun staat geldende voorschriften.

Art. 35. Uitzonderingsclausule

Indien een Verdragsluitende Staat van mening is dat inwilliging van een verzoek of het uitvoeren of toelaten van een maatregel uit hoofde van dit Verdrag ertoe kan leiden dat de eigen soevereine rechten worden aangetast, de eigen veiligheid of andere wezenlijke belangen gevaar lopen of inbreuk op het nationale recht wordt gemaakt, kan deze de samenwerking met inachtneming van overige internationale samenwerkingsverplichtingen geheel of gedeeltelijk weigeren of hieraan bepaalde voorwaarden stellen.

1.5 Grondwet

MH Sv 3.1 en 3.5

Art. 1. Gelijkheid

Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan.

Art. 2. Nederlanderschap/vreemdelingen/uitlevering

1. De wet regelt wie Nederlander is.

2. De wet regelt de toelating en de uitzetting van vreemdelingen.
3. Uitlevering kan slechts geschieden krachtens verdrag. Verdere voorschriften omtrent uitlevering worden bij de wet gegeven.
4. Ieder heeft het recht het land te verlaten, behoudens in de gevallen, bij de wet bepaald.

Art. 6. Godsdienstvrijheid

1. Ieder heeft het recht zijn godsdienst of levensovertuiging, individueel of in gemeenschap met anderen, vrij te belijden, behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet.
2. De wet kan ter zake van de uitoefening van dit recht buiten gebouwen en besloten plaatsen regels stellen ter bescherming van de gezondheid, in het belang van het verkeer en ter bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden.

Art. 7. Vrijheid van meningsuiting

1. Niemand heeft voorafgaand verlof nodig om door de drukpers gedachten of gevoelens te openbaren, behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet.
2. De wet stelt regels omtrent radio en televisie. Er is geen voorafgaand toezicht op de inhoud van een radio- of televisieuitzending.
3. Voor het openbaren van gedachten of gevoelens door andere dan in de voorgaande leden genoemde middelen heeft niemand voorafgaand verlof nodig wegens de inhoud daarvan, behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet. De wet kan het geven van vertoningen toegankelijk voor personen jonger dan zestien jaar regelen ter bescherming van de goede zeden.
4. De voorgaande leden zijn niet van toepassing op het maken van handelsreclame.

Art. 10. Persoonlijke levenssfeer *(MH Sv 9.1 e.v.)*

1. Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer.
2. De wet stelt regels ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer i.v.m. het vastleggen en verstrekken van persoonsgegevens.
3. De wet stelt regels inzake de aanspraken van personen op kennisneming van over hen vastgelegde gegevens en van het gebruik dat daarvan wordt gemaakt, alsmede op verbetering van zodanige gegevens.

Art. 11. Lichamelijke integriteit *(MH Sv 5.1 e.v.)*

Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op onaantastbaarheid van zijn lichaam.

Art. 12. Huisrecht *(MH Sv 7.1 e.v.)*

1. Het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner is alleen geoorloofd in de gevallen bij of krachtens de wet bepaald, door hen die daartoe bij of krachtens de wet zijn aangewezen.
2. Voor het binnentreden overeenkomstig het eerste lid zijn voorafgaande legitiematie en mededeling van het doel van het binnentreden vereist, behoudens bij de wet gestelde uitzonderingen.
3. Aan de bewoner wordt z.s.m. een schriftelijk verslag van het binnentreden verstrekt. Indien het binnentreden in het belang van de nationale veiligheid of dat van de strafvordering heeft plaatsgevonden, kan volgens bij de wet te stellen regels de verstrekking van het verslag worden uitgesteld. In de bij de wet te bepalen gevallen kan de verstrekking achterwege worden gelaten,

indien het belang van de nationale veiligheid zich tegen verstrekking blijvend verzet.

Art. 13. Briefgeheim Telefoongeheim (MH Sv 6.11 en 9.14 e.v.)

1. Het briefgeheim is onschendbaar, behalve, in de gevallen bij de wet bepaald, op last van de rechter.
2. Het telefoon- en telegraafgeheim is onschendbaar, behalve, in de gevallen bij de wet bepaald, door of met machtiging van hen die daartoe bij de wet zijn aangewezen.

Art. 15. Persoonlijke vrijheid (MH Sv 4.1 e.v.)

1. Buiten de gevallen bij of krachtens de wet (MH: *bijv. Sv*) bepaald mag niemand zijn vrijheid worden ontnomen.
2. Hij aan wie anders dan op rechterlijk bevel zijn vrijheid is ontnomen, kan aan de rechter zijn invrijheidstelling verzoeken. Hij wordt in dat geval door de rechter gehoord binnen een bij de wet te bepalen termijn. De rechter gelast de onmiddellijke invrijheidstelling, indien hij de vrijheidsontneming onrechtmatig oordeelt.
3. De berechting van hem aan wie met het oog daarop zijn vrijheid is ontnomen, vindt binnen een redelijke termijn plaats.
4. Hij aan wie rechtmatig zijn vrijheid is ontnomen, kan worden beperkt in de uitoefening van grondrechten voorzover deze zich niet met de vrijheidsontneming verdraagt.

Art.16. Legaliteit

Geen feit is strafbaar dan uit kracht van een daaraan voorafgegane wettelijke strafbepaling.

Art. 17. Recht op toegang tot de rechter

Niemand kan tegen zijn wil worden afgehouden van de rechter die de wet hem toekent.

Art. 18. Recht op bijstand (MH Sv 2.7)

1. Ieder kan zich in rechte en in administratief beroep doen bijstaan.
2. De wet stelt regels omtrent het verlenen van rechtsbijstand aan minder draagkrachtigen.

1.6 Gemeentewet

Art. 125. Bevoegdheid bestuursdwang, omschrijving bestuursdwang (MH Sv 7.15)

1. Het gemeentebestuur is bevoegd tot oplegging van een last onder bestuursdwang.
2. De bevoegdheid tot oplegging van een last onder bestuursdwang wordt uitgeoefend door het college, indien de last dient tot handhaving van regels welke het gemeentebestuur uitvoert.
3. De bevoegdheid tot oplegging van een last onder bestuursdwang wordt uitgeoefend door de burgemeester, indien de last dient tot handhaving van regels welke hij uitvoert.
4. Een bestuurscommissie, een deelraad, het dagelijks bestuur van een deelgemeente of de voorzitter van het dagelijks bestuur van een deelgemeente waaraan bevoegdheden van de raad, het college of de burgemeester zijn overgedragen, bezit de bevoegdheid tot oplegging van een last onder bestuursdwang en de bevoegdheid tot het geven van een machtiging tot binnentreden van een woning slechts indien ook die bevoegdheid uitdrukkelijk is overgedragen.

Art.149a. Binnentredingsbevoegdheid in woningen (MH Sv 7.15)

Indien het toezicht op de naleving of de opsporing van een overtreding van een voorschrift van een verordening, dat strekt tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of tot bescherming van het leven of de gezondheid van personen vereist dat de met het toezicht op de naleving of de opsporing belaste personen bevoegd zijn binnen te treden in een woning zonder toestemming van de bewoner, kan de raad deze bevoegdheid bij verordening verlenen.

Art. 151a. Legitimatieplicht (MH Sv 3.31)

1. De raad kan een verordening vaststellen waarin voorschriften worden gesteld m.b.t. het bedrijfsmatig geven van gelegenheid tot het verrichten van seksuele handelingen met of voor een derde tegen betaling.
2. Bij de uitoefening van het toezicht op de naleving van de in het eerste lid bedoelde voorschriften geldt de in art. 2 van de Wet op de identificatieplicht bedoelde verplichting ook voor een persoon die de leeftijd van veertien jaar nog niet heeft bereikt. Deze toonplicht betreft een identiteitsbewijs als bedoeld in art. 1, onderdelen 1° tot en met 3°, van die wet.
3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op de uitoefening van het toezicht op de naleving van gemeentelijke voorschriften m.b.t. het, door handelingen, houding, woord, gebaar of op andere wijze, passanten tot prostitutie bewegen, uitnodigen dan wel aanlokken.

Art. 151b. Aanwijzing veiligheidsrisicogebied (MH Sv 11.21)

1. De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om bij verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, een gebied, met inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied. In een veiligheidsrisicogebied kan de OvJ de bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 50, derde lid, 51, derde lid, en 52, derde lid, van de WWM toepassen.
2. De burgemeester gaat niet over tot aanwijzing als veiligheidsrisicogebied dan na overleg met de OvJ in het overleg, bedoeld in art. 14 van de Politiewet 1993.
3. De aanwijzing als veiligheidsrisicogebied wordt gegeven voor een bepaalde duur die niet langer is en voor een gebied dat niet groter is dan strikt noodzakelijk voor de handhaving van de openbare orde.
4. De beslissing tot gebiedsaanwijzing wordt op schrift gesteld en bevat een omschrijving van het gebied waarop deze van toepassing is alsmede de geldigheidsduur. Indien de situatie dermate spoedeisend is dat de burgemeester de beslissing tot gebiedsaanwijzing niet tevoren op schrift kan stellen, zorgt hij alsnog z.s.m. voor de opschriftstelling en voor de bekendmaking daarvan.
5. De burgemeester brengt de gebiedsaanwijzing z.s.m. ter kennis van de raad en van de OvJ, bedoeld in het tweede lid.
6. Zodra de verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel de ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, bedoeld in het eerste lid, is geweken, trekt de burgemeester de gebiedsaanwijzing in. Het vijfde lid is van overeenkomstige toepassing.

Art. 151c. Cameratoezicht

1. De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om, indien dat in het belang van de handhaving van de openbare orde noodzakelijk is, te besluiten tot plaatsing van vaste camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats als bedoeld in

- art. 1 van de Wet openbare manifestaties en andere bij verordening aan te wijzen plaatsen die voor een ieder toegankelijk zijn. De burgemeester bepaalt de duur van de plaatsing en wijst de openbare plaats of plaatsen aan, met inachtneming van hetgeen daaromtrent in de verordening is bepaald.
2. De burgemeester stelt, na overleg met de OvJ in het overleg, bedoeld in art. 14 van de Politiewet 1993, de periode vast waarin in het belang van de handhaving van de openbare orde daadwerkelijk gebruik van de camera's plaatsvindt en de met de camera's gemaakte beelden in elk geval rechtstreeks worden bekeken.
 3. De burgemeester bedient zich bij de uitvoering van het in het eerste lid bedoelde besluit van de onder zijn gezag staande politie.
 4. De aanwezigheid van camera's als bedoeld in het eerste lid is op duidelijke wijze kenbaar voor een ieder die de desbetreffende openbare plaats betreedt.
 5. Met de camera's worden uitsluitend beelden gemaakt van een openbare plaats als bedoeld in art. 1 van de Wet openbare manifestaties en andere bij verordening aan te wijzen plaatsen die voor een ieder toegankelijk zijn.
 6. De met de camera's gemaakte beelden mogen in het belang van de handhaving van de openbare orde worden vastgelegd.
 7. De verwerking van de gegevens, bedoeld in het zesde lid, is een verwerking als bedoeld in de Wet politiegegevens, met dien verstande dat, in afwijking van het bepaalde in art. 8 van die wet, de vastgelegde beelden na ten hoogste vier weken worden vernietigd en de gegevens, bedoeld in het zesde lid, indien er concrete aanleiding bestaat te vermoeden dat die gegevens noodzakelijk zijn voor de opsporing van een strafbaar feit, ten behoeve van de opsporing van dat strafbare feit kunnen worden verwerkt.
 8. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden met het oog op de goede uitvoering van het toezicht, bedoeld in het eerste lid, regels gesteld omtrent:
 - a. de vaste camera's en andere technische hulpmiddelen benodigd voor het toezicht, bedoeld in het eerste lid, en de wijze waarop deze hulpmiddelen worden aangebracht;
 - b. de personen belast met of anderszins direct betrokken bij de uitvoering van het toezicht; en
 - c. de ruimten waarin de waarneming of verwerking van door het toezicht vastgelegde beelden plaatsvindt.

Art. 154a. Bestuurlijke ophouding (MH Sv 4.46)

1. De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om door de burgemeester aangewezen groepen van personen, op een door de burgemeester aangegeven plaats tijdelijk te doen ophouden. De ophouding kan mede omvatten, indien nodig, het overbrengen naar die plaats.
2. De burgemeester oefent de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, slechts uit:
 - a. jegens personen die een door de raad bij verordening vastgesteld en daartoe aangewezen specifiek voorschrift dat strekt tot handhaving van de openbare orde of beperking van gevaar in omstandigheden als bedoeld in art. 175, groepsgewijs niet naleven, en
 - b. indien het ophouden noodzakelijk is ter voorkoming van voortzetting of herhaling van de niet-naleving en de naleving redelijkerwijs niet op andere geschikte wijze kan worden verzekerd.
3. De beslissing tot ophouding wordt op schrift gesteld. De schriftelijke beslissing is een beschikking. Indien de situatie dermate spoedeisend is dat de burgemeester de beslissing tot ophouding niet tevoren op schrift kan stellen, zorgt hij alsnog z.s.m. voor de opschriftstelling en voor de bekendmaking.

4. De beschikking vermeldt welk voorschrift niet wordt nageleefd.
5. De burgemeester laat tot ophouding als bedoeld in het eerste lid niet overgaan dan nadat de personen uit de in het eerste lid bedoelde groep in de gelegenheid zijn gesteld de tenuitvoerlegging van de beschikking tot ophouding te voorkomen, door alsnog het voorschrift, bedoeld in het vierde lid, na te leven.
6. De burgemeester draagt er zorg voor dat z.s.m. een verslag van de bevindingen inzake de tenuitvoerlegging van de ophouding wordt opgesteld.
7. De ophouding mag niet langer duren dan de tijd die nodig is ter voorkoming van voortzetting of herhaling van de niet-naleving, met een maximum van twaalf uren.
8. De plaats van ophouding dient geschikt te zijn voor de opvang van de op te houden personen. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels hieromtrent worden gesteld.
9. De burgemeester draagt er voorzover mogelijk zorg voor dat de opgehouden personen in de gelegenheid worden gesteld door een daartoe door hem aangewezen ambtenaar hun gegevens te laten vastleggen ten bewijze dat zij zijn opgehouden.
10. Art. 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing op de beschikking tot ophouding.
11. Indien tegen de beschikking tot ophouding een verzoek om een voorlopige voorziening als bedoeld in art. 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht wordt gedaan:
 - a. wordt, in afwijking van art. 8:83, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, de verzoeker die is opgehouden zo mogelijk nog tijdens zijn ophouding door de voorzieningenrechter gehoord;
 - b. doet de voorzieningenrechter in afwijking van art. 8:84, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht onmiddellijk na het horen van partijen uitspraak, en
 - c. wordt, in afwijking van art. 8:82, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, geen griffierecht geheven.
12. Bij de beoordeling van het verzoek betreft de voorzieningenrechter tevens de rechtmatigheid van de tenuitvoerlegging van de beschikking tot ophouding jegens verzoeker.
13. Indien de voorzieningenrechter een of meer verzoeken toewijst op de grond dat de beschikking tot ophouding naar zijn voorlopig oordeel onrechtmatig is, kan hij bepalen dat alle personen die op basis van de betrokken beschikking zijn opgehouden, onverwijld in vrijheid worden gesteld.
14. Het twaalfde lid is van overeenkomstige toepassing op de beoordeling van een beroep tegen de beschikking tot ophouding als bedoeld in art. 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht.

Art. 172. Handhaving openbare orde (MH Sv 3.35)

1. De burgemeester is belast met de handhaving van de openbare orde.
2. De burgemeester is bevoegd overtredingen van wettelijke voorschriften die betrekking hebben op de openbare orde, te beletten of te beëindigen. Hij bedient zich daarbij van de onder zijn gezag staande politie.
3. De burgemeester is bevoegd bij verstoring van de openbare orde of bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, de bevelen te geven die noodzakelijk te achten zijn voor de handhaving van de openbare orde.

Art. 172a. Maatregelen bestrijding voetbalvandalisme en ernstige overlast (MH Sv 4.46)

1. Onverminderd art. 172, derde lid, en hetgeen bij gemeentelijke verordening

is bepaald omtrent de bevoegdheid van de burgemeester om bevelen te geven ter handhaving van de openbare orde, kan de burgemeester aan een persoon die herhaaldelijk individueel of groepsgewijs de openbare orde heeft verstoord of bij groepsgewijze verstoring van de openbare orde een leidende rol heeft gehad, bij ernstige vrees voor verdere verstoring van de openbare orde een bevel geven:

- a. zich niet te bevinden in of in de omgeving van een of meer bepaalde objecten binnen de gemeente, dan wel in een of meer bepaalde delen van de gemeente;
 - b. zich niet in een of meer bepaalde delen van de gemeente op een voor het publiek toegankelijke plaats zonder redelijk doel met meer dan drie andere personen in groepsverband op te houden; of
 - c. zich op bepaalde tijdstippen te melden op bepaalde plaatsen, al dan niet in een andere gemeente.
2. Een bevel zich te melden in een andere gemeente, wordt slechts gegeven in overeenstemming met de burgemeester van die gemeente.
 3. Indien de OvJ een persoon als bedoeld in het eerste lid een gedragsaanwijzing heeft gegeven als bedoeld in art. 509hh, tweede lid, onderdeel a, Sv, geeft de burgemeester aan deze persoon niet een bevel als bedoeld in het eerste lid, onder a of b, voor hetzelfde gebied.
 4. Het bevel geldt voor een door de burgemeester vast te stellen periode van ten hoogste drie maanden. Het bevel kan ten hoogste driemaal worden verlengd met een door de burgemeester vast te stellen periode van telkens ten hoogste drie maanden.
 5. Op grond van nieuwe feiten of omstandigheden kan de burgemeester het bevel wijzigen ten nadele van betrokkene.
 6. De burgemeester kan op aanvraag tijdelijk ontheffing verlenen van de verboden of geboden die voortvloeien uit het bevel, dan wel van een of meer onderdelen daarvan. Aan de ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.
 7. Indien nieuwe feiten of omstandigheden daartoe aanleiding geven, wijzigt de burgemeester het bevel ten gunste van betrokkene. Het bevel wordt ingetrokken zodra het niet langer nodig is ter voorkoming van verdere verstoringen van de openbare orde.

Art. 172b. Maatregelen bestrijding voetbalvandalisme en ernstige overlast
(MH Sv 4.46)

1. De burgemeester kan aan een persoon die het gezag uitoefent over een minderjarige die herhaaldelijk groepsgewijs de openbare orde heeft verstoord en de leeftijd van twaalf jaren nog niet heeft bereikt, bij ernstige vrees voor verdere verstoring van de openbare orde een bevel geven zorg te dragen:
 - a. dat de minderjarige zich niet bevindt in of in de omgeving van een of meer bepaalde objecten binnen de gemeente, dan wel in een of meer bepaalde delen van de gemeente, tenzij de minderjarige wordt begeleid door een persoon die het gezag over hem uitoefent of door een andere meerderjarige als bedoeld in het derde lid; of
 - b. dat de minderjarige zich op bepaalde dagen gedurende een aangegeven tijdvak tussen 8 uur 's avonds en 6 uur 's ochtends niet bevindt op voor het publiek toegankelijke plaatsen, tenzij de minderjarige wordt begeleid door een persoon die het gezag over hem uitoefent of door een andere meerderjarige als bedoeld in het derde lid.
2. Het bevel geldt voor een door de burgemeester vast te stellen periode van ten hoogste drie maanden.
3. De burgemeester kan voor de toepassing van het eerste lid ten hoogste

twee andere meerderjarigen naast de persoon of personen die het gezag uitoefenen over een minderjarige aanwijzen ter begeleiding van de minderjarige.

4. Art. 172a, vijfde, zesde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

Art. 174. Toezicht openbare samenkomsten

1. De burgemeester is belast met het toezicht op de openbare samenkomsten en gemakkelikheden alsmede op de voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven.
2. De burgemeester is bevoegd bij de uitoefening van het toezicht, bedoeld in het eerste lid, de bevelen te geven die met het oog op de bescherming van veiligheid en gezondheid nodig zijn.
3. De burgemeester is belast met de uitvoering van verordeningen voorzover deze betrekking hebben op het in het eerste lid bedoelde toezicht.

Art. 174a. Sluitingsmaatregel (MH Sv 7.15 en 11.23)

1. De burgemeester kan besluiten een woning, een niet voor het publiek toegankelijk lokaal of een bij die woning of dat lokaal behorend erf te sluiten, indien door gedragingen in de woning of het lokaal of op het erf de openbare orde rond de woning, het lokaal of het erf wordt verstoord.
2. De in het eerste lid genoemde bevoegdheid komt de burgemeester eveneens toe in geval van ernstige vrees voor verstoring van de openbare orde op de grond dat de rechthebbende op de woning, het lokaal of het erf eerder een woning, een niet voor het publiek toegankelijk lokaal of een bij die woning of dat lokaal behorend erf op een zodanige wijze heeft gebruikt of doen gebruiken dat die woning, dat lokaal of dat erf op grond van het eerste lid is gesloten, en er aanwijzingen zijn dat betrokkene de woning, het lokaal of het erf ten aanzien waarvan hij rechthebbende is eveneens op een zodanige wijze zal gebruiken of doen gebruiken.
3. De burgemeester bepaalt in het besluit de duur van de sluiting. In geval van ernstige vrees voor herhaling van de verstoring van de openbare orde kan hij besluiten de duur van de sluiting tot een door hem te bepalen tijdstip te verlengen.
4. Bij de bekendmaking van het besluit worden belanghebbenden in de gelegenheid gesteld binnen een te stellen termijn maatregelen te treffen waardoor de verstoring van de openbare orde wordt beëindigd. De eerste volzin is niet van toepassing, indien voorafgaande bekendmaking in spoedeisende gevallen niet mogelijk is.
5. De artikelen 5:25 tot en met 5:28 van de Awb zijn van overeenkomstige toepassing. De burgemeester kan van de overtreder de ingevolge art. 5:25 van de Awb verschuldigde kosten invorderen bij dwangbevel.

Art. 175. Noodbevelen

1. In geval van oproerige beweging, van andere ernstige wanordelijkheden of van rampen, dan wel van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, is de burgemeester bevoegd alle bevelen te geven die hij ter handhaving van de openbare orde of ter beperking van gevaar nodig acht. Daarbij kan van andere dan bij de Grondwet gestelde voorschriften worden afgeweken.
2. De burgemeester laat tot maatregelen van geweld niet overgaan dan na het doen van de nodige waarschuwing.

Art. 176. Noodverordeningen

1. Wanneer een omstandigheid als bedoeld in art. 175, eerste lid, zich voordoet, kan de burgemeester algemeen verbindende voorschriften geven die ter handhaving van de openbare orde of ter beperking van gevaar nodig

- zijn. Daarbij kan van andere dan bij de Grondwet gestelde voorschriften worden afgeweken. Hij maakt deze voorschriften bekend op een door hem te bepalen wijze.
2. De burgemeester brengt de voorschriften z.s.m. ter kennis van de raad, van de commissaris van de Koning en van de OvJ, hoofd van het arrondissementsparket.
 3. De voorschriften vervallen, indien zij niet door de raad in zijn eerstvolgende vergadering die blijkens de presentielijst door meer dan de helft van het aantal zitting hebbende leden is bezocht, worden bekrachtigd.
 4. Indien de raad de voorschriften niet bekrachtigt, kan de burgemeester binnen vierentwintig uren administratief beroep instellen bij de commissaris van de Koning. Deze beslist binnen twee dagen. Gedurende de beroepstermijn en de behandeling van het administratief beroep blijven de voorschriften van kracht.
 5. Hoofdstuk 6 en afdeling 7.3 van de Awb zijn niet van toepassing op het administratief beroep, bedoeld in het vierde lid.
 6. De commissaris kan de werking van de voorschriften opschorten zolang zij niet bekrachtigd zijn. Het opschorten stuit onmiddellijk de werking van de voorschriften.
 7. Zodra een omstandigheid als bedoeld in art. 175, eerste lid, zich niet langer voordoet, trekt de burgemeester de voorschriften in. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

Art. 176a. Bestuurlijke ophouding (MH Sv 4.46)

1. De burgemeester is bevoegd door hem aangewezen groepen van personen op een door hem aangegeven plaats tijdelijk te doen ophouden. De ophouding kan mede omvatten, indien nodig, het overbrengen naar die plaats.
2. De burgemeester oefent de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, slechts uit:
 - a. jegens personen die door hem daartoe aangewezen specifieke onderdelen van een bevel als bedoeld in art. 175 of van een algemeen verbindend voorschrift als bedoeld in art. 176, groepsgewijs niet naleven, en
 - b. indien het ophouden noodzakelijk is ter voorkoming van voortzetting of herhaling van de niet-naleving en de naleving redelijkerwijs niet op andere geschikte wijze kan worden verzekerd.
3. Art. 154a, derde tot en met veertiende lid, is van overeenkomstige toepassing.

Art. 177. Overdracht uitvoering besluiten (MH Sv 4.46)

1. De burgemeester kan een in de gemeente dienstdoende ambtenaar van politie machtigen in zijn naam besluiten te nemen of andere handelingen te verrichten.
2. Geen machtiging wordt verleend tot het nemen van besluiten ingevolge de artikelen 151b, 154a, 172, 172a, 172b, 174, tweede lid, 174a, 175, 176 en 176a.

1.7 Politiewet

1.8 Algemene wet op het binnentreden

MH Sv 7.1 e.v.

1.9 Algemene wet bestuursrecht

1.10 Wet op de identificatieplicht

Art. 1. Aanwijzing van documenten (MH Sv 3.31)

1. Als documenten waarmee in bij de wet aangewezen gevallen de identiteit van personen kan worden vastgesteld, worden aangewezen:
 - 1°. een geldig reisdocument als bedoeld in art. 2, eerste lid, onder a, b, c, d, e en g, of tweede lid, van de Paspoortwet;
 - 2°. de documenten waarover een vreemdeling ingevolge de Vreemdelingenwet 2000 moet beschikken ter vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie;
 - 3°. een geldig nationaal, diplomatiek of dienstpaspoort dat is afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere lidstaat van de Europese Gemeenschappen of in een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, voorzover de houder de nationaliteit van die andere lidstaat bezit;
 - 4°. een geldig rijbewijs dat is afgegeven op basis van de WVV, een geldig rijbewijs als bedoeld in art. 107 van de WVV of een rijbewijs dat is afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere lidstaat van de Europese Gemeenschappen of in een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, waarvan de houder in Nederland woonachtig is, zolang de bij de WVV vastgestelde termijn van geldigheid in Nederland niet is verstreken, aan de houder geen administratieve maatregel bedoeld in paragraaf 9 van hoofdstuk VI van de WVV is opgelegd of aan hem niet de bijkomende straf bedoeld in art. 179 van die wet is opgelegd en mits het rijbewijs is voorzien van een pasfoto van de houder.
2. Onze Minister van Justitie kan, al dan niet voor een bepaald tijdvak, andere dan de in het eerste lid bedoelde documenten aanwijzen ter vaststelling van de identiteit van personen.

Art. 2. Toonplicht (MH Sv 3.31)

Een ieder die de leeftijd van veertien jaar heeft bereikt, is verplicht op de eerste vordering van een ambtenaar als bedoeld in art. 8a van de Politiewet 1993, een identiteitsbewijs als bedoeld in art. 1 ter inzage aan te bieden. Deze verplichting geldt ook indien de vordering wordt gedaan door een toezichthouder.

1.11 Wet Nationale ombudsman

1.12 Besluit beheer regionale politiekorpsen

Art. 15. Voorzieningen voor ingeslotenen (MH Sv 4.27)

1. De korpsbeheerder treft voorzieningen opdat de ingeslotene in ieder geval beschikt over:
 - a. slaapgelegenheid,
 - b. eten en drinken in overeenstemming met medische en levensbeschouwelijke of godsdienstige eisen,
 - c. sanitair,
 - d. de noodzakelijke medische zorg en
 - e. informatie over de gang van zaken in het politiecellencomplex.
2. Tenzij het politiecellencomplex geen luchtplaats heeft, draagt de korpsbeheerder er zorg voor dat de ingeslotene tweemaal daags wordt gelucht.
3. I.v.m. het eerste lid, onder d, treft de korpsbeheerder een regeling met artsen in de regio ten einde van hulp verzekerd te zijn voor de medische zorg

- van ingesloten.
4. Met inachtneming van het bij of krachtens de wet bepaalde treft de korpsbeheerder een regeling m.b.t. het roken, de ontspanning, het telefoneren en het ontvangen van bezoek van de ingeslotene.
 5. Onze Minister geeft regels over de inrichting van een politiecellencomplex.
 6. Onze Minister en Onze Minister van Justitie wijzen de gegevens aan die worden geregistreerd over ingesloten.
 7. In geval van overlijden of poging tot zelfdoding van een ingeslotene draagt de korpsbeheerder er zorg voor dat het OM hiervan onverwijld in kennis wordt gesteld en dat aan Onze Minister en Onze Minister van Justitie hiervan een schriftelijk rapport wordt gezonden. Onze Minister stelt voor het rapport een model vast.

1.13 Ambtsinstructie politie, KMar en andere opsporingsambtenaren

Art. 1. Begripsbepalingen (MH Sv 3.26)

1. In dit besluit wordt verstaan onder ambtenaar:
 - a. de ambtenaar van politie, bedoeld in art. 3, eerste lid, onder a en c, en tweede lid, van de Politiewet 1993;
 - b. de ambtenaar van politie, bedoeld in art. 3, eerste lid, onder b, van de Politiewet 1993 voorzover het betreft de artikelen 1 en 2, hoofdstuk 5; In hoofdstuk 6 van dit besluit wordt onder ambtenaar mede verstaan de ambtenaar van politie, bedoeld in art. 3, eerste lid, onder b, van de Politiewet 1993, dan wel een andere persoon, voorzover die ambtenaar van politie of die persoon tevens buitengewoon opsporingsambtenaar is en door de korpsbeheerder is belast met de verzorging van ingesloten.
 - c. degene die is benoemd tot adspirant voor de duur dat hij de praktijkstage volgt;
 - d. de militair van de KMar in de uitvoering van de politietaken, bedoeld in art. 6, eerste lid, van de Politiewet 1993;
 - e. de militair van de krijgsmacht, bedoeld in art. 59, eerste lid, en art. 60 van de Politiewet 1993.
2. In dit besluit wordt verstaan onder meerdere:
 - a. de ambtenaar die uit hoofde van zijn functie of krachtens beschikking of aanwijzing met de leiding is belast of het bevel heeft over de taakuitvoering;
 - b. indien op grond van het bepaalde onder a, geen meerdere kan worden aangewezen de ambtenaar van politie die een hogere rang heeft of, bij gelijkheid in rang, degene met de meeste dienstjaren, dan wel bij optreden door militairen van de KMar of van enig ander krijgsmachtonderdeel degene die ingevolge het bepaalde bij of krachtens art. 67 van het Wetboek van Militair Strafrecht de meerdere is.
3. In dit besluit wordt verstaan onder:
 - a. bevoegd gezag: het gezag, bedoeld in de artikelen 12, 13 en 15 van de Politiewet 1993;
 - b. geweld: elke dwangmatige kracht van meer dan geringe betekenis uitgeoefend op personen of zaken;
 - c. aanwenden van geweld: het gebruiken van geweld en het dreigen met geweld, waaronder wordt begrepen het ter hand nemen van een vuurwapen;
 - d. gewelddmiddel:
 - 1o. de krachtens art. 49, eerste lid, van de Politiewet 1993 toegelaten uitrusting en bewapening waarmee geweld kan worden uitgeoefend, en
 - 2o. de door Onze Minister van Defensie ter beschikking gestelde uitrusting en bewapening waarmee geweld kan worden uitgeoefend in de uitvoering van de politietaken, bedoeld in de artikelen 6, 58, 59 en 60

- van de Politiewet 1993;
- e. hulpmiddelen ten behoeve van uitzetting:
 - 1°. de krachtens art. 49, eerste lid, van de Politiewet 1993, aan de ambtenaar van politie, bij of krachtens de Vreemdelingenwet 2000 belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen, ter beschikking gestelde uitrusting ten behoeve van de uitzetting van vreemdelingen, en
 - 2°. de door Onze Minister van Defensie, in overeenstemming met Onze Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, aan de ambtenaar van de KMar, bij of krachtens de Vreemdelingenwet 2000 belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen, ter beschikking gestelde uitrusting ten behoeve van de uitzetting van vreemdelingen;
 - f. vuurwapen waarmee automatisch vuur kan worden afgegeven: vuurwapen waarmee met één druk op het afvuurmechanisme meer schoten kunnen worden gelost dan wel een vuurwapen waarmee naar keus hetzij één schot, hetzij meer schoten kunnen worden gelost;
 - g. mobiele eenheid: een eenheid van ambtenaren van politie als bedoeld in art. 6 van het Besluit beheer regionale politiekorpsen en de eenheden van de KMar die met dezelfde taken als bedoeld in genoemd besluit zijn belast;
 - h. de arts: de dienstdoend adviserend arts;
 - i. buitengewoon opsporingsambtenaar: de buitengewoon opsporingsambtenaar, bedoeld in art. 142, eerste lid, Sv;
 - j. het gebruik van een vuurwapen: het richten, het gericht houden en het daadwerkelijk gebruik van een vuurwapen;
 - k. niet-penetrerende munitie: munitie die is ontworpen om bij het treffen van een persoon niet het lic haam binnen te dringen;
 - l. AOE: eenheid van ambtenaren van politie als bedoeld in art. 8 van het Besluit beheer regionale politiekorpsen en de eenheid van de KMar die met dezelfde taken als bedoeld in genoemd besluit is belast;
 - m. AOE-hond: hond in eigendom van de Staat of een regio met als doel in politiedienst te worden ingezet bij het optreden van een AOE of een bijstandseenheid als bedoeld in art. 60 van de Politiewet 1993;
 - n. ambtenaar van een bijzondere opsporingsdienst: ambtenaar van een bijzondere opsporingsdienst die is aangesteld voor de uitvoering van de taken, bedoeld in art. 3 van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten.
4. In dit besluit wordt onder ingeslotene verstaan degene die rechtens van zijn vrijheid is beroofd. Onder ingeslotene wordt mede verstaan degene die ten behoeve van de hulpverlening aan hem op het politie- of brigadebureau is ondergebracht.

1.14 Integriteitsstatuut van de Nederlandse Politie

De Nederlandse politie heeft van de wetgever namens de samenleving speciale bevoegdheden gekregen. Deze bevoegdheden kunnen ingrijpend zijn voor de persoonlijke levenssfeer van velen. Daarom zijn deze bevoegdheden aan regels gebonden en daarom legt de politieambtenaar de ambtseed af.

De samenleving verwacht van de politie dat zij op gepaste en professionele wijze omgaat met haar bevoegdheden en zich houdt aan de daartoe gestelde regels. De mate waarin de politie aan deze verwachting voldoet bepaalt de legitimiteit van haar handelen. De kern van deze legitimiteit is gelegen in integer gedrag en handelen.

Dit Statuut geeft door letter en geest uitdrukking aan de wijze waarop de Neder-

landse politieorganisatie en individuele politieambtenaren invulling geven aan integer gedrag en handelen. Met dit Statuut geven politieorganisatie en individuele politieambtenaren tevens aan dat zij op dit gedrag en handelen onduidelzinnig aanspreekbaar zijn.

Art. 1. Doel van dit Statuut

1. Dit Statuut heeft tot doel voor zowel de Nederlandse politieorganisatie als geheel als voor individuele politieambtenaren integer gedrag en handelen nader te omschrijven in een aantal basisregels.
2. Dit Statuut geeft daarnaast aan dat het gaat om professionele basisregels die het fundament zijn waarop de legitimiteit van gedrag en handelen van de politie rust.
3. Dit Statuut heeft tenslotte tot doel het opstellen en invoeren van specifieke codes m.b.t. integer gedrag en handelen in de korpsen te stimuleren en te ondersteunen.

Art. 2. Status van dit Statuut

1. Dit Statuut dient beschouwd te worden als een algemene richtlijn voor de Nederlandse politieorganisatie.
2. Dit Statuut dient als kader voor het opstellen en invoeren van specifieke codes m.b.t. integer gedrag en handelen in de korpsen.
3. Dit Statuut is op 8 april 1997 vastgesteld door de Raad van Hoofddcommissarissen.

Art. 3. Reikwijdte van dit Statuut

1. Dit Statuut geldt voor alle onderdelen van de Nederlandse politieorganisatie en voor elke individuele politieambtenaar.

Art. 4. Integer gedrag en handelen

1. Democratisch bewustzijn
 - 1.1 Een politieambtenaar is loyaal aan de Nederlandse rechtsorde.
 - 1.2 Een politieambtenaar leeft naar art. 1 van de Nederlandse Grondwet.
 - 1.3 Een politieambtenaar stelt in zijn handelen het publieke belang boven het eigen belang.
2. Betrouwbaarheid en Respect
 - 2.1 Een politieambtenaar liegt niet.
 - 2.2 Een politieambtenaar rapporteert juist en correct.
 - 2.3 Een politieambtenaar houdt zich aan gemaakte afspraken.
 - 2.4 Een politieambtenaar stelt niet-integer gedrag in de politieorganisatie aan de orde.
 - 2.5 Een politieambtenaar heeft respect voor mensen.
 - 2.6 Een politieambtenaar maakt geen racistische of seksistische toespelingen naar burgers of collega's.
 - 2.7 Een politieambtenaar geeft op een correcte wijze invulling aan de zorg voor arrestanten.
 - 2.8 Een politieambtenaar staat mensen op een fatsoenlijke manier te woord.
 - 2.9 Een politieambtenaar neemt een klacht per definitie serieus.
3. Onafhankelijkheid
 - 3.1 Een politieambtenaar is uiterst terughoudend in het aannemen van geschenken.
 - 3.2 Een politieambtenaar 'regelt' in zijn functie voor zichzelf geen privé-kortingen op de levering van diensten of goederen.
 - 3.3 Een politieambtenaar mijdt risicovolle contacten in de privé-sfeer en houdt professionele contacten inzichtelijk en bespreekbaar.

- 3.4 Een politieambtenaar meldt alle betaalde en onbetaalde nevenactiviteiten aan de leiding van het korps.
- 4. Het toepassen van geweld
 - 4.1 Een politieambtenaar heeft een hekel aan geweld, maar zal dit soms toch moeten toepassen.
 - 4.2 Een politieambtenaar zal de bevoegdheid tot het toepassen van geweld op gepaste en proportionele wijze vervullen.
- 5. De omgang met gevoelige informatie
 - 5.1 Een politieambtenaar misbruikt informatie niet.
 - 5.2 Een politieambtenaar weet een geheim te bewaren.
- 6. Het correct toepassen van bevoegdheden
 - 6.1 Een politieambtenaar past bevoegdheden toe zonder aanzien des persoons.
 - 6.2 Een politieambtenaar gebruikt slechts opsporingsmethoden die zijn toegestaan.

Art. 5. Naleving van dit Statuut

- 1. De Nederlandse politieorganisatie en iedere individuele politieambtenaar zet zich actief in om te bevorderen dat letter en geest van dit Statuut worden nageleefd.
- 2. Aan overtreding van dit Statuut zijn geen directe sancties verbonden.

Art. 6. Bekendmaking en implementatie van dit Statuut

- 1. De Raad van Hoofdcommissarissen en de korpschefs dragen er zorg voor dat dit Statuut bij elke politieambtenaar genoegzaam bekend wordt gemaakt.
- 2. De korpschefs dragen er zorg voor dat op basis van dit Statuut zo nodig afzonderlijke deelstatuten of gedragscodes worden vastgesteld op het niveau van de regio's, de districten, de basis-units en specialistische afdelingen.

Art. 7. Evaluatie van dit Statuut

De Raad van Hoofdcommissarissen draagt er zorg voor dat dit Statuut eens in de drie jaar wordt getoetst op zijn effectiviteit en zo nodig wordt aangepast.

1.15 Regeling hulpOvJ's 2008

Art. 1. (MH Sv 1.1 en 1.2)

De ambtenaar van politie is hulpOvJ indien hij:

- a. benoemd is in schaal 9 of hoger,
- b. in het bezit is van een geldig certificaat 'hulpOvJ' en,
- c. beschikt over tenminste drie jaar aaneengesloten ervaring in een executieve functie binnen de politie-organisatie.

2. Strafrecht

2.1 Wetboek van Strafrecht

Eerste boek: algemene bepalingen

Titel I: Omvang van de werking van de strafwet

Art. 1. Legaliteitsbeginsel

1. Geen feit is strafbaar dan uit kracht van een daaraan voorafgegane wettelijke strafbepaling.
2. Bij verandering in de wetgeving na het tijdstip waarop het feit begaan is, worden de voor de verdachte gunstigste bepalingen toegepast.

2.2 Wetboek van Strafvordering

Eerste boek

Titel I: Strafvordering in het algemeen

Art. 1. Legaliteitsbeginsel (MH Sr 3.1)

Strafvordering heeft alleen plaats op de wijze bij de wet voorzien.

Art. 12. Beklag bij gerechtshof. Rechtstreeks belanghebbende (MH Sr 3.25.)

1. Wordt een strafbaar feit niet vervolgd, de vervolging niet voortgezet, of vindt de vervolging plaats door het uitvaardigen van een strafbeschikking, dan kan de rechtstreeks belanghebbende daarover schriftelijk beklag doen bij het gerechtshof, binnen het rechtsgebied waarvan de beslissing tot niet vervolging of niet verdere vervolging is genomen, dan wel de strafbeschikking is uitgevaardigd. Indien de beslissing is genomen door een OvJ bij het landelijk parket of bij het functioneel parket, is het gerechtshof te 's-Gravenhage bevoegd.
2. Onder rechtstreeks belanghebbende wordt mede verstaan een rechtspersoon die krachtens zijn doelstelling en blijkens zijn feitelijke werkzaamheden een belang behartigt dat door de beslissing tot niet vervolging of niet verdere vervolging rechtstreeks wordt getroffen.

2.3 Wet internationale misdrijven

Art. 1.

1. In deze wet wordt verstaan onder:
 - a. Verdragen van Genève:
 - 1°. het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag (I) voor de verbetering van het lot der gewonden en zieken, zich bevindende bij de strijdkrachten te velde (Trb. 1951, 72);
 - 2°. het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag (II) voor de verbetering van het lot der gewonden, zieken en schipbreukelingen van de strijdkrachten ter zee (Trb. 1951, 73);
 - 3°. het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag (III) betreffende de behandeling van krijgsgevangenen (Trb. 1951, 74); en
 - 4°. het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag (IV) betreffende de bescherming van burgers in oorlogstijd (Trb. 1951, 75);
 - b. meerdere:
 - 1°. de militaire commandant, of degene die feitelijk als zodanig optreedt, die daadwerkelijk het bevel of gezag uitoefent over of daad-

- werkelijk leiding geeft aan een of meer ondergeschikten;
- 2°. degene die in een burgerlijke hoedanigheid daadwerkelijk gezag uitoefent over of daadwerkelijk leiding geeft aan een of meer ondergeschikten.
- c. deportatie of onder dwang overbrengen van bevolking: het onder dwang verplaatsen van personen door verdrijving of andere dwangmaatregelen uit het gebied waarin zij zich rechtmatig bevinden zonder dat daarvoor gronden bestaan die naar internationaal recht zijn toegelaten;
- d. marteling: het opzettelijk veroorzaken van ernstige pijn of ernstig lijden, hetzij lichamelijk, hetzij geestelijk, bij een persoon die zich in gevangenschap of in de macht bevindt van degene die beschuldigd wordt, met dien verstande dat onder marteling niet wordt verstaan pijn of lijden dat louter het gevolg is van, inherent is aan of samenhangt met rechtmatige sancties;
- e. foltering: marteling van een persoon met het oogmerk om van hem of van een derde inlichtingen of een bekentenis te verkrijgen, hem te bestraffen voor een handeling die hij of een derde heeft begaan of waarvan hij of een derde wordt verdacht, of hem of een derde vrees aan te jagen of te dwingen iets te doen of te dulden, dan wel om enigerlei reden gebaseerd op discriminatie uit welke grond dan ook, van overheidswege gepleegd;
- f. gedwongen zwangerschap: de onrechtmatige gevangenschap van een vrouw die onder dwang zwanger is gemaakt, met de opzet de etnische samenstelling van een bevolking te beïnvloeden of andere ernstige schendingen van internationaal recht te plegen;
- g. apartheid: onmenselijke handelingen van een vergelijkbare aard als de in art. 4, eerste lid, bedoelde handelingen, gepleegd in het kader van een geïnstitutionaliseerd regime van systematische onderdrukking en overheersing door een groep van een bepaald ras van een of meer groepen van een ander ras en begaan met de opzet dat regime in stand te houden.
2. De uitdrukking ambtenaar heeft in deze wet dezelfde betekenis als in Sr, met dien verstande dat voor de toepassing van de Nederlandse strafwet onder ambtenaar mede wordt begrepen degene die ten dienste van een vreemde staat een openbaar ambt bekleedt.
3. De uitdrukkingen samenspanning en zwaar lichamelijk letsel hebben in deze wet dezelfde betekenis als in Sr.

2.4 Wet toetsing levensbeëindiging op verzoek/hulp bij zelfdoding

MH Sv 11.30

Art. 1.

In deze wet wordt verstaan onder:

- a. Onze Ministers: de Ministers van Justitie en van Volksgezondheid, Welzijn en Sport;
- b. hulp bij zelfdoding: het opzettelijk een ander bij zelfdoding behulpzaam zijn of hem de middelen daartoe verschaffen als bedoeld in art. 294, tweede lid, tweede volzin, Sr;
- c. de arts: de arts die volgens de melding levensbeëindiging op verzoek heeft toegepast of hulp bij zelfdoding heeft verleend;
- d. de consulent: de arts die is geraadpleegd over het voornemen van een arts om levensbeëindiging op verzoek toe te passen of hulp bij zelfdoding te verlenen;
- e. de hulpverleners: hulpverleners als bedoeld in art. 446, eerste lid, van boek 7 van het Burgerlijk Wetboek;

- f. de commissie: een regionale toetsingscommissie als bedoeld in art. 3;
- g. regionaal inspecteur: regionaal inspecteur van de Inspectie voor de Gezondheidszorg van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid;

2.5 Opiumwet

MH Sv 11.23 e.v.en Sr 21.1 e.v.

Art. 1. Definities

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. Onze Minister: Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport;
 - b. substantie: stof van menselijke, dierlijke, plantaardige of chemische oorsprong, daaronder begrepen dieren, planten, delen van dieren of planten, alsmede micro-organismen;
 - c. preparaat: een vast of vloeibaar mengsel van substanties;
 - d. middel: substantie of preparaat;
 - e. Enkelvoudig Verdrag: het op 30 maart 1961 te New York tot stand gekomen Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen (Trb. 1963, 81), zoals gewijzigd bij het op 25 maart 1972 te Genève tot stand gekomen Protocol tot wijziging van dat verdrag (Trb. 1987, 90);
 - f. Psychotrope Stoffen Verdrag: het op 21 februari 1971 te Wenen tot stand gekomen Verdrag inzake psychotrope stoffen (Trb. 1989, 129);
 - g. Gemeenschappelijk optreden: het Gemeenschappelijk Optreden nr. 97/396/JBZ van 16 juni 1997 vastgesteld door de Raad van de Europese Unie op basis van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de informatie-uitwisseling, risicoanalyse en controle van nieuwe synthetische drugs (PbEG L 167).
2. Voor toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen worden de zouten van de substanties met die substanties gelijkgesteld.
3. Voor de toepassing van deze wet wordt onder vervaardigen begrepen raffineren en omzetten.
4. Onder binnen het grondgebied van Nederland brengen van middelen, bedoeld in de artikelen 2 en 3, is begrepen: het binnen het grondgebied van Nederland brengen van de voorwerpen of goederen, waarin die middelen verpakt of geborgen zijn en elke op het verder vervoer, de opslag, de aflevering, ontvangst of overdracht gerichte handeling, m.b.t. die middelen, die binnen het grondgebied van Nederland zijn gebracht, of tot de voorwerpen of goederen, waarin die middelen verpakt of geborgen zijn.
5. Onder buiten het grondgebied van Nederland brengen van middelen, bedoeld in de artikelen 2 en 3, is begrepen: het buiten het grondgebied van Nederland brengen van de voorwerpen of goederen, waarin die middelen verpakt of geborgen zijn en het met bestemming naar het buitenland vervoeren, ten vervoer aannemen of ten vervoer aanbieden, het ten uitvoer dan wel ten wederuitvoer aangeven, daaronder begrepen het in kennis stellen van de wederuitvoer, in de zin van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PbEG L 302) of het in, op of aan een naar het buitenland bestemd vaar-, voer- of luchtvaartuig aanwezig hebben van die middelen, of van die voorwerpen of goederen.

Art. 2. Verbodsbepaling lijst I (*MH: zie voor de strafbedreiging art. 10*)

Het is verboden een middel als bedoeld in de bij deze wet behorende lijst I dan wel aangewezen krachtens art. 3a, vijfde lid:

- a. binnen of buiten het grondgebied van Nederland te brengen;
- b. te telen te bereiden, te bewerken, te verwerken, te verkopen, af te leveren, te verstrekken of te vervoeren;

- c. aanwezig te hebben;
- d. te vervaardigen.

Art. 3. Verbodsbepaling lijst II (MH: zie voor de strafbedreiging art. 11)

Het is verboden een middel als bedoeld in de bij deze wet behorende lijst II dan wel aangewezen krachtens art. 3a, vijfde lid:

- a. binnen of buiten het grondgebied van Nederland te brengen;
- b. te telen, te bereiden, te bewerken, te verwerken, te verkopen, af te leveren, te verstrekken of te vervoeren;
- c. aanwezig te hebben;
- d. te vervaardigen.

2.6 Wet wapens en munitie

MH Sv 11.21 en Sr 22.1 e.v.

Art. 1. Definities

In deze wet wordt verstaan onder:

- 1°. Onze Minister: Onze Minister van Justitie;
- 2°. de korpschef: de korpschef, bedoeld in art. 24 van de Politiewet 1993;
- 3°. vuurwapen: een voorwerp bestemd of geschikt om projectielen of stoffen door een loop af te schieten, waarvan de werking berust op het teweegbrengen van een scheikundige ontploffing of een andere scheikundige reactie;
- 4°. munitie: patronen en andere voorwerpen, bestemd of geschikt om een projectiel of een giftige, verstikkende, weerloosmakende, traanverwekkende of soortgelijke stof door middel van een vuurwapen af te schieten of te verspreiden, alsmede projectielen, bestemd om afgeschoten te worden door middel van een vuurwapen;
- 5°. beheerder: degene die onmiddellijk leiding geeft aan de uitoefening van een bedrijf, waarin wapens en munitie worden vervaardigd, getransformeerd, uitgewisseld, verhuurd of anderszins ter beschikking gesteld, hersteld, beproefd of verhandeld;
- 6°. bestemming: de onmiddellijke bestemming van de in een consentaanvraag omschreven wapens en munitie, aangevuld met de eindbestemming daarvan indien ten tijde van de consentaanvraag bekend is dat de wapens en munitie vanuit de onmiddellijke bestemming zullen worden doorgevoerd
- 7°. binnenkomen en uitgaan: het binnen het grondgebied van Nederland komen, resp. het verlaten van het grondgebied van Nederland met als bestemming een andere lidstaat van de Europese Unie;
Wetsvoorstel volledig verbod stiletto's, valmessen en vlindermessen (Kamerstukken 32206): in art. 1, onderdeel 7°, vervalt 'met als bestemming een andere lidstaat van de Europese Unie'.
- 8°. doorvoer: binnenkomen gevolgd door uitgaan;
- 9°. vervoer van een wapen: het op de openbare weg of andere voor het publiek toegankelijke plaatsen bij zich hebben van een wapen dat zodanig is verpakt, dat het niet voor onmiddellijk gebruik kan worden aangewend; vervoer van munitie: het op de openbare weg of andere voor het publiek toegankelijke plaatsen bij zich hebben van munitie;
- 10°. dragen van een wapen: het op de openbare weg of andere voor het publiek toegankelijke plaatsen bij zich hebben van een wapen anders dan voor vervoer in de onder 9° bedoelde zin;
- 11°. overdragen: het aan een ander doen overgaan van de feitelijke macht;
- 12°. Europese vuurwapenpas: het document dat wordt afgegeven door de autoriteiten van de lid-staten van de Europese Gemeenschappen aan de wettige houder en gebruiker van een vuurwapen.

Art. 2. Wapens en munitie: categorieën

1. Wapens in de zin van deze wet zijn de hieronder vermelde of overeenkomstig dit artikellid aangewezen voorwerpen, onderverdeeld in de volgende categorieën.

Categorie I

- 1°. stiletto's, valmessen en vlindermessen, e.e.a. indien het lemmet:
 - a. meer dan een snijkant heeft;
 - b. 7 cm of langer en 14 mm of smaller is;
 - c. 9 cm of langer is; of
 - d. van een stootplaat is voorzien;*Wetsvoorstel volledig verbod stiletto's, valmessen en vlindermessen (Kamerstukken 32206): categorie I, onderdeel 1°, komt te luiden: 1°. stiletto's, valmessen en vlindermessen.*
- 2°. andere opvouwbare messen, indien:
 - a. het lemmet meer dan een snijkant heeft; of
 - b. de lengte in opgevouwen toestand langer dan 28 cm is;
- 3°. boksbeugels, ploertendoders, wurgstokken, werpsterren, vilmessen, ballistische messen en geluiddempers voor vuurwapens;
- 4°. blanke wapens die uiterlijk gelijken op een ander voorwerp dan een wapen;
- 5°. pijlen en pijlpunten bestemd om door middel van een boog te worden afgeschoten, die zijn voorzien van snijdende delen met de kennelijke bedoeling daarmee ernstig letsel te kunnen veroorzaken;
- 6°. katapulten;
- 7°. andere door Onze Minister aangewezen voorwerpen die een ernstige bedreiging van personen kunnen vormen of die zodanig op een wapen gelijken, dat zij voor bedreiging of afdreiging geschikt zijn.

Categorie II

- 1°. vuurwapens die niet onder een van de andere categorieën vallen;
- 2°. vuurwapens, geschikt om automatisch te vuren;
- 3°. vuurwapens die zodanig zijn vervaardigd of gewijzigd dat het dragen niet of minder zichtbaar is dan wel dat de aanvalskracht wordt verhoogd;
- 4°. vuurwapens die uiterlijk gelijken op een ander voorwerp dan een wapen;
- 5°. voorwerpen waarmee door een elektrische stroomstoot personen weerloos kunnen worden gemaakt of pijn kan worden toegebracht, met uitzondering van medische hulpmiddelen;
- 6°. voorwerpen, bestemd voor het treffen van personen met giftige, verstikkende, weerloosmakende, traanverwekkende en soortgelijke stoffen, met uitzondering van medische hulpmiddelen en van vuurwapens in de vorm van geweren, revolvers en pistolen, bestemd voor het afschieten van munitie met weerloosmakende of traanverwekkende stof;
- 7°. voorwerpen bestemd voor het treffen van personen of zaken door vuur of door middel van ontploffing, met uitzondering van explosieven voor civiel gebruik indien m.b.t. deze explosieven erkenning is verleend overeenkomstig de Wet explosieven voor civiel gebruik.

Categorie III

- 1°. vuurwapens in de vorm van geweren, revolvers en pistolen voorzover zij niet vallen onder categorie II sub 2°, 3° of 6°;
- 2°. toestellen voor beroepsdoeleinden die geschikt zijn om projectielen af

- te schieten;
- 3°. werpmessen;
 - 4°. alarm- en startpistolen en -revolvers, met uitzondering van alarm- en startpistolen die:
 - a. geen loop of een kennelijk verkorte, geheel gevulde loop hebben;
 - b. zodanig zijn ingericht dat zij uitsluitend knalpatronen van een kaliber niet groter dan 6 mm kunnen bevatten; en
 - c. waarvan de ligplaats van de patronen en de gasuitlaat loodrecht staan op de loop of op de lengterichting van het wapen.

Categorie IV

- 1°. blanke wapens waarvan het lemmet meer dan een snijkant heeft, voorzover zij niet vallen onder categorie I;
- 2°. degens, zwaarden, sabels en bajonetten;
- 3°. wapenstokken;
- 4°. lucht-, gas- en veerdrukwapens, behoudens zulke door Onze Minister overeenkomstig categorie I, sub 7°, aangewezen die zodanig gelijken op een vuurwapen dat zij voor bedreiging of afdreiging geschikt zijn;
- 5°. kruisbogen en harpoenen;
- 6°. bij regeling van Onze Minister aangewezen voorwerpen die geschikt zijn om daarmee personen ernstig lichamelijk letsel toe te brengen;
- 7°. voorwerpen waarvan, gelet op hun aard of de omstandigheden waaronder zij worden aangetroffen, redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij voor geen ander doel zijn bestemd dan om letsel aan personen toe te brengen of te dreigen en die niet onder een van de andere categorieën vallen.

Wetsvoorstel volledig verbod stiletto's, valmessen en vlindermessen (Kamerstukken 32206): in onderdeel 7° van Categorie IV vervallen 'voor geen ander doel' en 'dan'.

2. Munitie in de zin van deze wet is, onderverdeeld in de volgende categorieën:

Categorie I (Vervallen)

Categorie II

- 1°. munitie die uitsluitend geschikt voor vuurwapens van categorie II is;
- 2°. munitie die een giftige, verstikkende, weerloosmakende, traanverwekkende of soortgelijke stof verspreidt, met uitzondering van munitie met weerloosmakende of traanverwekkende stof, bestemd voor vuurwapens in de vorm van geweren, revolvers en pistolen;
- 3°. munitie voorzien van een projectiel waarmee een pantserplaat kan worden doorboord, munitie voorzien van een projectiel met brandsas of met een explosieve lading, alsmede de voor deze munitie bestemde projectielen;
- 4°. munitie voor geweren, revolvers en pistolen voorzien van expanderende projectielen, alsmede de voor deze munitie bestemde projectielen, behalve wanneer het voor de jacht of de schietsport bestemde munitie of projectielen betreft.

Categorie III Alle overige munitie.

3. Aanwijzingen door Onze Minister, als bedoeld in het eerste lid, geschieden bij regeling.
4. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid, onder categorie I, sub 7°, zijn

geen wapens in de zin van deze wet voorwerpen die klaarblijkelijk zijn bestemd om als speelgoed te worden gebruikt en die redelijkerwijze niet geschikt kunnen worden geacht om daarmee personen ernstig lichamenlijk letsel toe te brengen.

Wetsvoorstel volledig verbod stiletto's, valmessen en vlindermessen (Kamerstukken 32206): in het vierde lid wordt na 'ernstig lichamenlijk letsel toe te brengen' toegevoegd: 'of om personen te bedreigen of af te dreigen'.

2.7 Regeling wapens en munitie (RWM)

MH Sr 22.19

Art. 2.

1. In de wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. stiletto: een opvouwbaar mes waarvan het lemmet door een druk-, of vergelijkbaar ontgrendelingsmechanisme zijdelings scharnierend uit het heft wordt gebracht;
 - b. valmes: een mes waarvan het lemmet door een druk- of vergelijkbaar ontgrendelingsmechanisme, dan wel door een zwaaibeweging of door zwaartekracht rechtstandig uit het heft wordt gebracht;
 - c. vlindermes: een mes waarvan het heft in de lengterichting in tweeën is gedeeld en waarvan het lemmet naar buiten wordt gebracht door elk van de delen van het heft in tegenovergestelde richting zijdelings open te vouwen;
 - d. vilmes: een mes waarvan het heft haaks op het lemmet staat of geplaatst kan worden en dat bestemd is om bij gebruik in de palm van de hand te worden gehouden, terwijl het lemmet tussen de vingers door naar buiten steekt;
 - e. ballistisch mes: een mes waarvan het lemmet, al dan niet tezamen met het heft, d.m.v. lucht-, gas- of veerdruk rechtstandig uit een geleidingscilinder wordt gedreven;
 - f. geluiddemper: een niet in het vuurwapen geïntegreerd, doorgaans aan de loopmond daarvan bevestigd voorwerp dat bestemd of geschikt is om te bewerkstelligen dat het geluid van het schot wordt gedempt;
 - g. ploertendoder: een verende of uitschuifbare staaf met een verzwaard uiteinde.
2. Geen wurgstokken in de zin van de wet en de daarop berustende bepalingen zijn voorwerpen die bestemd zijn voor de serieuze beoefening van vechtsporten in verenigingsverband en die gelet op hun constructie of het materiaal waaruit zij zijn vervaardigd niet bestemd zijn om ernstig letsel aan personen toe te brengen.

2.8 Besluit inbeslaggenomen voorwerpen

MH Sv 6.39

Art. 1. Aanwijzing bewaarders

Als bewaarders, bedoeld in art. 118, eerste lid, Sv, worden aangewezen:

- a. de griffier van het gerecht in eerste aanleg waarvoor de zaak wordt vervolgd of vermoedelijk zal worden vervolgd v.w.b. de navolgende inbeslaggenomen voorwerpen:
 - 1°. gedrukte stukken en andere bescheiden;
 - 2°. waardepapieren en geld, voorzover dienende om de waarheid aan de dag te brengen;
 - 3°. edele metalen, edelstenen en sieraden;
 - 4°. jachtmiddelen, voorzover niet bedoeld onder d en vistuig;

- 5°. middelen als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet;
- 6°. andere voorwerpen van zodanige omvang of in zodanige hoeveelheid, dat bewaring ter griffie geen bezwaar oplevert, voorzover daarvoor niet onder b, c of d een andere bewaarder is aangewezen;
- b. degene die als kasbeheerder ingevolge art. 1, tweede lid, onder i, van het Besluit kasbeheer 1998 is aangewezen in het arrondissement waarvan het onder a bedoelde gerecht deel uitmaakt, v.w.b. waardepapieren en geld, voorzover het beslag niet dient om de waarheid aan de dag te brengen;
- c. degene die als kasbeheerder ingevolge art. 1, tweede lid, onder i, van het Besluit kasbeheer 1998 is aangewezen in het arrondissement Leeuwarden, v.w.b. geld waarop een beslag rust uit hoofde van art. 94a Sv.
- d. de door onze Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij aangewezen dienst in het arrondissement van het onder a bedoelde gerecht v.w.b. de navolgende voorwerpen:
 - 1°. levende en dode dieren en gedeelten van dode dieren;
 - 2°. voedingsmiddelen en dranken;
 - 3°. levende en dode planten en delen van planten, met uitzondering van de planten als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet;
 - 4°. diergeneesmiddelen en gemedicineerde voeders als bedoeld in art. 1 van de Diergeneesmiddelenwet, kunstmeststoffen, gewasbeschermingsmiddelen of biociden als bedoeld in art. 1, eerste lid, van de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden en veevoeders;
- e. het hoofd van het desbetreffende onderdeel van het Korps Landelijke Politiediensten voor wat betreft wapens en munitie in de zin van art. 2 van de WWM, alsmede de voorwerpen bedoeld in art. 3 van die wet;
- f. de door Onze Minister van Financiën ingevolge art. 8, tweede lid, van de Muntwet 2002, aangewezen instantie, v.w.b. inbeslaggenomen munten, welke vermoed worden vals, vervalst of geschonden te zijn;
- g. De Nederlandsche Bank N.V., wat inbeslaggenomen bankbiljetten betreft, welke vermoed worden vals of vervalst te zijn.
- h. het Hoofd Domeinen Roerende Zaken v.w.b. alle overige inbeslaggenomen voorwerpen.

2.9 Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden

MH Sv 5.6

Art. 1. Begripsbepaling

1. In deze wet wordt verstaan onder:
 - a. DNA-onderzoek: onderzoek van celmateriaal dat slechts is gericht op het vergelijken van DNA-profielen;
 - b. verwerken: hetgeen daaronder wordt verstaan in art. 1, onder b, van de Wet bescherming persoonsgegevens;
 - c. veroordeelde: een persoon die al dan niet onherroepelijk is veroordeeld tot een straf als bedoeld in art. 9, eerste lid, onder a, onderdeel 1° of 3°, Sr, een straf als bedoeld in art. 77h, eerste lid, onder a, van dat wetboek, voorzover het de jeugddetentie of taakstraf betreft, of een straf als bedoeld in art. 6, onder a, van het Wetboek van Militair Strafrecht dan wel tot een maatregel als bedoeld in art. 37, 37a juncto 37b of 38, 38m of 77s Sr;
 - d. opsporingsambtenaar: een ambtenaar van politie als bedoeld in art. 3, eerste lid, onder a, van de Politiewet 1993, een ambtenaar van politie als bedoeld in art. 3, eerste lid, onder b, van die wet, voorzover deze is aangesteld voor de uitvoering van taken op het terrein van de technische recherche, of een militair van de KMar als bedoeld in art. 141, onder c, Sv.
2. Met een veroordeelde als bedoeld in het eerste lid, onder c, wordt voor de

toepassing van deze wet gelijkgesteld een persoon die op grond van art. 39 Sr is ontslagen van alle rechtsvervolging en aan wie tevens een maatregel als voorzien in art. 37, 37a juncto 37b of 38, 38m of 77s Sr is opgelegd, alsmede een persoon aan wie bij onherroepelijke strafbeschikking een taakstraf is opgelegd.

2.10 Besluit DNA-onderzoek in strafzaken

MH Sv 5.6

Begripsomschrijvingen

Art. 1. Begripsbepaling

1. In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. de wet: het Sv;
 - b. een DNA-onderzoek: een onderzoek als bedoeld in art. 151a, eerste lid, eerste volzin, of vierde lid, eerste volzin, 151b, eerste volzin, 195a, eerste lid, eerste volzin, 195b, eerste lid, eerste volzin, of 195d, eerste lid, van de wet dan wel art. 2, derde lid, van de Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden;
 - c. de DNA-databank: de DNA-databank voor strafzaken, bedoeld in art. 14, eerste lid;
 - d. Onze Minister: Onze Minister van Justitie;
 - e. opsporingsambtenaar: een ambtenaar van politie als bedoeld in art. 3, eerste lid, onder a, van de Politiewet 1993, een ambtenaar van politie als bedoeld in art. 3, eerste lid, onder b, van die wet, voorzover deze is aangesteld voor de uitvoering van taken op het terrein van de technische recherche, of een militair van de KMar als bedoeld in art. 141, onder c, Sv;
 - f. veroordeelde: een persoon als bedoeld in art. 1, eerste lid, onder c, of tweede lid, van de Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden;
 - g. het instituut: het Nederlands Forensisch Instituut;
 - h. NEN-EN ISO/IEC 17025: Algemene eisen voor de competentie van beproevings- en kalibratielaboratoria, uitgegeven door het Nederlands Normalisatie-instituut, zoals deze luidde in april 2000.
2. Met een veroordeling die in kracht van gewijsde is gegaan wordt voor de toepassing van dit besluit gelijkgesteld een strafbeschikking die onherroepelijk is geworden.

2.11 Besluit toepassing maatregelen in het belang van het onderzoek

MH Sv 4.31

Begripsbepalingen

Art. 1.

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Justitie;
- b. confrontatie: een onderzoek waarbij het uiterlijk van een verdachte door een getuige wordt geobserveerd om vast te stellen of de verdachte door deze persoon wordt herkend als betrokkene bij een strafbaar feit;
- c. meervoudige confrontatie: een confrontatie waarbij de verdachte en minimaal vijf andere personen die uiterlijk gelijkenis vertonen met de verdachte, worden getoond;
- d. geuridentificatieproef: een onderzoek waarbij door een daarvoor gecertificeerde politiespeurhond onder leiding van zijn vaste geleider een geurvergelijking wordt uitgevoerd;

- e. observatiecel: een cel waarin de ingeslotene permanent kan worden geobserveerd;
- f. permanente observatie: het stelselmatig waarnemen, al dan niet via technische hulpmiddelen, van het gedrag van een ingeslotene.

Het maken van foto's en video-opnamen

Art. 2.

Degene die een bevel geeft tot het maken van een of meer foto's of video-opnamen kan daarbij aanwijzingen geven omtrent de uitvoering van het bevel.

2.12 Besluit opsporing terroristische misdrijven

MH Sv 9.20

Art. 1. Definities

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. de wet: het Sv;
- b. onderzoek aan kleding: onderzoek als bedoeld in art. 126zs, eerste lid, van de wet.

2.13 Besluit bloedtest in strafzaken besmettelijke ziekte

MH Sv 5.9

§ 1. Begripsomschrijvingen

Art. 1.

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. de wet: het Sv;
- b. een onderzoek als bedoeld in art. 151e, eerste lid, of art. 151h, eerste lid, van de wet: een onderzoek dat tot doel heeft om met behulp van bloed dat van de verdachte of een derde is afgenomen, vast te stellen of de verdachte of de derde drager is van een ziekte als bedoeld in art. 2;
- c. een onderzoek als bedoeld in art. 151e, vijfde lid, van de wet: een onderzoek als bedoeld in art. 151e, eerste lid, van de wet dat wegens zwaarwegende redenen wordt verricht met behulp van bloed dat niet van de verdachte is afgenomen;
- d. een onderzoek als bedoeld in art. 151i, eerste lid, van de wet: een onderzoek dat tot doel heeft om met behulp van bloed dat van de verdachte of een derde is afgenomen, vast te stellen of de verdachte of de derde degene is die de besmetting met een ziekte als bedoeld in art. 2 heeft overgedragen op het slachtoffer van dat misdrijf;
- e. een gemeentelijke gezondheidsdienst: een gemeentelijke gezondheidsdienst als bedoeld in art. 14, eerste lid, van de Wet publieke gezondheid;

2.14 Besluit ivs

MH Sv 4.27, 4.31 en 5.1

Besluit van 4 december 1925, tot uitvoering van de artikelen 62 en 76 van het nieuwe Sv

Art. 1.

- 1. T.a.v. de plaatsen, die voor ivs worden bestemd, kan Onze Minister van Justitie de noodige algemeene of bijzondere voorschriften geven, strekkende

om deze te doen beantwoorden aan de eischen van een eenvoudig, doch voldoende dag- en nachtverblijf.

2. Indien Onze Minister van Justitie verklaart, dat eene plaats niet voor verzekeringstelling geschikt is, mag aldaar geenerlei vrijheidsberoving worden ten uitvoer gelegd of verder ten uitvoer worden gelegd.

3. Verkeer

3.1 Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften

MH Sv 11.34

Art. 1. Definities

1. In deze wet wordt verstaan onder:
 - Onze Minister*: Onze Minister van Justitie;
 - Aanhangwagen, motorrijtuig, kenteken en rijbewijs*: hetgeen daaronder wordt verstaan in art. 1, eerste lid, van de WVV;
 - bestuurder*: alle weggebruikers behalve voetgangers;
 - kentekenregister*: het register, bedoeld in art. 42 van de WVV;
 - gedraging*: een gedraging als bedoeld in art. 2, eerste lid;
 - administratieve sanctie*: de aan de Staat te betalen geldsom, bedoeld in art. 2;
 - adres*: aanduiding van straatnaam, huisnummer, plaatsnaam en postcode van het woonhuis van de betrokkene.
2. In deze wet wordt mede verstaan onder:
 - bestuurder*: degene die wordt geacht een motorrijtuig onder zijn onmiddellijk toezicht te doen besturen;
 - kenteken*: het kenteken waaronder een motorrijtuig in het buitenland is geregistreerd, het registratienummer, vermeld op het registratiebewijs, afgegeven voor een motorrijtuig gebezigd ten behoeve van de strijdkrachten, alsmede enig ander registratienummer waaronder een motorrijtuig in Nederland mag worden geregistreerd;
 - kentekenregister*: een buitenlands register betreffende aldaar geregistreerde motorrijtuigen, de registratie betreffende motorrijtuigen gebezigd ten behoeve van de strijdkrachten, bijgehouden door Onze Minister van Defensie, alsmede enig andere registratie betreffende motorrijtuigen, waarvan de houder gerechtigd is deze in Nederland te voeren;
 - rijbewijs*: een door het bevoegde gezag in het buitenland afgegeven rijbewijs, alsmede een door het militaire gezag afgegeven rijbewijs.

3.2 Wegenverkeerswet

MH Sv 11.10 e.v. en Sr 23.1 e.v.

Art. 1. Definities

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. *Onze Minister*: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat;
 - b. *wegen*: alle voor het openbaar verkeer openstaande wegen of paden met inbegrip van de daarin liggende bruggen en duikers en de tot die wegen behorende paden en bermen of zijkanten;
 - c. *motorrijtuigen*: alle voertuigen, bestemd om anders dan langs spoorstaven te worden voortbewogen uitsluitend of mede door een mechanische kracht, op of aan het voertuig zelf aanwezig dan wel door elektrische tractie met stroomtoevoer van elders, met uitzondering van fietsen met trapondersteuning;
 - d. *aanhangwagen*: voertuig dat kennelijk is bestemd om te worden voortbewogen door een motorrijtuig. In het bepaalde krachtens deze wet kan onder aanhangwagen tevens worden verstaan een voertuig dat door een ander voertuig wordt voortbewogen of kennelijk is bestemd om door een ander voertuig te worden voortbewogen;
 - e. *bromfiets*:
 - a. motorrijtuig op twee wielen, met een door de constructie bepaalde

- maximumsnelheid van niet meer dan 45 km/h, uitgerust met een verbrandingsmotor met een cilinderinhoud van niet meer dan 50 cm³ of een elektromotor met een nominaal continu maximumvermogen van niet meer dan 4 kW, niet zijnde een gehandicaptenvoertuig of een motorrijtuig als bedoeld in subonderdeel d;
- b. motorrijtuig op drie wielen, met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid van niet meer dan 45 km/h, niet zijnde een gehandicaptenvoertuig of een motorrijtuig als bedoeld in subonderdeel d, uitgerust met:
- 1°. een motor met elektrische ontsteking met een cilinderinhoud van niet meer dan 50 cm³,
 - 2°. een motor met inwendige verbranding en een netto maximumvermogen van niet meer dan 4 kW voor andere dan onder 1° genoemde motoren, of
 - 3°. een elektromotor met een nominaal continu maximumvermogen van niet meer dan 4 kW; dan wel
- c. motorrijtuig op vier wielen, niet zijnde een gehandicaptenvoertuig of een motorrijtuig als bedoeld in subonderdeel d, met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid van niet meer dan 45 km/h en een ledige massa van minder dan 350 kg, de massa van de batterijen in elektrische voertuigen niet inbegrepen, uitgerust met:
- 1°. een motor met elektrische ontsteking met een cilinderinhoud van niet meer dan 50 cm³,
 - 2°. een motor met inwendige verbranding en een netto maximumvermogen van niet meer dan 4 kW voor andere dan onder 1° genoemde motoren, of
 - 3°. een elektromotor met een nominaal continu maximumvermogen van niet meer dan 4 kW.
- d. een motorrijtuig als bedoeld in art. 20b.
- In ieder geval wordt als bromfiets aangemerkt een voertuig dat blijkens het afgegeven kentekenbewijs als bromfiets is aangeduid;
- ea. fietsen met trapondersteuning: fietsen die zijn voorzien van een elektrische hulpmotor met een nominaal continu vermogen van maximaal 0,25 kW en waarvan de aandrijfkracht geleidelijk vermindert en tenslotte wordt onderbroken wanneer het voertuig een snelheid van 25 km/h bereikt, of eerder, indien de bestuurder ophoudt met trappen;
- f. typegoedkeuring: goedkeuring van tot een bepaald type behorende voertuigen, voertuigonderdelen, uitrustingsstukken of voorzieningen ter bescherming van weggebruikers en passagiers;
- g. kenteken: kenteken als bedoeld in art. 36 of art. 37, derde lid;
- h. kentekenbewijs: kentekenbewijs als bedoeld in art. 36 dan wel een kentekenbewijs, afgegeven ter zake van de opgave van een kenteken als bedoeld in art. 37, derde lid;
- i. kentekenregister: register, bedoeld in art. 42;
- j. keuringsbewijs: keuringsbewijs als bedoeld in art. 72;
- k. keuringsrapport: keuringsbewijs of een beschikking tot weigering van de afgifte van een keuringsbewijs;
- l. rijbewijs: rijbewijs, bedoeld in art. 107;
- m. rijbewijzenregister: register, bedoeld in art. 126;
- n. bestuurder van een motorrijtuig: degene die het motorrijtuig bestuurt of degene die, overeenkomstig de bij algemene maatregel van bestuur gestelde voorwaarde, wordt geacht het motorrijtuig onder zijn onmiddellijk toezicht te doen besturen;
- o. houder van een motorrijtuig of een aanhangwagen: degene die het voertuig:

- 1°. op grond van een overeenkomst van huurkoop onder zich heeft,
 2°. in vruchtgebruik heeft, of
 3°. anderszins, anders dan als eigenaar of bezitter, tot duurzaam gebruik onder zich heeft;
- p. verwerken van gegevens: verwerken als bedoeld in art. 1, onderdeel b, van de Wet bescherming persoonsgegevens;
- q. Dienst Wegverkeer: de in art. 4a bedoelde dienst;
- r. het CBR: de Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen;
- s. goedkeuring van een productieproces: ter uitvoering van verdragen of van besluiten van volkenrechtelijke organisaties of van één of meer instellingen van de Europese Unie, al dan niet gezamenlijk, verleende goedkeuring van een productieproces van voertuigen, systemen, onderdelen, technische eenheden, uitrustingsstukken en voorzieningen ter bescherming van weggebruikers en passagiers;
- t. fabrikant: persoon of instantie die tegenover een goedkeuringsinstantie verantwoordelijk is voor alle aspecten van een typegoedkeurings- of toestemmingsprocedure en instaat voor de overeenstemming van de productie met de verleende goedkeuring of toestemming;
- u. schadevoertuig: voertuig dat ten gevolge van een beschadiging niet langer deugdelijk van bouw en inrichting is.
2. Indien de eigenaar van een motorrijtuig of een aanhangwagen niet tevens bezitter is, treedt de bezitter voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens deze wet voor de eigenaar in de plaats.
3. Degene aan wie een kenteken is opgegeven voor een motorrijtuig of een aanhangwagen wordt, tenzij anders blijkt, voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens deze wet beschouwd als eigenaar of houder van dat motorrijtuig of die aanhangwagen.
4. Voor de toepassing van de hoofdstukken III tot en met V van deze wet worden vennootschappen zonder rechtspersoonlijkheid mede als rechtspersoon aangemerkt.

Art. 5. Gevaar en hinder (MH Sr 23.3, zie voor strafdreiging art. 177 WVV)

Het is een ieder verboden zich zodanig te gedragen dat gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt of dat het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd.

Art. 6. Dood en letsel door schuld in verkeer (MH Sr 23.4, zie voor strafdreiging art. 175 WVV)

Het is een ieder die aan het verkeer deelneemt verboden zich zodanig te gedragen dat een aan zijn schuld te wijten verkeersongeval plaatsvindt waardoor een ander wordt gedood of waardoor een ander zwaar lichamelijk letsel wordt toegebracht of zodanig lichamelijk letsel dat daaruit tijdelijke ziekte of verhindering in de uitoefening van de normale bezigheden ontstaat.

3.3 Besluit alcoholonderzoeken

Art. 1. Begripsbepaling

In dit Besluit wordt verstaan onder:

- ademanalyse: het vaststellen van het alcoholgehalte van uitgeademde lucht d.m.v. een onderzoek als bedoeld in art. 8, 2e lid onderdeel a en 3e lid onderdeel a, van de WVV, art. 27 lid 2, onderdeel a, van de Scheepvaartverkeerswet, art. 2.12 lid 3, onderdeel a, van de Wet Luchtvaart of art. 4 lid 2, onderdeel a, van de Spoorwegwet;
- ademanalyseapparaat: een apparaat, bestemd voor het verrichten van ademanalyse;
- bloedafname: het afnemen van een hoeveelheid bloed ten behoeve van een

onderzoek als bedoeld in art. 8, 2e lid onderdeel b en 3e lid onderdeel b, van de WVV, art. 27 lid 2, onderdeel b, van de Scheepvaartverkeerswet, art. 2.12 lid 3, onderdeel b, van de Wet Luchtvaart of art. 4 lid 2, onderdeel b, van de Spoorwegwet.

3.4 Regeling bloed- en urineonderzoek alcoholonderzoeken

Art. 1. Begripsbepaling

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. het besluit: het Besluit alcoholonderzoeken;
- b. bloedafname: het afnemen van een hoeveelheid bloed ten behoeve van een onderzoek als bedoeld in art. 8, tweede lid, onder b en derde lid, onder b, van de WVV, art. 27, tweede lid, onder b, van de Scheepvaartverkeerswet, art. 2.12, derde lid, onderdeel b, van de Wet Luchtvaart of art. 4, tweede lid, onderdeel b, van de Spoorwegwet;
- c. politie: de ambtenaar van politie, bedoeld in art. 3, eerste lid, onder a en c, en tweede lid, van de Politiewet 1993. Onder de politie wordt voor de toepassing van deze regeling mede verstaan een ambtenaar van het Wapen der KMar.

4. Milieu

4.1 Wet op de economische delicten

MH Sv 11.26

Art. 17. Opsporingsambtenaren

1. Met de opsporing van economische delicten zijn belast:
 - 1°. de bij of krachtens art. 141 Sv aangewezen ambtenaren;
 - 2°. de door Onze Minister van Justitie, in overeenstemming met Onze andere Ministers, wie het aangaat, aangewezen ambtenaren;
 - 3°. de ambtenaren van de rijksbelastingdienst, bevoegd inzake douane.
2. Alle met de opsporing van economische delicten belaste ambtenaren zijn tevens belast met de opsporing van de economische delicten, genoemd in de artikelen 26, 33 en 34.
3. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven omtrent de beëdiging van de opsporingsambtenaren, voorzover daarin niet reeds is voorzien.
4. Van een besluit als bedoeld in het eerste lid, onder 2°, wordt mededeling gedaan door plaatsing in de Staatscourant.

Art. 18. Ibn opsporingsambtenaren

1. De opsporingsambtenaren zijn in het belang van de opsporing bevoegd tot ibn van daarvoor vatbare voorwerpen voorzover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zij kunnen daartoe hun uitlevering voorderen.
2. Voor ibn van voorwerpen ter verbeurdverklaring uit hoofde van art. 7, onder e, behoeven zij evenwel de machtiging van de OvJ.

5. Vreemdelingen

5.1 Vreemdelingenwet

MH Sv 11.6 e.v.

Art. 1. Begripsbepalingen

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. ambtenaren belast met de grensbewaking: de ambtenaren, bedoeld in art. 46;
- b. ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen: de ambtenaren, bedoeld in art. 47;
- c. asiel: het verblijf van de vreemdeling in Nederland op de gronden, bedoeld in de artikelen 29 en 34;
- d. buitengrenzen: de Nederlandse zeegrenzen, alsmede lucht- of zeehavens waar grenscontrole op personen wordt uitgeoefend;
- e. gemeenschapsonderdanen:
 - 1°. onderdanen van de lidstaten van de Europese Unie die op grond van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gerechtigd zijn een andere lidstaat binnen te komen en er te verblijven;
 - 2°. familieleden van de onder 1° genoemden die de nationaliteit van een derde staat bezitten en die uit hoofde van een ter toepassing van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap genomen besluit gerechtigd zijn een lidstaat binnen te komen en er te verblijven;
 - 3°. onderdanen van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van 2 mei 1992, die ter zake van binnenkomst en verblijf in een lidstaat rechten genieten die gelijk zijn aan die van burgers van de lidstaten van de Europese Unie;
 - 4°. familieleden van de onder 3° genoemden die de nationaliteit van een derde staat bezitten en die krachtens bovengenoemde Overeenkomst gerechtigd zijn een lidstaat binnen te komen en er te verblijven;
 - 5°. onderdanen van de Zwitserse Bondsstaat, indien zij verblijven op grond van de op 21 juni 1999 te Luxemburg totstandgekomen Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen (Trb. 2000, 16 en 86);
 - 6°. Familieleden van de onder 5° genoemden die de nationaliteit van een derde staat bezitten en die krachtens de onder 5° genoemde Overeenkomst gerechtigd zijn een lidstaat binnen te komen en er te verblijven;
- f. herhaalde aanvraag: een aanvraag, die op grond van art. 4:6, tweede lid, van de Awb kan worden afgewezen;
- g. de korpschef: de korpschef, bedoeld in art. 24 van de Politiewet 1993;
- h. machtiging tot voorlopig verblijf: het bij een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het land van herkomst, het land van bestendig verblijf of, bij gebreke daarvan, het dichtstbijzijnde land waar wel een vertegenwoordiging is gevestigd, dan wel bij het Kabinet van de Gouverneur van de Nederlandse Antillen of het Kabinet van de Gouverneur van Aruba aldaar, door de vreemdeling in persoon aangevraagde en aldaar door die vertegenwoordiging of dat Kabinet na voorafgaande machtiging van Onze Minister van Buitenlandse Zaken afgegeven visum voor een verblijf van langer dan drie maanden;
- i. Onze Minister: Onze Minister van Justitie;
- j. verblijf op reguliere gronden: het verblijf van een vreemdeling in Nederland op grond van deze wet anders dan op de gronden bedoeld in de artikelen 29 en 34;
- k. Vluchtelingenverdrag: het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de

- status van vluchtelingen (Trb. 1954, 88) en het bijbehorende Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76);
- l. verdragsvluchteling: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag en op wie de bepalingen ervan van toepassing zijn;
 - m. vreemdeling: ieder die de Nederlandse nationaliteit niet bezit en niet op grond van een wettelijke bepaling als Nederlander moet worden behandeld;
 - n. richtlijn tijdelijke bescherming: richtlijn nr. 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequentie van de opvang van deze personen (PbEG L 212);
 - o. tijdelijke bescherming: rechtmatig verblijf in de zin van art. 8, onder f of h, van de vreemdeling wiens uitzetting i.v.m. een aanvraag als bedoeld in art. 28 op grond van de richtlijn tijdelijke bescherming achterwege blijft;
 - p. langdurig ingezetene: houder van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in art. 20, verleend ter uitvoering van art. 8, tweede lid, van de richtlijn nr. 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (PbEU 2004, L16), dan wel van een door een andere staat die partij is bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap afgegeven EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen;
 - q. richtlijn asielpcedures: Richtlijn nr. 2005/85/EG van de Raad van de Europese Unie van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (PbEU L 326);
 - r. Schengengrenscode: Verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscode) (PbEU L 105).

5.2 Vreemdelingenbesluit

MH Sv 11.6 e.v.

Art. 2.1. Weigering toegang

1. De toegang wordt geweigerd op grond van art. 3, eerste lid, van de Wet, indien de vreemdeling het doel van het voorgenomen verblijf of de verblijfsomstandigheden onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt, dan wel ter staving daarvan onvoldoende documenten heeft overgelegd.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op de vreemdeling die rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in art. 8, onder e, dan wel l, van de Wet.

5.3 Voorschrift Vreemdelingen

MH Sv 11.6 e.v.

Art. 4.1. Toezicht

Met het toezicht op de naleving van de wettelijke voorschriften m.b.t. vreemdelingen zijn belast de ambtenaren, bedoeld in art. 142 Sv, die ingevolge een akte en pv van beëdiging van de PG zijn belast met opsporing van een of meer strafbare feiten ingevolge de Wet.

Art. 5.1. Mandatering HulpOvJ

Indien de korpschef of de bevelhebber van de KMar de bevoegdheid, bedoeld in art. 50, vierde lid, van de Wet, mandateert, doet hij dat niet dan aan een

ambtenaar, belast met het toezicht op vreemdelingen, die tevens hulpOvJ is.

6. Uitlevering en overlevering

6.1 Uitleveringswet

MH Sv 11.31

Art. 13. Voorlopige aanhouding

1. Voorzover een verdrag daarin voorziet, kan in de gevallen omschreven in het volgende lid op verzoek van de daartoe bevoegde autoriteit van een andere Staat de voorlopige aanhouding worden bevolen van een zich in Nederland bevindende voortvluchtige, indien gegronde redenen bestaan voor de verwachting dat te zijnen aanzien op korte termijn vanwege die Staat een voor inwilliging vatbaar verzoek tot uitlevering zal worden gedaan.
2. De voorlopige aanhouding kan worden bevolen wanneer zij is verzocht:
 - a. i.v.m. een strafrechtelijk onderzoek ter zake van het vermoeden dat de voortvluchtige zich heeft schuldig gemaakt aan een feit waarvoor naar Nederlands recht v.h. mogelijk is;
 - b. met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of van een maatregel als bedoeld in art. 7 onder a;
 - c. in andere dan de onder a en b voorziene gevallen, indien de voortvluchtige geen vaste woon of verblijfplaats in Nederland heeft.
3. Indien gegronde redenen bestaan voor de verwachting dat t.a.v. een voortvluchtige die door de gezagvoerder van een luchtvaartuig na de landing in Nederland op grond van art. 9 lid 1, van het Verdrag inzake strafbare feiten en bepaalde andere handelingen begaan aan boord van luchtvaartuigen (Trb.1964, nr. 115) is overgedragen, of die ervan wordt verdacht aan boord van het luchtvaartuig waarmee hij in Nederland is aangekomen een handeling als bedoeld in art. 11, 1e lid, van dat Verdrag te hebben begaan, op korte termijn vanwege een der in art. 13, 5e lid, van het Verdrag genoemde Staten een voor inwilliging vatbaar verzoek tot voorlopige aanhouding zal worden gedaan, kan de voorlopige aanhouding van die voortvluchtige worden bevolen, als ware zij reeds verzocht.

6.2 Overleveringswet

MH Sv 11.32

Art. 1. Begripsbepaling

In deze wet wordt verstaan onder:

- a. overlevering: de terbeschikkingstelling van een persoon door de justitiële autoriteiten van de ene lidstaat aan de justitiële autoriteiten van een andere lidstaat van de Europese Unie ten behoeve van hetzij een in die andere lidstaat tegen hem gericht strafrechtelijk onderzoek, hetzij de tenuitvoerlegging van een hem opgelegde vrijheidsbenemende straf of maatregel;
- b. Europees aanhoudingsbevel: de schriftelijk vastgelegde beslissing van een justitiële autoriteit van een lidstaat van de Europese Unie strekkende tot de aanhouding en de overlevering van een persoon door de justitiële autoriteit van een andere lidstaat;
- c. vrijheidsstraffen: door de rechter op te leggen straffen met een vrijheidsbenemend karakter alsmede de door deze naast of in plaats van een straf op te leggen maatregelen strekkende tot vrijheidsbeneming;
- d. opgeëiste persoon: de persoon op wie een Europees aanhoudingsbevel een signalering in het Schengen-informatiesysteem of via Interpol strekkende tot aanhouding en overlevering betrekking heeft;
- e. OvJ: voorzover aldus vermeld, elke OvJ, en overigens de OvJ bij het arrondissementsparket te Amsterdam;

-
- f. RC: de RC, belast met de behandeling van strafzaken, in de rechtbank te Amsterdam;
 - g. rechtbank: de rechtbank te Amsterdam;
 - h. Onze Minister: Onze Minister van Justitie;
 - i. uitvaardigende justitiële autoriteit: de justitiële autoriteit van een lidstaat van de Europese Unie, krachtens het nationale recht bevoegd tot het afgeven van een Europees aanhoudingsbevel;
 - j. uitvaardigende lidstaat: de lidstaat van de Europese Unie waar de uitvaardigende justitiële autoriteit werkzaam is;
 - k. uitvoerende justitiële autoriteit: de justitiële autoriteit van een lidstaat van de Europese Unie, krachtens het nationale recht bevoegd tot het nemen van de beslissing tot overlevering op basis van een Europees aanhoudingsbevel;
 - l. uitvoerende lidstaat: de lidstaat van de Europese Unie waar de uitvoerende justitiële autoriteit werkzaam is;
 - m. Uitvoeringsovereenkomst van Schengen: de Overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland en de Franse Republiek op 14 juni 1985 gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen, Schengen, 19 juni 1990 (Trb. 1985, 101);
 - n. EU-rechtshulpovereenkomst 2000: de Overeenkomst, door de Raad vastgesteld overeenkomstig art. 34 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de Lid-Staten van de Europese Unie, Brussel, 29 mei 2000 (Trb. 2000, 96).

7. Burgerlijk recht

7.1 Burgerlijk wetboek, boek 1

Art. 19f. Akte van overlijden

1. Een akte van overlijden wordt opgemaakt door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar het overlijden heeft plaatsgevonden.
2. Indien een lijk is gevonden en de plaats of de dag van overlijden niet met voldoende nauwkeurigheid kan worden vastgesteld, wordt de akte van overlijden opgemaakt door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waarin het lijk is gevonden of aan land gebracht.
3. Ongeacht het in het eerste lid bepaalde is het tweede lid van overeenkomstige toepassing indien het overlijden heeft plaatsgevonden op een op zee gestationeerde installatie en het lijk in Nederland aan land wordt gebracht.

7.2 Burgerlijk wetboek, boek 3

Art. 1. Goederen

Goederen zijn alle zaken en alle vermogensrechten.

7.3 Burgerlijk wetboek, boek 5

Art. 1. Eigendom in het algemeen (MH Sv 12.3)

1. Eigendom is het meest omvattende recht dat een persoon op een zaak kan hebben.
2. Het staat de eigenaar met uitsluiting van een ieder vrij van de zaak gebruik te maken, mits dit gebruik niet strijdt met rechten van anderen en de op wettelijke voorschriften en regels van ongeschreven recht gegronde beperkingen daarbij in acht worden genomen.
3. De eigenaar van de zaak wordt, behoudens rechten van anderen, eigenaar van de afgescheiden vruchten.

7.4 Burgerlijk wetboek, boek 6

Art. 162. Onrechtmatige daad

1. Hij die jegens een ander een onrechtmatige daad pleegt, welke hem kan worden toegerekend, is verplicht de schade die de ander dientengevolge lijdt, te vergoeden.
2. Als onrechtmatige daad worden aangemerkt een inbreuk op een recht en een doen of nalaten in strijd met een wettelijke plicht of met hetgeen volgens ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt, e.e.a. behoudens de aanwezigheid van een rechtvaardigingsgrond.
3. Een onrechtmatige daad kan aan de dader worden toegerekend, indien zij te wijten is aan zijn schuld of aan een oorzaak welke krachtens de wet of de in het verkeer geldende opvattingen voor zijn rekening komt.

7.5 Burgerlijk wetboek, boek 7

Art. 609. Hotelhouder. Retentierecht (MH Sv 12.15)

1. De hotelhouder is als een bewaarnemer aansprakelijk voor beschadiging of verlies van zaken, die in het hotel zijn meegebracht door een gast die daar zijn intrek heeft genomen.
2. Hij is niet aansprakelijk voor gedragingen van personen die de gast zelf in het hotel heeft meegebracht of uitgenodigd, en voor schade door zaken die de gast zelf heeft meegebracht.
3. Hij heeft op de in lid 1 bedoelde zaken een retentierecht voor al hetgeen hij

van de gast te vorderen heeft ter zake van logies, kost, consumpties en als hotelhouder verrichte diensten.

7.6 Burgerlijk wetboek, boek 8

Art. 1131. Retentierecht vervoerder (taxi) (MH Sv 12.15)

1. De vervoerder is gerechtigd afgifte van zaken of documenten, die hij i.v.m. de vervoerovereenkomst onder zich heeft, te weigeren aan ieder, die uit anderen hoofde dan de vervoerovereenkomst recht heeft op aflevering daarvan, tenzij daarop beslag is gelegd en uit de vervolging van dit beslag een verplichting tot afgifte aan de beslaglegger voortvloeit.
2. De vervoerder kan het recht van retentie uitoefenen op zaken of documenten, die hij i.v.m. de vervoerovereenkomst onder zich heeft, voor hetgeen hem verschuldigd is of zal worden ter zake van het vervoer van die zaken. Hij kan dit recht tevens uitoefenen voor hetgeen bij wijze van rembours op de zaak drukt. Dit retentierecht vervalt zodra aan de vervoerder is betaald het bedrag waarover geen geschil bestaat en voldoende zekerheid is gesteld voor de betaling van die bedragen, waaromtrent wel geschil bestaat of welke hoogte nog niet kan worden vastgesteld. De vervoerder behoeft echter geen zekerheid te aanvaarden voor hetgeen bij wijze van rembours op de zaak drukt.
3. De in dit artikel aan de vervoerder toegekende rechten komen hem niet toe jegens een derde, indien hij op het tijdstip dat hij de zaak of het document ten vervoer ontving, reden had te twijfelen aan de bevoegdheid van de afzender jegens die derde hem die zaak of dat document ten vervoer ter beschikking te stellen.

7.7 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

MH Sv 7.17

Art. 444. Toegang deurwaarder. Gesloten deuren. Weigering opening

1. De deurwaarder heeft ter ibn toegang tot elke plaats, voorzover dat redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is.
2. Indien de deuren gesloten zijn, of de opening daarvan geweigerd wordt, gelijk mede indien geweigerd wordt enige kamer of stuk huisraad te openen, alsmede wanneer bij niet-tegenwoordigheid van de geëxecuteerde er niemand gevonden wordt om hem te vertegenwoordigen, zal de deurwaarder zich vervoegen bij de burgemeester der gemeente in wiens tegenwoordigheid de opening van de deuren en van het huisraad zal worden gedaan voorzover dat redelijkerwijs nodig is. De burgemeester kan zich doen vertegenwoordigen door een ambtenaar van politie die tevens hulpOvJ is. Van de tegenwoordigheid van deze ambtenaar en van hetgeen in zijn bijzijn, uit kracht van dit en de volgende drie artikelen, is verricht, zal melding gemaakt worden in het pv van beslag.
3. Bij het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner zijn de artikelen 10 en 11, tweede lid, van de Algemene wet op het binnentreden op het pv van beslag van overeenkomstige toepassing. Deze artikelen gelden eveneens in het geval dat na het binnentreden geen beslag wordt gelegd.

8. Overige wet- en regelgeving

8.1 Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen

MH Sv 11.33

Art. 1. Definities

1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:
 - a. Onze Minister: Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;
 - b. hoofdinspecteur: de bevoegde hoofdinspecteur van het Staatstoezicht op de volksgezondheid;
 - c. inspecteur: de bevoegde inspecteur van het Staatstoezicht op de volksgezondheid;
 - d. stoornis van de geestvermogens: een gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens;
 - e. gestoord zijn in zijn geestvermogens: een stoornis van de geestvermogens hebben;
 - f. gevaar:
 - 1°. gevaar voor degene, die het veroorzaakt, hetgeen o.m. bestaat uit:
 - a. het gevaar dat betrokkene zich van het leven zal beroven of zichzelf ernstig lichamelijk letsel zal toebrengen;
 - b. het gevaar dat betrokkene maatschappelijk te gronde gaat;
 - c. het gevaar dat betrokkene zichzelf in ernstige mate zal verwaarlozen;
 - d. het gevaar dat betrokkene met hinderlijk gedrag agressie van anderen zal oproepen.
 - 2°. gevaar voor een of meer anderen, hetgeen o.m. bestaat uit:
 - a. het gevaar dat betrokkene een ander van het leven zal beroven of hem ernstig lichamelijk letsel zal toebrengen;
 - b. het gevaar voor de psychische gezondheid van een ander;
 - c. het gevaar dat betrokkene een ander, die aan zijn zorg is toevertrouwd, zal verwaarlozen.
 - 3°. gevaar voor de algemene veiligheid van personen of goederen;
 - g. echtgenoot: de niet van tafel en bed gescheiden echtgenoot;
 - h. psychiatrisch ziekenhuis: een door Onze Minister als psychiatrisch ziekenhuis, verpleeginrichting dan wel zwakzinnigeninrichting aangemerkte zorginstelling of afdeling daarvan, gericht op behandeling, verpleging en verblijf van personen die gestoord zijn in hun geestvermogens en mede geschikt voor de desbetreffende categorie van met toepassing van hoofdstuk VI, § 1, of hoofdstuk VIII opgenomen personen;
 - i. arts: een persoon die bevoegd is de titel van arts te voeren;
 - j. psychiater: een arts die bevoegd is de titel van psychiater of zenuwarts te voeren;
 - k. instelling: een rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging, stichting of instelling, welke zich blijkens haar statuten of reglementen toelegt op het bevorderen van de psycho-sociale of de sociaal-psychiatrische zorg ten behoeve van personen die gestoord zijn in hun geestvermogens;
 - l. inbewaringstelling: de inbewaringstelling, bedoeld in art. 20;
 - m. patiëntenvertrouwenspersoon:
 - a. persoon die in een psychiatrisch ziekenhuis werkzaam is om, onafhankelijk van het bestuur en van personen in dienst van het ziekenhuis, aan patiënten in het ziekenhuis op hun verzoek advies en bijstand te verlenen in aangelegenheden, samenhangend met hun opneming en verblijf in het ziekenhuis;
 - b. persoon die onafhankelijk van de behandelaar aan patiënten op hun

verzoek advies en bijstand verleent in aangelegenheden samenhangend met een voorwaardelijke machtiging of met een zelfbindingsverklaring als bedoeld in art. 34a.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde heeft degene die met betrokkene een duurzame gemeenschappelijke huishouding heeft of met betrokkene een geregistreerd partnerschap is aangegaan, gelijke bevoegdheden als de echtgenoot.
3. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder "geneesheer-directeur" mede verstaan de arts die, hoewel geen directeursfunctie bekledende, belast is met de zorg voor de algemene gang van zaken op geneeskundig gebied in het psychiatrisch ziekenhuis.
4. Voor de toepassing van deze wet wordt onder "rechter" verstaan de enkelvoudige of meervoudige kamer van de rechtbank voor het behandelen en beslissen van burgerlijke zaken, met dien verstande dat aan de behandeling van zaken m.b.t. minderjarige personen de kinderrechter deelneemt.
5. Onze Minister kan bepalen, welk college voor de toepassing van deze wet t.a.v. psychiatrische ziekenhuizen van Rijk, provincie of gemeente als bestuur wordt aangemerkt.

8.2 Wet op de lijkbezorging

MH Sv 11.30

Art. 1. Lijkbezorging

Lijkbezorging geschiedt door begraving, crematie of op andere bij of krachtens de wet voorziene wijze.

8.3 Wet militaire strafrechtspraak

Art. 23. Raadsman

1. Als raadslieden kunnen worden toegelaten degenen die worden genoemd in art. 37 Sv, alsmede officieren, met dien verstande dat dezen niet worden toegelaten bij beroep in cassatie.
2. Buiten Nederland kan een advocaat alleen worden toegevoegd, indien hij zich daartoe bereid heeft verklaard.
3. Een officier kan alleen worden toegevoegd, indien een advocaat niet beschikbaar is. Ook indien deze wel beschikbaar is, kan een officier als raadsman worden toegevoegd, mits de verdachte daarom uitdrukkelijk verzoekt. De toevoeging van een officier geschiedt door de voorzitter van de rechtbank, dan wel van het gerechtshof, waarvoor de zaak moet dienen. In Nederland kan een officier alleen worden toegevoegd, indien hij zich daartoe bereid heeft verklaard. Een toegevoegde officier is, onverminderd het bepaalde in art. 45 Sv, verplicht als raadsman op te treden.
4. Onder advocaat in het Sv wordt begrepen een officier die als raadsman optreedt. Het bepaalde in de artikelen 37, 40, eerste en tweede lid, en 46 van dat wetboek is echter niet van toepassing op een officier die als raadsman optreedt.
5. Een officier die als raadsman optreedt, geniet vergoeding voor reis- en verblijfskosten volgens bij algemene maatregel van Rijksbestuur te stellen regelen.

8.4 Wet bescherming persoonsgegevens

MH Sv 3.34

Art. 1. Begripsomschrijving

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. persoonsgegevens: elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon;
- b. verwerking van persoonsgegevens: elke handeling of elk geheel van handelingen m.b.t. persoonsgegevens, waaronder in ieder geval het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken, wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiding of enige andere vorm van terbeschikkingstelling, samenbrengen, met elkaar in verband brengen, alsmede het afschermen, uitwissen of vernietigen van gegevens;
- c. bestand: elk gestructureerd geheel van persoonsgegevens, ongeacht of dit geheel van gegevens gecentraliseerd is of verspreid is op een functioneel of geografisch bepaalde wijze, dat volgens bepaalde criteria toegankelijk is en betrekking heeft op verschillende personen;
- d. verantwoordelijke: de natuurlijke persoon, rechtspersoon of ieder ander die of het bestuursorgaan dat, alleen of te zamen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt;
- e. bewerker: degene die ten behoeve van de verantwoordelijke persoonsgegevens verwerkt, zonder aan zijn rechtstreeks gezag te zijn onderworpen;
- f. betrokkene: degene op wie een persoonsgegeven betrekking heeft;
- g. derde: ieder, niet zijnde de betrokkene, de verantwoordelijke, de bewerker, of enig persoon die onder rechtstreeks gezag van de verantwoordelijke of de bewerker gemachtigd is om persoonsgegevens te verwerken;
- h. ontvanger: degene aan wie de persoonsgegevens worden verstrekt;
- i. toestemming van de betrokkene: elke vrije, specifieke en op informatie berustende wilsuiting waarmee de betrokkene aanvaardt dat hem betreffende persoonsgegevens worden verwerkt;
- j. Onze Minister: Onze Minister van Justitie;
- k. het College bescherming persoonsgegevens of het College: het College als bedoeld in art. 51;
- l. functionaris: de functionaris voor de gegevensbescherming als bedoeld in art. 62;
- m. voorafgaand onderzoek: een onderzoek als bedoeld in art. 31;
- n. verstrekken van persoonsgegevens: het bekend maken of ter beschikking stellen van persoonsgegevens;
- o. verzamelen van persoonsgegevens: het verkrijgen van persoonsgegevens.

8.5 Wet politiegegevens

MH Sv 3.34

Art. 1. Definities

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. politiegegeven: elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon dat in het kader van de uitoefening van de politietoets wordt verwerkt;
- b. politietoets: de taken, bedoeld in de artikelen 2 en 6, eerste lid, van de Politiewet 1993;
- c. verwerken van politiegegevens: elke handeling of elk geheel van handelingen m.b.t. politiegegevens, waaronder in ieder geval het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken, wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, vergelijken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiding of enige andere vorm van terbeschikkingstelling, samenbrengen, met elkaar in verband brengen, alsmede het afschermen, uitwissen of vernietigen van politiegegevens;
- d. verstrekken van politiegegevens: het bekend maken of ter beschikking stel-

- len van politiegegevens;
- e. ter beschikking stellen van politiegegevens: het verstrekken van politiegegevens aan personen die overeenkomstig deze wet zijn geautoriseerd voor het verwerken van politiegegevens;
 - f. verantwoordelijke: dit is bij:
 - 1°. een regionaal politiekorps: de korpsbeheerder, bedoeld in art. 1, eerste lid, onderdeel c, van de Politiewet 1993;
 - 2°. het Korps landelijke politiediensten: Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;
 - 3°. de rijksrecherche: het College van procureurs-generaal;
 - 4°. de KMar: Onze Minister van Defensie;
 - 5°. de bijzondere ambtenaren van politie, bedoeld in art. 43 van de Politiewet 1993: Onze Minister van Justitie;
 - 6°. een gemeenschappelijke verwerking van politiegegevens met het oog op een gemeenschappelijk doel door twee of meer organisaties als bedoeld in dit onderdeel dan wel een of meer organisaties als bedoeld in dit onderdeel en de bijzondere ambtenaren van politie: de verantwoordelijke die door de betrokken verantwoordelijken is belast met de feitelijke zorg voor de verwerking en het treffen van de maatregelen, bedoeld in art. 4;
 - g. betrokkene: degene op wie een politiegegeven betrekking heeft;
 - h. het College bescherming persoonsgegevens: het College, bedoeld in art. 51 van de Wet bescherming persoonsgegevens;
 - i. bewerker: degene die ten behoeve van de verantwoordelijke politiegegevens verwerkt, zonder aan zijn rechtstreeks gezag te zijn onderworpen;
 - j. Onze Ministers: Onze Ministers van Justitie, van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Defensie gezamenlijk;
 - k. ambtenaar van politie: de ambtenaar, bedoeld in art. 3 van de Politiewet 1993, alsmede de ambtenaar van de KMar voorzover werkzaam ter uitvoering van de politietaken, bedoeld in art. 6, eerste lid, van de Politiewet 1993, en, indien art. 46 wordt toegepast, de ambtenaar, werkzaam bij de in dat artikel bedoelde dienst;
 - l. gerelateerde gegevens: de politiegegevens die bij de vergelijking van gegevens, bedoeld in de artikelen 8, tweede lid, 11, eerste en tweede lid, 12, vierde lid en 24, eerste lid, overeenkomen en de erbij behorende gegevens alsmede de politiegegevens waarmee bij het in combinatie met elkaar verwerken van politiegegevens, bedoeld in de artikelen 8, derde lid en 11, vierde lid, verband blijkt te bestaan, voorzover verdere verwerking van de gegevens voor het betreffende doel noodzakelijk is.

8.6 Wet op de bijzondere opsporingsdiensten

Art. 1. Definities

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. bijzondere opsporingsdienst: een van de diensten, bedoeld in art. 2;
- b. opsporingsambtenaar: een ambtenaar van een bijzondere opsporingsdienst die is aangesteld voor de uitvoering van de taken, bedoeld in art. 3;
- c. Onze betrokken Minister: Onze minister onder wie een bijzondere opsporingsdienst ressorteert.

8.7 Wet tijdelijk huisverbod

MH Sv 4.45

Art. 1. Begripsbepaling

In deze wet wordt verstaan onder:

- a. ambtenaar van politie: ambtenaar van politie, bedoeld in art. 3, eerste lid, onderdelen a en c, van de Politiewet 1993;
- b. huisverbod: beschikking houdende een last tot het onmiddellijk verlaten van een bepaalde woning en een verbod tot het betreden van, zich ophouden bij of aanwezig zijn in die woning en een verbod om contact op te nemen met degenen die met de persoon tot wie de beschikking is gericht in dezelfde woning wonen of daarin anders dan incidenteel verblijven;
- c. uithuisgeplaatste: degene aan wie een huisverbod is opgelegd.

9. Aanwijzingen college van PG's

9.1 Aanwijzingen van het College van PG's: inleiding

Aanwijzingen van het College van PG's bevatten *dwingende* regels hoe wel of niet te handelen op een bepaald terrein van de opsporing of vervolging en zijn daarom dus van groot belang voor de dagelijkse opsporings- en vervolgingspraktijk. Overtreding van zo'n aanwijzing kan leiden tot bewijsuitsluiting en zelfs tot niet-ontvankelijkheid (einde zaak). Zie over niet-ontvankelijkheid verder het zakboek Sv voor de hulpOvJ. Zie voor vele voorbeelden de zakboeken Sv en Sr in diverse paragrafen, bijv. 9.1 van het zakboek Strafrecht: handelen in strijd met de aanwijzing opsporing en vervolging inzake seksueel misbruik zal al snel leiden tot niet-ontvankelijkheid.

De aanwijzingen zijn terug te vinden op overheid.nl > wet en regelgeving > beleidsregels rijksdienst (actueel en zeer betrouwbaar). Type vervolgens bij de woorden 'In de titel' het woord 'aanwijzing' én een woord wat vermoedelijk in de titel van de aanwijzing staat. Te denken valt aan huiselijk geweld, ivs, tolken, seksueel misbruik, lichten, ontneming, ibn bij verkeersdelicten, onderzoek rijden onder invloed, invordering van rijbewijzen, discriminatie, witwassen, mensenhandel, Opiumwet, verlaten plaats ongeval, verkeersongevallen, voetbalvandalisme, enz. Als je alleen het woord 'aanwijzing' invult worden de titels van (bijna) alle aanwijzingen weergegeven en kun je met de combinatie van de toetsen Ctrl en F fulltext zoeken in het overzicht van de titels en vervolgens een aanwijzing 'aanklikken'. Voor het vinden van richtlijnen ('eisen' van het OM) geldt hetzelfde als hiervoor opgemerkt.

9.2 Aanwijzing handelwijze bij beroep op noodweer

MH Sr 1.13 e.v.

Categorie: Pre-opsporing, opsporing en vervolging
 Rechtskarakter: Aanwijzing i.d.z.v. art. 130, lid 4, Wet RO
 Afzender: College van procureurs-generaal
 Adressaat: Hoofden van de parketten
 Registratienummer: 2010A030
 Datum vaststelling: 13 december 2010
 Datum inwerkingtreding: 01-01-2011
 Geldigheidsduur: 31-12-2014
 Publicatie in de Staatscourant: Stcrt. 2010, 20474.
 Relevante beleidsregels OM: –
 Relevante wetsbepalingen: art. 41 Sr
 Relevante jurisprudentie: –
 Evaluatie: –

9.3 Aanwijzing ibn (art. 94 Sv) (beoordeling beslag door (hulp)OvJ)

Categorie: Opsporing, vervolging
 Rechtskarakter: Aanwijzing i.d.z.v. art. 130, lid 4 Wet RO
 Afzender: College van procureurs-generaal
 Adressaat: Hoofden van de parketten, directeur BOOM en Hoofdcommissarissen
 Registratienummer: 2010A027
 Datum vaststelling: 01-11-2010
 Datum inwerkingtreding: 01-01-2011
 Geldigheidsduur: 31-12-2014

Publicatie in Stcrt.: 2010, 19117

Vervallen: Aanwijzing inbeslagneming (2010A011); Handleiding inbeslagneming (2000H005); Aanwijzing Inbeslagneming bij verkeersdelicten (2009A010); Relevante beleidsregels OM: Aanwijzing ontneming (2009A003)

Wetsbepalingen: artikelen 94–123, 552a–b en 552f Sv; artikelen 33–33c en 36b–36d Sr; Besluit inbeslaggenomen voorwerpen d.d. 27 december 1995, Stb. 699

Jurisprudentie: –

Bijlage(n): 2

9.4 Aanwijzing rechtsbijstand politieverhoor

MH Sv 2.7

Categorie: Pre-opsporing, opsporing
Rechtskarakter: Aanwijzing in de zin van art. 130 lid 4 Wet RO
Afzender: het College van procureurs-generaal
Adressaat: Hoofden van de parketten
Registratienummer: 2010A007
Datum vaststelling: 15-02-2010
Datum inwerkingtreding: 01-04-2010
Geldigheidsduur: 31-03-2014
Publicatie Stcrt.: 2010, 4003
Vervallen: –
Wetsbepalingen: –
Jurisprudentie: EHRM: Salduz tegen Turkije (27 november 2008; application no. 36391/02); Panovits tegen Cyprus (11 december 2008, 4268/04), Shabelnik tegen Oekraïne (19 februari 2009, 16404/03), Płonka tegen Polen (31 maart 2009, 20310/02) en Pishchalnikov tegen Rusland (24 september 2009, 7025/04). HR: 30 juni 2009 (LJN BH3079, BH3081, BH3084).

9.5 Aanwijzing uitbreiding identificatieplicht

MH Sv 3.31

Categorie: Opsporing
Rechtskarakter: aanwijzing i.d.z.v. art. 130 lid 4 Wet RO
Afzender: College van procureurs-generaal
Adressaat: Hoofden van parketten en de politie
Registratienummer: 2009A024
Datum vaststelling: 14-12-2009
Datum inwerkingtreding: 01-01-2010
Publicatie Stcrt.: 2009,19481
Vervallen: Aanwijzing uitbreiding identificatieplicht (2004A016)
Relevante beleidsregels: Richtlijn voor strafvordering tarieven en feitomschrijvingen (2009R008)
Wetsbepalingen: Wet op de uitgebreide identificatieplicht; 447e Sr.
Jurisprudentie:
Bijlage(n): stroomschema

9.6 Aanwijzing inzake de invordering van rijbewijzen

MH Sv 11.14

Categorie: opsporing, vervolging
 Rechtskarakter: Aanwijzing i.d.z.v. art. 130, lid 4 Wet RO
 Afzender: College van procureurs-generaal
 Adressaat: Hoofden van de parketten
 Registratienummer: 2011A006
 Datum vaststelling: 09-05-11
 Datum inwerkingtreding: 01-06-11
 Geldigheidsduur: 31-05-2015
 Publicatie: Stcrt. 2011, 9417
 Bijlage(n): 2 (MH: niet opgenomen in zakboek)

9.7 Aanwijzing onderzoek rijden onder invloed

MH Sv 11.10 e.v.

Categorie: opsporing, vervolging, strafvordering
 Afzender: College van procureurs-generaal
 Adressaat: Hoofden van de parketten /Directeur CVOM
 Registratienummer: 2011A005
 Datum vaststelling: 09-05-2011
 Datum inwerkingtreding: 01-06-2011
 Geldigheidsduur: 31-05-2015
 Publicatie in Stcrt.: 2011, 245.
 Vervallen: Aanwijzing onderzoek rijden onder invloed (2005A020)

Relevante beleidsregels:

- Richtlijn voor strafvordering rijden onder invloed, art. 8 lid 1 WWV 1994 (2011R003);
- Richtlijn voor strafvordering rijden onder invloed, artt. 8 lid 2, 162 en 163 WWV 1994 (2011R004);
- Aanwijzing administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (2010A006);
- Aanwijzing inzake de invordering van rijbewijzen (2011A006)

Wetsbepalingen: artt. 8, 160 lid 5, 163 en 164 WWV 94; artt. 10a, 15 en 20

Besluit alcoholonderzoeken (Stb. 1997, 293)

Bijlage(n): 4

9.8 Aanwijzing voor de opsporing

Aanwijzing voor de opsporing (2003A002)
 Categorie: opsporing
 Rechtskarakter: Aanwijzing i.d.z.v. art. 130 lid 4 Wet RO
 Afzender: College van procureurs-generaal
 Adressaat: Hoofden van de parketten
 Registratienummer: 2003A002
 Datum vaststelling: 11-2-2003
 Datum inwerkingtreding: 1-3-2003
 Geldigheidsduur: 28-2-2007, verlengd tot en met 28-2-2012
 Publicatie in Staatscourant: 2003, 41
 Vervallen: -
 Relevante beleidsregels OM: -
 Wetsbepalingen: art. 148, Sv
 Jurisprudentie: -
 Evaluatie: -
 Bijlage(n): Uitleg Aanwijzing voor de opsporing, brief datum

04-11-2003, kenmerk PaG/O&O/5697 (niet opgenomen).

9.9 Aanwijzing opsp. en verv. inzake seksueel misbruik

MH Sr 9.1 e.v.

Categorie: Opsporing, vervolging, executie, overige
Rechtskarakter: Aanwijzing i.d.z.v. art. 130 lid 4 Wet RO
Afzender: College van Procureurs-Generaal
Adressaat: Hoofden van parketten
Registratienummer: 2010A026
Datum vaststelling: 01-11-2010
Datum inwerkingtreding: 01-01-2011
Geldigheidsduur: 31-12-2014
Publicatie in Stcrt.: 2010, 19123
Vervallen: Aanwijzing opsporing en vervolging inzake seksueel misbruik (2008A013)

Relevante beleidsregels:

- Aanwijzing formulier risicoprofiel en executie-indicator (2010A028)
- Aanwijzing kinderpornografie (art. 240b WvSr) (2010A025)
- Richtlijn voor strafvordering kinderpornografie (2007R003)
- Aanwijzing mensenhandel (2008A022)
- Aanwijzing voorlichting opsporing en vervolging (2007A017)
- Aanwijzing slachtofferzorg (2010A029)

Wetsbepalingen: Titel XIV, Tweede Boek Sr

Jurisprudentie: -

Bijlage(n): 5

9.10 Aanwijzing bijstand tolken en vertalers

MH Sv 2.10

Categorie: opsporing en vervolging
Rechtskarakter: aanwijzing in de zin van art. 130 lid 4 Wet RO
Afzender: College van procureurs-generaal
Adressaat: Hoofden van de parketten
Registratienummer: 2008A010
Datum vaststelling: 19-5-2008
Datum inwerkingtreding: 1-1-2009
Geldigheidsduur: 31-12-2012
Publicatie in Staatscourant: 2008, 116
Vervallen: Richtlijn tolkenbijstand in het opsporingsonderzoek in strafzaken (vervallen) (onbekend)

Relevante beleidsregels OM -
Wetsbepalingen: art. 191, 260, 274-276, 325, 346, 362 en 391 Sv
art. 1, 2 en 28 Wet beëdigde tolken en vertalers
Jurisprudentie: EHRM 19-12-1989, A168, NJ 1994, 26 (Kamasinski tegen Oostenrijk), EHRM 13-5-1980, A37, NJ 1980, 586 (Artico tegen Italië)

Evaluatie: -
Bijlage(n): 1 (relevante wetsbepalingen, niet opgenomen)

9.11 Aanwijzing slachtofferzorg

Categorie: opsporing, vervolging
 Rechtskarakter: aanwijzing in de zin van art. 130 lid 4 Wet RO
 Afzender: College van procureurs-generaal
 Adressant: Hoofden van de parketten en politie
 Registratienummer: 2010A029
 Datum vaststelling: 13-12-2010
 Datum inwerkingtreding: 01-01-2011
 Geldigheidsduur: 31-12-2014
 Publicatie in Stcrt.: 2010, 20476
 Vervallen: Aanwijzing slachtofferzorg (2004A004)
 Aanwijzing spreekrecht en schriftelijke slachtofferverklaring
 (2004A013)
 Relevante beleidsregels OM:
 Aanwijzing huiselijk geweld en eengerelateerd geweld (2010A010)
 Aanwijzing Opsporing en Vervolging inzake seksueel misbruik (2010A026)
 Aanwijzing executie-indicator en formulier risicoprofiel (2010A028)
 Aanwijzing opsporing en vervolging inzake kindermishandeling (2010A024)
 Aanwijzing schade niet-voegen (2008A016)
 Wetsbepalingen: 51a t/m f Sv
 Jurisprudentie: –
 Bijlage(n): –

9.12 Aanwijzing ivs

MH Sv 4.30

Categorie: opsporing
 Rechtskarakter: Aanwijzing i.d.z.v. art. 130 lid 4 Wet RO
 Afzender: College van procureurs-generaal
 Adressaat: Hoofden van de parketten
 Registratienummer: 2009A012
 Datum vaststelling: 11-5-2009
 Datum inwerkingtreding: 1-6-2009
 Geldigheidsduur: 31-5-2013
 Publicatie in Staatscourant: 2009, 97
 Vervallen: Aanwijzing ivs (vervallen)
 Relevante beleidsregels OM -
 Wetsbepalingen: Artikelen 50, 57 t/m 59c en 62 Sv
 Jurisprudentie: -
 Evaluatie: -
 Bijlage(n): 0

9.13 Aanwijzing opmaken pv tegen onbekende daders

Categorie: opsporing
 Rechtskarakter: Aanwijzing in de zin van art. 130, vierde lid, van de
 Wet RO
 Afzender: College van procureurs-generaal
 Adressaat: Hoofden van de parketten, directeuren dienst-
 onderdelen
 Registratienummer: 2004A012
 Datum vaststelling: 7-12-2004
 Datum inwerkingtreding: 1-1-2005
 Geldigheidsduur : 31-12-2008, verlengd tot en met 31-12-2012
 Publicatie in Staatscourant: 2004, 247

Vervallen:	Aanwijzing opmaken pv tegen onbekende daders (vervallen) (1999A023)
Relevante beleidsregels OM:	Aanwijzing Opsporingsbevoegdheden (BOB)
Wetsbepalingen:	-
Jurisprudentie:	-
Evaluatie:	-
Bijlage(n):	0

9.14 Aanwijzing huiselijk geweld en eengerelateerd geweld

MH Sv 3.53

Categorie:	Opsporing, (straf)vervolgning
Rechtskarakter:	Aanwijzing i.d.z.v. art. 130, lid 4 Wet RO
Afzender :	College van procureurs-generaal
Adressaat :	Hoofden van de parketten
Registratienummer:	2010A010
Datum vaststelling :	29 maart 2010
Datum inwerkingtreding :	01-06-2010
Geldigheidsduur :	31-05-2014
Publicatie in Stcrt. :	2010, 6462
Vervallen :	Aanwijzing huiselijk geweld (2008A026)
Relevante beleidsregels OM :	Aanwijzing slachtofferzorg (2004A004)
	Aanwijzing spreekrecht en schriftelijke slachtofferverklaring (2004A013)
	Aanwijzing formulier risicoprofiel en executie-indicator (2008A014)
	Aanwijzing opsporing en vervolging inzake seksueel misbruik (2008A031)
	Aanwijzing beveiligen van personen, objecten en diensten (2008A020)
Wetsbepalingen:	zie bijlage 1
Jurisprudentie :	-
Bijlagen:	3

9.15 Aanwijzing verkeersongevallen

Categorie:	opsporing, vervolging
Rechtskarakter:	aanwijzing in de zin van art. 130 lid 4 Wet RO
Afzender:	College van procureurs-generaal
Adressaat:	Hoofden van de parketten
Registratienummer:	2009A026
Datum vaststelling:	14-12-2009
Datum inwerkingtreding:	01-01-2010
Geldigheidsduur:	31-12-2013
Publicatie in Staatscourant:	2009, 19483
Vervallen:	Aanwijzing verkeersongevallen (2008A002)
Relevante beleidsregels OM:	Aanwijzing informatieverstrekking verkeersongevallen (20098A027), Aanwijzing verlaten plaats ongeval (art. 7 WvW 1994) (2008A001), Aanwijzing taken en inzet rijksrecherche (2006A005), Aanwijzing slachtofferzorg (2004A004), Aanwijzing spreekrecht en schriftelijke slachtofferverklaring (2004A013), Richtlijn voor Strafvordering Verkeersongevallen (2008R001)
Wetsbepalingen:	Artt. 5, 6 en 175 WvW 1994, art. 287 Sr.
Jurisprudentie:	–
Bijlage(n):	1. De Opsporing

9.16 Aanwijzing discriminatie*MH Sr 3.13*

Categorie:	informatieverstrekking, opsporing, pre-opsporing, strafvordering, vervolging
Rechtskarakter:	wijzing i.d.z.v. art. 130, lid 4 Wet RO
Afzender:	College van procureurs-generaal
Adressaat:	Hoofden van de parketten
Registratienummer:	2007A010
Datum vaststelling:	29-10-2007
Datum inwerkingtreding:	1-12-2007
Geldigheidsduur:	30-11-2011
Publicatie in Staatscourant:	2007, 233
Vervallen:	Aanwijzing discriminatie (vervallen) (2003A005)
Relevante beleidsregels OM:	Richtlijn voor strafvordering discriminatie (1999R007) (te vinden in BOS \ Polaris)
Wetsbepalingen:	Artikelen 137c tot en met 137g en art. 429 quater WvSr.
Commune delicten:	met een discriminatoir aspect (zie bijlage 1).
Jurisprudentie:	-
Evaluatie:	-
Bijlage(n):	1

9.17 Aanwijzing technisch onderzoek/deskundigenonderzoek

Categorie:	opsporing, pre-opsporing
Rechtskarakter:	Aanwijzing in de zin van art. 130 lid 4 Wet RO
Afzender:	College van procureurs-generaal
Adressaat:	Hoofden van de parketten
Registratienummer:	2009A018
Datum vaststelling:	29-6-2009
Datum inwerkingtreding :	1-1-2010
Geldigheidsduur:	31-12-2013
Publicatie in Staatscourant:	2009, 18632
Vervallen:	-
Relevante beleidsregels OM:	-
Wetsbepalingen :	Sv: art. 51i t/m 51m; art. 150, 150a, 150b en 150c; art. 176; art. 216 en 216a; art. 227 t/m 232; art. 299; art. 343
Jurisprudentie:	-
Evaluatie:	-
Bijlage(n):	1

9.18 Aanwijzing ontneming (alleen v.w.b. opsporing)*MH Sv 6.17 e.v.*

Categorie:	Opsporing, vervolging, executie, strafvordering
Afzender:	College van procureurs-generaal
Adressaat:	Hoofden van de parketten, directeur BOOM
Rechtskarakter:	Aanwijzing i.d.z.v. art. 130, lid 4 Wet RO
Registratienummer:	2009A003
Datum vaststelling:	16-02-2009
Datum inwerkingtreding:	01-03-2009
Geldigheidsduur:	28-02-2013
Publicatie in Stcrt.:	2009, 40

Vervallen:	Aanwijzing ontneming (2005A002)
Relevante beleidsregels OM:	Handleiding Ontneming (2003H003); Aanwijzing gegevensverstrekking financiële dienstverleners (2004A002); Aanwijzing executie (vervangende) vrijheidsstraffen, taakstraffen van meerderjarigen, geldboetes, schadevergoedings- en ontnemingsmaatregelen, Europese geldelijke sancties en toepassingen voorwaardelijke invrijheidsstelling (2008A013)
Wetsbepalingen:	art. 36e Sr; art. 94a t/m 94d Sv; art. 103 Sv; art. 116-117 Sv; art. 118a Sv; art. 126–126f Sv; art. 511b Sv; 577b Sv.
Bijlagen:	8

9.19 Aanwijzing adm. handhaving verkeersvoorschriften

MH Sv 11.34.17 e.v.

Registratienummer:	2010A006
Datum vaststelling:	15-02-2010
Datum inwerkingtreding:	01-04-2010
Geldigheidsduur:	31-03-2014
Publicatie in Stcrt.:	2010, 2962
Bijlagen:	3

Register

A

Aanhitsen dier.....	145	Bankbiljetten namaken	149
Aanhouden		Bankbreuk	
betreden plaatsen.....	161	bedrieglijke	138
buiten heterdaad	160	eenvoudige	138
doorzoeken	161	Bedreigde getuige.....	215
heterdaad	160	Bedreiging.....	131
Aanklacht, lasterlijke.....	127	Bedrieglijke bankbreuk	
Aanslag		bij rechtspersoon	140
Koning	102	Bedrog	
leden koninklijk huis	102	bij verkoop	138
Aanwijzingen college van PG's (zie ook inh.opg. voor overzicht).....	420	Begraving	402
Achtervolgen		Begunstiging	117, 122
grensoverschrijdend	15	Behulpzaam	
Adellijke titel	147	ontkomen aan	
Adm.rechtelijke handh. verkeersv.		nasporing/aanhouding	117
Wet	310	Beïnvloeding getuige	131
Advocaat		Beklag	
zie raadsman.....	152	bij gerechtshof	151
Afdreiging	136	Belaging	131
klacht	136	Belediging	
Afgeschermd getuige.....	215	alleen op klacht.....	127
Afluister/opnameapparatuur		eenvoudige	127
reclame maken	149	groep mensen	105
Afluisteren		Koning.....	102
strafbaarheid	108	leden koninklijk huis	102
Afpersing.....	135	openbaar gezag, enz.....	127
klacht	136	Belemmering	
Alarmnummer		ambtshandeling	116
zonder noodzaak gebruiken	110	Beletten, enz.	
Algemeen opsporingsambtenaren .	215	beslag.....	117
Algemene wet bestuursrecht	52	Benadeling	
Algemene wet op het binnentreden	49	verzekeraar	137, 138, 140
Ambtelijk bevel	92	Beneluxverdrag.....	18
niet voldoen aan	116	Bescherming jeugdigen <16j.....	123
Ambtenaren van politie		Beslag	
Politiewet	44	beletten, enz.....	117
Ambtswang	115	onttrekking	119
Ambtsinstructie		Besloten plaats	
politie/KMar/boa's	62	bevoegdheden	186, 195
Ambtsverrichtingen		Besluit alcoholonderzoeken	348
ordehandhaving.....	179	Besluit beheer regionale	
Anonieme verklaringen		politiekorpsen	61
als bewijs	248	Besluit inbeslaggenomen goederen	179
B		Besluit inbeslaggenomen voorwerpen	289
Baldadigheid	145	Bestialiteiten.....	126
Ballistisch mes.....	287	Bestuurlijke ophouding	40, 44
		Bestuursdwang	38
		binnentreden	39
		Opiumwet	276

Betaalkaart, enz.		C	
vals	122	Camera	
Betreden		gebruik verborgen	109, 149
bijzondere plaatsen	52	openbaar maken afbeelding	109
Betreden plaatsen		Cameraobservatie	
ter executie	262	ingeslotene	71
Bevel		Cautie	152
ambtelijk	116	Computer	
uitlevering (Sr)	172	belemmering toegang/gebruik	107
uitlevering poststukken	174	Computergegevens	
uitlevering RC	176	veranderen, wissen,	
Bevoegdheden besloten plaats	186,	onbruikbaar maken, enz.	140
195		Computervredebreuk	107
Bevrijding		Conservatoir beslag	
gevangene	143	machtiging	175
Bewaring		vatbaarheid	172
beslag	176	Corruptie	
Bewaring en vernietiging		seksuele	125
bij bijz. opsp. bev.	211	Crematie	402
Bewijs		Criminele organisatie	
wegmaken	142	deelneming	110
Bewijsmiddelen	247	Opiumwet	276
Bezit	390	D	
Bijstand aan opsporing		Daders	94
door burgers	201	Dagvaardingsstermijn	250
Bijzondere misdrijven		Deelneming	94
ibn en toegang	257	criminele organisatie	110
Bijzondere opsporingsbevoegdheden		terroristische organisatie	110
algemene regels	210	Derdenbescherming	389
bij georganiseerd verband	193	Deskundige	
klassiek	183	benoeming door RC buiten gvo ..	229
terroristische misdrijven	204	Deurwaarder	
Bijzondere plaatsen		bevoegdheden	395
betreden	52	Diefstal	134
Binnentreden		gekwalificeerd	134
overschr. bevoegd	144	klacht	135
Bloed- en urineonderzoek		met geweld	134
Regeling	351	Dier	
Bloedonderzoek		gevaarlijk	145
besmettelijke ziekte	223	seks met dier	126
Bloedproef		Discriminatie	
Besluit alcoholonderzoeken	348	aanzetten	105
Bloedtest in strafzaken		in beroep of bedrijf	147
besluit	303	in uitoefening ambt, beroep of	
Brandstichting		bedrijf	106
opzet	111	omschrijving	101
schuld	111	steunverlening	106
Buitengewoon opsporingsambtenaren		verspreiding	106
.....	215		
Burengerucht	147		
Burgers			
bijstand aan opsporing	201		

DNA-onderzoek		Fouillering	
betekenis	215	identificatie	161
bij veroordeelden	293	opsporingsonderzoek lichaam of	
door RC	233, 234	kleding	162
Doelmededeling		G	
Awbi	49	Geautomatiseerd werk	100
Dood door schuld	133	Gebouw	
Doodslag	131	vernieling	141
Doorlaten		vernieling/beschadiging	113
verbod	212	Gebruik gegevens voor ander doel	
Doorzoeken		bij bijz. opsp. bev.	211
bijstand raadsman	174	Gebruikersgegevens	189, 199
maatregelen	179	Gegevens	100
plaatsen excl. woning (Sv)	173	niet naar waarheid verstrekken ..	122
RC	176	niet tijdig verstrekken	122
sfo ((hulp)OvJ)	182	Gegevens aftappen/opnemen	
tijdens sfo (RC)	182	afluister/opneemapparatuur	108
woning/kantoor geheimhouder (Sv)		bekendmaken/overdragen	109
.....	173	strafbaarheid	108
Dronken personen		Gekwalificeerde doodslag	131
overdragen / insluiten /		Geluiddemper	287
Ambtsinstructie	69	Gemeentewet	38
Dronkenschap		Gesprek afluisteren	
handeling in	145	strafbaarheid	108
openbare	150	Getuige	
Drukker		beïnvloeding	131
strafbaarheid	95	gijzeling door RC	238
Drukpersmisdrijven	95	seksuele handelingen	125
Dwang	130	Gevaarlijk dier	145
door ambt.	143	Gevaarzettingsdelicten	146
E		Gevallen vh	168
Eenvoudige mishandeling	132	Gevangene	
Eergerelateerd geweld	519	bevrijding	143
Eigen waarneming rechter		Gevangenhouding	166
als bewijs	247	Gevangenneming	166
Elektriciteitswerken, enz.		Gevoelige gegevens	192, 200, 208
beschadigen, enz.	141	Geweld	
Elektrische wapenstok		aanzetten	105
Politiewet	67	bewusteloosheid/onmacht	100
Europees aanhoudingsbevel	382	Gewoonteheling	144
Euthanasie	132	Gewoontewitwassen	145
EVRM	9	Gezag	
Executie		minderjarige onttrekken aan	129
betreden plaatsen	262	Giften/beloften/dienst	
F		aannemen door ambt.	142
Failliete rechtspersoon		Gijzeling	130
schuldige bestuurder	139	Goederen	388
Fair trial	10	Grafschennis	111
Feitelijke aanranding	124	Grensoverschrijding	
Flessentrekkerij	137	observatie	12
Foltering		Gronden vh	168
door ambtenaar	269	Grondwet	36
		Grooming	125

Gvo		lbs	166
vordering	217	psych. gestoorde.....	398
H		Identificatiefouillering	161
Haat		Identificatieplicht.....	46
aanzetten	105	niet voldoen aan	150
Hacken	140	wet op de	59
HALT.....	98	Identiteitsvaststelling lijk	403
Handboeien		Illegale vreemdeling	
Politiewet.....	68	in dienst nemen	118
Handel		Imsi-catcher	189, 199
verboden.....	148	Infiltratie	184, 194
Handelaar		door burger.....	202, 203
registerverplichtingen.....	147	Info-inwinning	
Handeling		stelselmatige.....	185, 195
in dronkenschap	145	Ingesloten en	61
Heling		Inkijken (niet zijnde woning) ..	186, 195
gewoonte	144	Inklimming	101
opzet	144	Inlichtingen	
schuld.....	144	gebruikersgegevens	189, 199
Hinderlijk volgen	146	verkeersgegevens	188, 198
Hoger beroep		Integriteitsstatuut	
tegen invrijheidstelling door RC..	164	politie.....	73
Hotelhouden		Invrijheidstelling door RC	
retentierecht.....	394	hoger beroep	164
Hotelhouder		Ivs.....	162
register.....	149	besluit	308
Houderschap.....	390	gevallen.....	163
Huiselijk geweld	519	inhoud bevel	163
Huisvredebreuk	106	invrijheidstelling	163
Hulp bij zelfdoding.....	132	minderjarige	251
HulpOvJ's	225	rechtsbijstand	154
hogere.....	226	termijn	163
lagere	226	K	
Regeling	75	Kennisgeving aan betrokkene.....	210
Hulpverlening		Kentekenhouder	
Ambtsinstructie	69	aansprakelijkheid.....	312
bij levensgevaar	150	Kinderdoodslag.....	132
I		Kindermoord.....	132
lbn		Kinderpornografie	123
beklag.....	257	Klacht	
betekenis	214	bij gerechtshof	151
bewaarder.....	178	Klachtenregeling	48
bewaring	176	KMar	
bij bijzondere misdrijven	257	politietaken.....	45
bij heterdaad en 67,1-misdrijf	172	Knevelarij	143
bij staande/aanhouden.....	172	Koppelarij.....	126
door RC	175	L	
in woning	174	Laster	126
machtiging vervreemding	177	Lasterlijke aanklacht	127
teruggave	176, 214	Legaliteitsbeginsel	77
teruggave binnen gvo	178	Legitimatie	
teruggave onder zekerheid.....	178	Awbi.....	49
vatbaarheid.....	171	Politiewet.....	63

Levensbeëindiging op verzoek.....	132	Munten	
Lijk		namaken	149
identiteitsvaststelling.....	403	N	
vervoer.....	403	Naaktrecreatie	147
Lijkbezorging		Nationale ombudsman	60
Wet op de	401	Natrekking	391, 393
Lijkschouwer	401	Niet-natuurlijke dood	403
Lijkschouwing	401	Noodbevelen	43
betreden woning	402	Noodverordeningen	43
Lokaalvredebreuk	106	Noodweer	92
lokaal openbare dienst	107	Nummeridentificatie	189, 199
M		O	
Maatregelen	87	Observatie	183, 193
schouw/doorzoeken	179	grensoverschrijdend	12
Maatregelen in het belang v/h		Ombudsman	
onderzoek	165	Algemene wet bestuursrecht	55
Maatschap		nationale.....	60
strafbaarheid	94	Omkoping	
Machtiging		ambtenaar	114
's nachts en bij afwezigheid		anderen dan ambtenaar	138
bewoner.....	51	rechter	114
bevoegde personen tot geven	50	Onderzoek aan lichaam of kleding .	162
bevoegde personen tot ontvangen		door RC	233
.....	50	Onderzoek kleding	
binnentreden woning	50	terreurmisdrijven.....	209
doel.....	50	Onderzoek vervoermiddelen	
inhoud.....	51	terreurmisdrijven.....	209
opname psych. ziekenhuis.....	398	Onderzoek voorwerpen	
Machtiging vervreemding.....	177	terreurmisdrijven.....	208
Medeplichtigen.....	94	Onderzoeksmatregelen	
Medeplichtigheid		bevoegdheid	166
aan overtreding	94	tijdens ivs.....	165
aanbieden	104	tijdens ophouden voor onderzoek	
Medische bijstand		165
ingeslotene	71	tijdens vh	169
Meineed.....	119	Oneerlijke mededinging	137
Mensenhandel.....	127	Ongewenst vreemdeling.....	117
Mensenroof	129	Onrechtmatig verkregen bewijs	249
Mensensmokkel.....	118	Onrechtmatige daad.....	393
Militaire strafrechtspraak		Onroerende zaken	388
Wet	403	Ontdekking op heterdaad	
Minderjarige		betekenis	214
mening bij zedenmisdrijven.....	229	Ontmoeting voorstellen	
onttrekken aan gezag	129	zedenmisdrijf	125
seksuele exploitatie	125	Ontneming voordeel.....	88
verbergen.....	129	Ontoerekenbaarheid	91
Mishandeling	132	Ontploffing veroorzaken	
verzwarende omstandigheden ...	133	opzet.....	111
voorbodachte raad	133	schuld.....	111
zware	133	Ontruiming	
Mislukte uitlokking	93	deurwaarder	396
Moord	132	Onttrekking	
		aan rechthebbende	140

Onttrekking a/h verkeer	87	Overstroming veroorzaken	
Opiumwet	276	opzet	111
Ontucht		schuld	111
met bewusteloze, verminderd		Overtredingen Sr	145
bewustzijn, enz.	124		
met dier	126	P	
met minderjarige prostituee	125	Pepperspray	
misbruik van gezag/vertrouwen	125	Politiewet	66
verleiding	125	PG's	
Ontvluchten		aanwijzingen, (zie ook inh.opg. voor	
psych. inr.	400	overzicht)	420
Ontzetting uit rechten	86	Ploertendoder	288
Openbare dronkenschap	150	Poging	93
Openlijke geweldpleging	110	Poging tot uitlokking	93
Ophouden ter identificatie	164	Politie	
Ophouden voor onderzoek	164	taak	44
Opiumwet	271	Politiehond	
bestuursdwang	276	Politiewet	67
deelneming aan organisatie	276	Politiële samenwerking Benelux	18
definities	271	Politiële samenwerking Dld	25
onttrekking a/h verkeer	276	Politierechter	250
opsporing	274	Politiewet	44
opsporingsbevoegdheden	274	geweld	46
overtreding of misdrijf	276	Pornografie	123
strafbepalingen art. 10	274	tussen mens en dier	126
strafbepalingen art. 11	275	Postzegels	
toezicht	274	namaken	149
verbod aanprijzing	272	Processtukken	
verbodsbepalingen lijst I	271	afschrift	156
verbodsbepalingen lijst II	272	bijzondere opsp. bevoegdheden	210
voorbereidingshandelingen	275	kennisneming	153
Oprichting	137	Prostituee	
bedrog bij verkoop	138	ontucht met minderjarige	125
Opnemen vertrouwelijke		Pseudodienstverlening	185, 194
communicatie	186, 196	Pseudokoop	185, 194
Opportuniteitsbeginsel	229	Pseudokoop/dienstverlening	
Opruiing	104	door burger	203
Opsporing		Psych. ziekenhuis	
betekenis	214	plaatsing	89
Opsporingsambtenaren		Pv	
betekenis	214	op ambtseed	225
Opsporingsfouillering	162	opmaken	225
Opzetheling	144		
Ordehandhaving		R	
tijdens ambtsverrichtingen	179	Raadsman	
Ovc	186, 196	bijstand	152
Overlast en voetbalvandalisme		kennisgeving toevoeging	155
maatregelen bestrijding	41	vrij verkeer	155
Overlijden		vrije keuze	153
aangifte	388	vrije toegang	155
akte	388	RC	
verklaring van	401	bevelen aan opsp. ambt.	229
Overmacht	92	onderzoek kleding/lichaam	233
		schouw	232
		voorgeleiden bij	163

Rechterlijk gebieds/contactverbod .. 90	gevaar voor..... 113
Rechtsbijstand	Staande houden..... 160
ivs..... 154	Stelselmatige
Rechtspersonen	info-inwinning..... 185, 195
strafbaarheid 94	Stelselmatige info-inwinning
Reclame maken	door burger..... 201
afluister/opnameapparatuur 149	Stiletto 287
Rederij	Straatschenderij..... 145
strafbaarheid 94	Strafbepalingen
Regeling bloed- en urineonderzoek 351	WVW..... 343
Regeling hulpOVJ's 75	Straffen 81
Register	Strafrechtsketennummer 152
van handelaar 147	Strafverzwaring
Registergoederen 389	zedemisdrijven 124
Reisdocument	Stroperij 135
vals 122	SUO 12
namaken 149	
Retentierecht..... 391	T
hotelhouder 394	Tappen
vervoerder 394	gebruikersgegevens 189, 199
Rijksrecherche 47	imsi-catcher 189, 199
Roerende zaken 388	nummeridentificatie..... 189, 199
S	verkeersgegevens 188, 198
Samenloop..... 95	Tbs 90
Samenscholing..... 116	Technische hulpmiddelen..... 211
Schadevergoedingsmaatregel 89	Telecommunicatiedienst
Schaking..... 129	strafbaarheid 95
Schending bijzondere ambtsplicht ... 92	Territoriale opsporingsbevoegdheid
Schengen 216
uitvoeringsovereenkomst 12	Terroristisch misdrijf
Schennis eerbaarheid 123	betekenis 215
Schorsing	Terroristisch oogmerk 101
vh..... 170	Terroristische misdrijven 100
Schouw 218	Terroristische organisatie
door RC 232	deelneming..... 110
maatregelen..... 179	Teruggave
Schriftelijke bescheiden	beslag..... 176
als bewijs 247	Toegang
Schuldheling 144	bij bijzondere misdrijven 257
Schuldwitwassen 145	Toezichthouder
Sectie minderjarige 403	Awb..... 53
Seksueel binnendringen	betreden plaatsen 53
<12j 124	inlichtingen vorderen 53
<16j 124	inzage vorderen 53
van bewusteloze, enz. 123	inzage vorderen identiteitsbewijs 53
Seksuele corruptie 125	monsterneming 53
Sfo	onderzoek vervoermiddelen 54
bevoegdheden opsp. ambt..... 182	Traagang
sluiting/heropening 183	Politiewet..... 67
Smaad(schrift)..... 126	U
Spoorweg, enz	Uitlevering
beschadigen, enz. 141	bevel (Sr)..... 172
Spoorwegverkeer	bevel door RC 176
	poststukken 174

Uitvoeringsovereenkomst		Verjaring	97
Schengen	12	Verkeer	
V		veiligheid (Sr)	146
Valmes	287	Verkeersdelicten	
Vals alarm	110	ibn	420
Vals geld		Verkeersgegevens.....	188, 198
in omloop brengen	120	Verkendend onderzoek	212
namaken of vervalsen	119	Verklaring deskundige	
uitgeven	120	als bewijs	247
uitgeven, ontvangen, verschaffen,		Verklaring van overlijden	401
enz.	119	Verklaring verdachte	
Vals reisdocument	122	als bewijs	247
Valse aangifte	116	Verkrachting	123
Valse betaalkaart, enz.....	122	Verleiding	
Valse identiteit.....	147	ontucht	125
Valse merken	120	Verminderd bewustzijn	
Valse sleutel.....	101	ontucht	124
Valsheid in geschrift.....	121	Vermogensrechten	388
niet naar waarheid verstrekken		Vernieling	
gegevens	122	gebouw	141
niet tijdig verstrekken gegevens.	122	klacht	141
strafverzwaringen	121	Veroordeelden	
Valsheid in zegels en merken	120	DNA-onderzoek	293
Van het leven beroven		Verpleging.....	90
begripsbepaling	100	Verslag	51
Veiligheid verkeer	146	Vertrouwelijke communicatie	
Veiligheidsfouillering		opnemen	186, 196
Ambtsinstructie	68	Verzekeraar	
Veiligheidsrisicogebied	302	benadeling	137, 138, 140
Gemeentewet/WWM	39	Verzet	115
terreurbevoegdheden	302	Vh	
Vennootschap		aanvulling/uitbreiding	169
strafbaarheid	94	gevallen.....	168
Verbergen		gronden	168
minderjarige	129	minderjarige	251
Verbeurdverklaring.....	87	onderzoeksmatregelen	169
Verboden handel	148	schorsing.....	170
Verboden plaats	147	Videoconferentie	99
Verboden toegang	150	Videoconfrontatie	
Verborgene camera		betekenis	214
gebruik	149	Vilmes	287
Verdachte	151	Vinder	
vaststellen identiteit	151, 161	verplichtingen	391
verhoor	152	Vlindermes.....	287
Verduistering	136	Voetbalvandalisme en ernstige	
gekwalificeerd.....	136	overlast	
geld door ambt.	142	maatregelen bestrijding	41
klacht	137	Volgen	
Vergezelling	51	hinderlijk	146
Vergiftiging		Vonnis.....	249
bodem, lucht, water	113	Voorbereiding.....	93
Verhoor			
verdachte	152		

Voorgeleiden		ademtest, opvolgen bevelen	337
bij (hulp)OvJ	160	besturen onder invloed	319
bij OvJ	164	definities	316
bij RC	163	dood en letsel door schuld in	
Voortgezette handeling	95	verkeer	318
Voorwaardelijke invrijheidstelling	84	gevaar en hinder	318
Vormverzuim	249	informatieplicht	342
Vreemdeling		inneming rijbewijs/certificaat	338
verblijf ongewenst	117	invordering en inhouding rijbewijs	
Vreemdelingenwet	357	340
Vrijheidsberoving		joyriding	321
opzettelijke	130	kenteken	322
schuld	130	obm	344
Vrijwillige terugtred	94	overbrening en bewaring voertuig	
Vrucht	402	343
W		rijbewijs	328
Wapen		rijden tijdens ontzegging	319
voorwaarden gebruik Politiewet ..	64	rijvaardigheid	334
Waterwerper		rijverbod	339
Politiewet	67	strafbepalingen	343
Wederspanningheid	115	Verlaten plaats ongeval	318
Wegwijsplicht	390	vervolgingsuitsluitingsgrond 7 WVV	
Weigering hulp		347
aan openbare macht	150	WVM	276
Wet		aanwijzing	
adm.rechtelijke handh.		misdrijven/overtredingen	287
verkeersvoorsch.	310	categorieën	277
DNA-onderz. veroord.	293	definities	276
internationale misdrijven	267	doorzoeken	284
militaire strafrechtspraak	403	hulpstukken en onderdelen	279
Nationale ombudsman	60	ibn, onderzoek kleding en	
op de identificatieplicht	59	reisbagage	286
op de lijkbezorging	401	onderzoek vervoermiddelen	285
wapens en munitie	276	openen verpakking en reisbagage	
Wetboek van Strafrecht	77	284
Wetboek van Strafvordering	150	regeling	287
Wettelijk voorschrift	92	strafbepalingen	286
Witwassen		toezicht en opsporing	284
gewoonte	145	Z	
schuld	145	Zaakwaarneming	393
Woning		Zaken	388
betreden ter afgifte lijk	402	Zedenmisdrijven	
Wurgstokken	288	strafverzwaring	124
WVV		Zwaar lichamelijk letsel	100
aansprakelijkheid eigenaar/houder		door schuld	134
.....	346	Zware mishandeling	133
adem- en bloedonderzoek	339	voorbedachte raad	133

De auteur

Mr. M.G.M. Hoekendijk heeft vanaf 1973 negen jaar als (hoofd)agent van gemeentepolitie te Utrecht gewerkt. Van december 1982 tot september 1989 was hij als stafdocent strafrecht en pv en als onderwijscoördinator verbonden aan de Nederlandse politieacademie te Apeldoorn. In het 2e deel van die periode was hij tevens werkzaam als hulpOvJ bij de toenmalige gemeentepolitie Utrecht en heeft hij ook binnen enkele andere korpsen kunnen meedraaien. Sinds 1989 is hij OvJ en als zodanig behoorden o.m. tot zijn takenpakket de commune portefeuille, het districts-OvJ-schap, fraude, zwacri , teamleider en kwaliteitsOvJ.

Zie voor een overzicht van de overige van Hoekendijk verschenen publicaties de tekst op de achterzijde van dit boek.

Dit zakboek is geschreven voor de hulpofficier ter voorbereiding op en bij de uitoefening van zijn functie, maar wordt ook veelvuldig gebruikt als naslagwerk in het postnietieel politieonderwijs. Zie voor een overzicht van de inhoud van dit zakboek de inhoudsopgave.

Uit de belangrijkste regelingen zijn de onderdelen geselecteerd die voor de dagelijkse werkzaamheden van de hulpofficier het meest van belang zijn. Voor een goed gebruik van het zakboek is een uitgebreid register bijgevoegd.

Opzet en indeling van het zakboek zijn onveranderd. De regelgeving is bijgewerkt tot begin augustus 2011.

Dit zakboek vormt een aanvulling op de zakboeken Strafvordering voor de Hulpofficier en Strafrecht voor de Politie. Een paragraafverwijzing bij de betreffende artikelen geeft daar invulling aan (bij verwijzing naar het zakboek Strafvordering voor de Hulpofficier wordt de verwijzing vooraf gegaan door *MH Sv*, bij verwijzing naar het zakboek Strafrecht voor de Politie door *MH Sr*).

Van dezelfde auteur zijn ook de volgende publicaties.

- **Zakboek Strafvordering voor de Hulpofficier:** praktijkgerichte bespreking van strafvordering (hoofdzakelijk de bevoegdheden), het vreemdelingenrecht, privaatrecht en enkele bijzondere wetten (zoals de Opiumwet, Wegenverkeerswet en de Wet wapens en munitie).
- **Zakboek Strafvordering voor de Opsporingsambtenaar:** een sterk afgeslankte versie van het zakboek Strafvordering voor de Hulpofficier, speciaal geschreven voor de lagere (algemeen en buitengewoon) opsporingsambtenaar.
- **Zakboek Strafrecht voor de Politie:** bespreking van algemene leerstukken uit het Wetboek van Strafrecht en de meest voorkomende misdrijven en overtredingen uit het Wetboek van Strafrecht, de Opiumwet, de WWM en de WWW.
- **Zakboek Pv en Bewijsrecht:** bespreking van de juridische en praktische (kwaliteits)eisen die aan het pv gesteld worden, het bewijsrecht en de positie van het pv binnen dat bewijsrecht (alleen digitaal verkrijgbaar).
- **Zakboek Wetteksten voor de Opsporingsambtenaar:** samengesteld voor de opsporingsambtenaar ter voorbereiding op en bij de uitoefening van zijn functie. Ook gebruikt binnen het onderwijs.
- **Cd met het onderwijsprogramma 'diapresentaties, toetsen en tiparchief':** 17 meerkeuze toetsen, 12 diapresentaties en ruim 180 verbetertips voor de dagelijkse opsporingspraktijk (afkomstig uit het tiparchief van www.zakboekenpolitie.com). Zie voor een uitgebreid inhoudsoverzicht het voorwoord in dit zakboek.
- **Digitale nieuwsbrief:** rechtstreeks van de auteur naar de lezer van de zakboeken met daarin de laatste actualiteiten na verschijning van de laatste editie van de zakboeken. Verschijningsfrequentie ongeveer 15x per jaar.

Zie voor de verkrijgbaarheid van voornoemde publicaties www.kluwer.nl of www.zakboekenpolitie.com (waarop ook demo's).

Alle zakboeken verschijnen jaarlijks begin september. De zakboeken Strafvordering voor de Hulpofficier en Strafrecht voor de Politie zijn ook **digitaal verkrijgbaar én online (op internet)** te raadplegen (2x per maand geactualiseerd). Zie www.kluwer.nl, www.zakboekenpolitie.com of raadpleeg de uitgever (tel. 0570-673344, fax 0570-691555, e-mail: info@kluwer.nl).